

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 162

35e jaargang

29 juni 1992

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
92/C 162/01	nr. 2999/90 van de heer Pedro Canavarró aan de Commissie Betreft: Toepassing van het Gemeenschapsrecht	1
92/C 162/02	nr. 434/91 van de heer Carlos Robles Piquer aan de ministers in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Studie over de gevolgen van de Golfcrisis en toekomst van de politieke samenwerking .	2
92/C 162/03	nr. 877/91 van de heer José Torres Couto aan de ministers in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: De situatie in Irak	2
92/C 162/04	nr. 1018/91 van de heer Pol Marck aan de Commissie Betreft: Franse belemmeringen	3
92/C 162/05	nr. 1044/91 van de heer David Morris aan de ministers in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Mensenrechten in Myanmar	3
92/C 162/06	nr. 1593/91 van mevrouw Winifred Ewing aan de ministers in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Schendingen van de mensenrechten in Birma	3
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1044/91 en nr. 1593/91	3
92/C 162/07	nr. 1166/91 van de heer Mihail Papayannakis aan de ministers in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Koerdische vluchtelingen	4
92/C 162/08	nr. 1301/91 van de leden Paul Lannoye, Solange Fernex, Herman Verbeek en Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf aan de Commissie Betreft: Rundvleesproductie in de Gemeenschap	5

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
92/C 162/09	nr. 1303/91 van de heer Henry McCubbin aan de Commissie Betreft: EG-leningen voor bedrijven	7
92/C 162/10	nr. 1319/91 van de heer Karel Pinxten aan de Commissie Betreft: Nederlandse banksector — bijzondere jaarlijkse heffing op rekeningen van niet-ingeze- tenen, werkzaam in Nederland	7
92/C 162/11	nr. 1425/91 van de heer Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Jacht op trekvogels op het eiland Chios	8
92/C 162/12	nr. 1602/91 van mevrouw Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Internationaal dierentransport	8
92/C 162/13	nr. 1673/91 van de heer Louis Lauga aan de Commissie Betreft: Naleving van de wetgeving inzake het internationale vervoer van levende dieren	9
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1602/91 en nr. 1673/91	9
92/C 162/14	nr. 1822/91 van de heer Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: Huidig financieringsniveau van het Westelijke Know-How Fonds	10
92/C 162/15	nr. 1869/91 van mevrouw Johanna Grund aan de Commissie Betreft: Revalidatie voor drugverslaafden	10
92/C 162/16	nr. 1909/91 van de leden Willy De Clercq, Konstantinos Stavrou, Eusebio Cano Pinto en James Moorhouse aan de Commissie Betreft: Verslag over het handelsbeleid van de Gemeenschap in het kader van de behandelings- procedure van het handelsbeleid van de leden van de GATT	10
92/C 162/17	nr. 1932/91 van mevrouw Christine Crawley aan de Commissie Betreft: Octrooiliteratuur in de regio's van het Verenigd Koninkrijk	11
92/C 162/18	nr. 1970/91 van de heer Elio Di Rupo aan de Commissie Betreft: Communautair onderwijs- en opleidingsnet voor jongeren	12
92/C 162/19	nr. 2021/91 van de heer Elmar Brok aan de Commissie Betreft: Invoer van in het wild gevangen vogels	12
92/C 162/20	nr. 2142/91 van de heer Herman Verbeek aan de Commissie Betreft: Interne markt voor postdiensten	13
92/C 162/21	nr. 2185/91 van de heer Giuseppe Mottola aan de Commissie Betreft: Toepassing van artikel 90 van het EEG-Verdrag voor de liberalisatie van de diensten van de posterijen, die het karakter dragen van een monopolie	13
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 2142/91 en nr. 2185/91	13
92/C 162/22	nr. 2149/91 van de heer Ernest Glinne aan de ministers in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Toelating van Israël tot de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties	14
92/C 162/23	nr. 2194/91 van de heer Herman Verbeek aan de Commissie Betreft: Besluitvorming toelating avoparcine in veevoer voor melkvee	14
92/C 162/24	nr. 2230/91 van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru aan de Commissie Betreft: Vermindering van de melkquota	15

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
92/C 162/25	nr. 2275/91 van de heer José Valverde López aan de Commissie Betreft: Niet-naleving van Richtlijn 80/836/Euratom door Spanje	15
92/C 162/26	nr. 2276/91 van de heer José Valverde López aan de Commissie Betreft: Niet-naleving van Richtlijn 84/467/Euratom door Spanje	15
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 2275/91 en nr. 2276/91	16
92/C 162/27	nr. 2351/91 van de heer Proinsias De Rossa aan de Commissie Betreft: Tracé Southern Cross (Dublin) en daarmee verband houdende wegenbouwprojecten ..	16
92/C 162/28	nr. 2380/91 van mevrouw Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Huwelijksbureaus en consumentenbescherming	16
92/C 162/29	nr. 2384/91 van mevrouw Teresa Domingo Segarra aan de Commissie Betreft: Fytosanitaire problemen in de eikebossen in diverse zones van de Gemeenschap	17
92/C 162/30	nr. 2408/91 van mevrouw Maria Izquierdo Rojo en de heren José Vázquez Fouz, Pedro Bofill Abeilhe, Francisco Sanz Fernández en Eusebio Cano Pinto aan de Commissie Betreft: Voorkomen en bestrijden van bosbranden in het Middellandse-Zeegebied	17
92/C 162/31	nr. 2409/91 van mevrouw Maria Izquierdo Rojo en de heren José Vázquez Fouz, Pedro Bofill Abeilhe, Francisco Sanz Fernández en Eusebio Cano Pinto aan de Commissie Betreft: Voorkomen en bestrijden van bosbranden in het Middellandse-Zeegebied	17
92/C 162/32	nr. 2410/91 van mevrouw Maria Izquierdo Rojo en de heren José Vázquez Fouz, Pedro Bofill Abeilhe, Francisco Sanz Fernández en Eusebio Cano Pinto aan de Commissie Betreft: Voorkomen en bestrijden van bosbranden in het Middellandse-Zeegebied	18
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 2408/91, nr. 2409/91 en nr. 2410/91	18
92/C 162/33	nr. 2418/91 van de heer Proinsias De Rossa aan de Commissie Betreft: Financiering van armoedebestrijdingsprogramma's	18
92/C 162/34	nr. 2471/91 van de heer Ernest Glinne aan de Commissie Betreft: Belasting op in loterijen gewonnen bedragen	19
92/C 162/35	nr. 2484/91 van de heer Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Maatregelen ten behoeve van de gezinnen	19
92/C 162/36	nr. 2498/91 van de heer Peter Crampton aan de Commissie Betreft: Concurrerende landbouwproducten uit Oost-Europa	20
92/C 162/37	nr. 2549/91 van de heer Terence Wynn aan de Commissie Betreft: Sponsoring van amateurrugby	20
92/C 162/38	nr. 2569/91 van de heer John Cushnahan aan de Commissie Betreft: Communautair fonds voor vervoerinfrastructuur	20
92/C 162/39	nr. 2572/91 van de heer John Cushnahan aan de Commissie Betreft: Bankschandalen	21
92/C 162/40	nr. 2574/91 van de heer John Cushnahan aan de Commissie Betreft: Eurobarometer	21

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
92/C 162/41	nr. 2577/91 van de heer Pol Marck aan de Commissie Betreft: Bescherming van wilde vogels	21
92/C 162/42	nr. 2587/91 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Deskundigenopdrachten avifauna	22
92/C 162/43	nr. 2610/91 van mevrouw Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Studies bescherming wilde vogels	22
92/C 162/44	nr. 2638/91 van de heer Fernand Herman aan de Commissie Betreft: Bescherming van wilde vogels	22
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 2577/91, nr. 2587/91, nr. 2610/91 en nr. 2638/91	22
92/C 162/45	nr. 2578/91 van mevrouw Hedwig Keppelhoff-Wiechert aan de Commissie Betreft: Werkloosheidsverzekering voor grensgangers in het Duits-Nederlandse grensgebied ..	22
92/C 162/46	nr. 2632/91 van de heer Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Slachten van dieren in de openlucht	23
92/C 162/47	nr. 2661/91 van de heer Hugh McMahon aan de Commissie Betreft: Euroform/Horizon/NOW	24
92/C 162/48	nr. 2662/91 van de heer Hugh McMahon aan de Commissie Betreft: Euroform/Horizon/NOW	24
92/C 162/49	nr. 2666/91 van de heer Ernest Glinne aan de Commissie Betreft: Initiatief voor de Amerikaanse Staten	24
92/C 162/50	nr. 2686/91 van de heer Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Administratieve vereenvoudiging van de afwikkeling van de steun uit de Structuur- fondsen	25
92/C 162/51	nr. 2718/91 van de heer Gijs de Vries aan de Commissie Betreft: Duitse verpakkingsverordeningen	26
92/C 162/52	nr. 2726/91 van de heer John Cushnahan aan de Commissie Betreft: Milieubescherming	26
92/C 162/53	nr. 2740/91 van mevrouw Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Wet op de nationale veiligheid van 18 juni 1991 in Roemenië	26
92/C 162/54	nr. 2767/91 van mevrouw Mary Banotti aan de Commissie Betreft: Habitat-richtlijn	27
92/C 162/55	nr. 2774/91 van mevrouw Mary Banotti aan de Commissie Betreft: Levensmiddelen voor de kansarmen in de Gemeenschap	27
92/C 162/56	nr. 2781/91 van de heer Ben Visser aan de Commissie Betreft: Oponthoud aan Duits-Tsjechische grensovergangen	28
92/C 162/57	nr. 2790/91 van de heer William Newton Dunn aan de Commissie Betreft: Aanvragen om steun uit het EOGFL	28
92/C 162/58	nr. 2795/91 van de heer Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Tele-onderwijs	29

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
92/C 162/59	nr. 2800/91 van mevrouw Ana Miranda de Lage aan de Commissie Betreft: Betrekkingen tussen de Gemeenschap en Bolivia	29
92/C 162/60	nr. 2818/91 van de heer Ian White aan de Commissie Betreft: Afbakening van het begrip „regio”	30
92/C 162/61	nr. 2823/91 van de heer Gérard Deprez aan de Commissie Betreft: Opening interne markt na 1991 — monopolie staatsloterijen	30
92/C 162/62	nr. 2840/91 van de heer Peter Crampton aan de Commissie Betreft: Industriële visserij	31
92/C 162/63	nr. 2841/91 van de heer Peter Crampton aan de Commissie Betreft: Naleving van visserijvoorschriften	31
92/C 162/64	nr. 2857/91 van de heer Ernest Glinne aan de Commissie Betreft: Dreigende milieuramp aan de Pacifische kust van Midden-Amerika	32
92/C 162/65	nr. 2864/91 van de heer John Cushnahan aan de Commissie Betreft: Perifra-programma	32
92/C 162/66	nr. 2871/91 van de heer Diego de Los Santos López aan de Commissie Betreft: Proefproject sector visserij en aquicultuur	33
92/C 162/67	nr. 2874/91 van de heer Thomas Megahy aan de Commissie Betreft: Aankoop van rechtsgestuurde voertuigen in andere Lid-Staten dan het Verenigd Koninkrijk	33
92/C 162/68	nr. 2879/91 van de heer Adrien Zeller aan de Commissie Betreft: Beperking van het aantal Franse regio's die in aanmerking komen voor de premie ruimtelijke ordening en hervorming van het regionaal beleid van de Gemeenschap	34
92/C 162/69	nr. 2899/91 van de heer Ian White aan de Commissie Betreft: Toepassing van de communautaire mededingingsregels op kleine brouwerijen	34
92/C 162/70	nr. 2901/91 van de heer James Ford aan de Commissie Betreft: Uitvoervergunningen voor vee	35
92/C 162/71	nr. 2913/91 van mevrouw Astrid Lulling aan de Commissie Betreft: Bevorderingen binnen de loopbaan A 5—A 4 in de Commissie	35
92/C 162/72	nr. 2935/91 van de heer Herman Verbeek aan de Commissie Betreft: Kringlooppapier in de Europese Instellingen	36
92/C 162/73	nr. 2944/91 van de heer Arturo Escuder Croft aan de Commissie Betreft: Steun van het ESF voor de Canarische eilanden	37
92/C 162/74	nr. 2984/91 van de heer Luciano Vecchi aan de Commissie Betreft: Problemen in verband met de uitvoering van het programma „Jeugd voor Europa” in Italië	37
92/C 162/75	nr. 2985/91 van de heer Joan Colom i Naval aan de Commissie Betreft: Kredietoverschrijving ten behoeve van communautaire initiatieven	37
92/C 162/76	nr. 2986/91 van de heer José Valverde López aan de Commissie Betreft: Niet-uitvoering van Richtlijn 80/836/Euratom door de Spaanse Regering	39

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
92/C 162/77	nr. 2987/91 van de heer José Valverde López aan de Commissie Betreft: Niet-uitvoering van Richtlijn 84/467/Euratom door de Spaanse Regering	39
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 2986/91 en nr. 2987/91	39
92/C 162/78	nr. 2996/91 van mevrouw Dagmar Roth-Behrendt aan de Commissie Betreft: Bevloeiingsprojecten in Spanje	39
92/C 162/79	nr. 3006/91 van de heer Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Viering van de Dag van Europa tijdens volksfeesten	40
92/C 162/80	nr. 3052/91 van de heer Carles-Alfred Gasòliba i Böhm aan de Commissie Betreft: Opneming van het Catalaans in het Lingua-programma	40
92/C 162/81	nr. 3076/91 van de heer José Vázquez Fouz aan de Commissie Betreft: Problemen in Afghanistan	41
92/C 162/82	nr. 3078/91 van mevrouw Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Toepassing van artikel 122, lid 2	42
92/C 162/83	nr. 3080/91 van de heer Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: Sociaal beleid en overeenkomst met de EVA-landen	42
92/C 162/84	nr. 3102/91 van mevrouw Anita Pollack aan de Commissie Betreft: BTW op thuiszorg	42
92/C 162/85	nr. 3113/91 van de heer José Valverde López aan de Commissie Betreft: Tenuitvoerlegging door de Spaanse Regering van Richtlijn 89/369/EEG	43
92/C 162/86	nr. 3116/91 van de heer José Valverde López aan de Commissie Betreft: Tenuitvoerlegging door de Spaanse Regering van Richtlijn 89/429/EEG	43
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 3113/91 en nr. 3116/91	43
92/C 162/87	nr. 3122/91 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Bescherming van huisdieren	43
92/C 162/88	nr. 3125/91 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Bescherming van gewervelde dieren die bij experimenten of voor andere doeleinden worden gebruikt	44
92/C 162/89	nr. 3127/91 van de heer Adrien Zeller aan de Commissie Betreft: Verdrag van Brussel van 27 september 1968	44
92/C 162/90	nr. 3134/91 van de heer Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: Vrij verkeer van huisdieren in de Gemeenschap	45
92/C 162/91	nr. 3140/91 van mevrouw Caroline Jackson aan de Commissie Betreft: Handel in vogels	45
92/C 162/92	nr. 3145/91 van de heer Gérard Monnier-Besombes aan de Commissie Betreft: Technieken voor het verwijderen van struikgewas	45
92/C 162/93	nr. 3147/91 van mevrouw Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Vrouwenwerkloosheid in de Gemeenschap	46
92/C 162/94	nr. 3157/91 van de heer Christos Papoutsis aan de Commissie Betreft: Opneming van de Thriassion Pedion in het communautaire Recite-programma	47

(Vervolg op blz. 3 van de omslag)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
92/C 162/95	nr. 3159/91 van mevrouw Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Faciliteiten voor gepensioneerden	47
92/C 162/96	nr. 3167/91 van mevrouw Brigitte Ernst de la Graete aan de Commissie Betreft: Peace-programma — betrekkingen Gemeenschap-Palestina	47
92/C 162/97	nr. 3176/91 van de heer John Cushnahan aan de Commissie Betreft: De toekomst van het IRIS-netwerk voor opleidingsprogramma's voor vrouwen	48
92/C 162/98	nr. 3182/91 van de heer Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: CEN	48
92/C 162/99	nr. 3183/91 van de heer Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: CEN	49
92/C 162/100	nr. 3184/91 van de heer Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: CEN	49
92/C 162/101	nr. 3204/91 van de heer Max Simeoni aan de Commissie Betreft: Opening in Brussel van een informatiecentrum van het Europees Bureau voor minderheidstalen	50
92/C 162/102	nr. 3209/91 van de heer Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Zoetwaterhengelsport	50
92/C 162/103	nr. 3255/91 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Afzet van olijfolie	51
92/C 162/104	nr. 3268/91 van de heer Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: Invloed van de gemeenschappelijke Europese markt op het gebied van het Cantabrische gebergte	51
92/C 162/105	nr. 11/92 van de heer Virginio Bettini aan de Commissie Betreft: De Europese ambtenaren	52
92/C 162/106	nr. 32/92 van mevrouw Carole Tongue aan de Commissie Betreft: Beleidsinitiatieven op het gebied van de auto-industrie	52
92/C 162/107	nr. 300/92 van mevrouw Raymonde Dury aan de Raad Betreft: Veiligheid en hygiëne: informatie ten behoeve van het Comité van Luxemburg	53
92/C 162/108	nr. 346/92 van de heer Carlos Robles Piquer aan de Raad Betreft: Verdere ontwikkeling van de hoge-definitietelevisie (HDTV): een taak van de Gemeenschap	53
92/C 162/109	nr. 369/92 van de heer Juan Gangoiti Llaguno aan de Raad Betreft: Omschakeling op douanegebied en grenssteden	53
92/C 162/110	nr. 489/92 van de heer Sérgio Ribeiro aan de Raad Betreft: Behoud van met uitsterven bedreigde soorten	54
92/C 162/111	nr. 562/92 van de heer Ernest Glinne aan de Raad Betreft: Gevaar van ernstige nucleaire ongevallen in Bulgarije	54
92/C 162/112	nr. 617/92 van de leden Rinaldo Bontempi, Mauro Chiabrande en Tullio Regge aan de Raad Betreft: Controles aan de Frans-Italiaanse grens	55

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2999/90

van de heer Pedro Canavaro (ARC)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 januari 1991)

(92/C 162/01)

Betreft: Toepassing van het Gemeenschapsrecht

Kan de Commissie, gezien het streven om Europa werkelijk gestalte te geven en het geen holle frase te doen worden, mededelen welke maatregelen zij denkt te nemen om de Lid-Staten te bewegen hun op communautair niveau aangegane verplichtingen in nationale wetgeving om te zetten, mede omdat er een achterstand is bij het bereiken van deze Europese dimensie, wanneer men let op de doelstelling van 1993?

Hoe denkt de Commissie te zorgen voor een betere spreiding van kennis op het stuk van het Gemeenschapsrecht, vooral bij de belangrijkste betrokken beroepskringen (parlementariërs, advocaten, leden van de rechterlijke macht, overheidsambtenaren, belangengroeperingen, enz. . . .)?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(31 maart 1992)

De Commissie verwijst het geachte Parlementslid naar de periodieke verslagen die zij jaarlijks aan het Europese Parlement doet toekomen over de controle op de toepassing van het Gemeenschapsrecht⁽¹⁾ en naar verslagen waarin regelmatig de stand wordt vermeld van de vooruitgang die is geboekt bij de voltooiing van de interne markt.

Uit deze verslagen blijkt dat er, ondanks de door het geachte Parlementslid gesignaleerde problemen, aanzienlijke vorderingen zijn gemaakt.

De Commissie wijst erop dat zij de volgende maatregelen heeft getroffen ten einde de Lid-Staten te stimuleren de verplichtingen die zij op communautair niveau zijn aangegaan, in hun nationale wetgeving om te zetten:

- bewustmaking van de nationale verantwoordelijke politici met name met het oog op de tenuitvoerlegging

van het „Witboek” over de voltooiing van de interne markt;

- regelmatige contacten van de diensten van de Commissie met de nationale overheidsdiensten. Dit vindt zijn weerslag in vergaderingen, informele contacten, uitwisselingen van ambtenaren enz. Deze initiatieven hebben tot concrete resultaten geleid en zullen gevolgen blijven hebben;
- in het kader van de procedure van artikel 169 van het EEG-Verdrag heeft de Commissie in het bijzonder de nadruk gelegd op de tenuitvoerlegging van richtlijnen door de Lid-Staten. Hiertoe zendt zij sedert juli 1990 met korte tussenpozen aanmaningsbrieven aan diverse Lid-Staten, wanneer de Lid-Staten hun nationale uitvoeringsmaatregelen voor de richtlijn, waarvan de termijn is verstreken, niet hebben medegedeeld (dat wil zeggen meer dan 600 gevallen sedert het begin van de procedure).

Meer in het algemeen en met het oog op de Intergouvernementele Conferentie over de Politieke Unie heeft de Commissie een aantal voorstellen gedaan ten einde een bijdrage te leveren tot de oplossing van een bijzonder probleem, nl. van de vertraging bij de uitvoering van de arresten van het Hof⁽²⁾.

Met het oog op een betere verspreiding van de kennis op het gebied van het Gemeenschapsrecht steunt de Commissie ter aanvulling op de door de Lid-Staten getroffen maatregelen een aantal activiteiten, met name:

- de universitaire leerstoelen Jean Monnet;
- het Erasmus-programma;
- de contacten met de beroepskringen;
- de seminaria en de conferenties van de Commissie met juristen uit de praktijk;
- bijdragen tot het organiseren van postacademische cursussen en de oprichting van verenigingen van Europese juristen, om een nauwere samenwerking tussen de juristen en de Europese rechterlijke instanties alsmede de uitwisseling van juristen te bevorderen.

⁽¹⁾ Doc. COM(91) 321 def.

⁽²⁾ Bull. EG, S-2/91, blz. 150.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 434/91

van de heer Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(11 maart 1991)

(92/C 162/02)

Betreft: Studie over de gevolgen van de Golfcrisis en toekomst van de politieke samenwerking

Uit de Golfcrisis kunnen zeer veel belangrijke lessen worden getrokken en dit conflict is ook voor de Europese Gemeenschap een test geweest voor de politieke samenwerking en voor de beoordeling in hoeverre in de nabije toekomst kan worden gerekend op een gemeenschappelijk buitenlands en defensiebeleid van de Lid-Staten.

Het zou derhalve nuttig zijn wanneer de ministers een specifieke studie zouden laten uitvoeren door vooraanstaande en onafhankelijke politieke persoonlijkheden om na te gaan in welke vorm bij genoemd conflict de verschillende parameters, zowel geheel als afzonderlijk, die de Lid-Staten op het gebied van de buitenlandse politiek en de verdediging onder een gemeenschappelijke noemer moeten brengen, hun rol hebben gespeeld.

Zijn de ministers van mening dat een dergelijke initiatief positief zou zijn en menen zij tot een dergelijke studie te moeten overgaan die voor alle bij de Europese zaak betrokken personen kan dienen als een oriëntatie over de te volgen weg in de toekomst na de test waaraan bedoeld beleid werd onderworpen?

Antwoord

(26 mei 1992)

De Gemeenschap en haar Lid-Staten hebben zorgvuldig nota genomen van de lering die moet worden getrokken uit hun betrokkenheid bij de Golfcrisis wanneer zij in het kader van het Verdrag betreffende de Europese Unie, dat op 7 februari 1992 in Maastricht is ondertekend en per 1 januari 1993 in werking moet treden, voorstellen uitwerken inzake een gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid. De Unie stelt zich onder meer het volgende ten doel: „bevestiging van de identiteit van de Unie op het internationale vlak, met name door de tenuitvoerlegging van een gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid, met inbegrip van de bepaling op termijn van een gemeenschappelijk defensiebeleid, dat mettertijd tot een gemeenschappelijke defensie zou kunnen leiden”. De Lid-Staten hebben zich ertoe verbonden het buitenlands en veiligheidsbeleid van de Unie actief en onvoorwaardelijk te steunen in een geest van loyaliteit en wederzijdse solidariteit, en zich te onthouden van ieder optreden dat in strijd is met de belangen van de Unie of dat afbreuk zou kunnen doen aan de doeltreffendheid ervan als bundelende kracht in de internationale betrekkingen. Bovendien hebben de Lid-Staten zich ertoe verbonden elkaar in de Raad in kennis te stellen van en te raadplegen over elk vraagstuk van algemeen belang op het gebied van het buitenlands en veiligheidsbeleid, om te waarborgen dat hun gezamenlijke invloed zo doeltreffend mogelijk wordt uitgeoefend door middel van onderling afgestemd en convergent optreden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 877/91

van de heer José Torres Couto (S)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(8 mei 1991)

(92/C 162/03)

Betreft: De situatie in Irak

Hebben de ministers van Buitenlandse Zaken in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen, gezien het bloedbad dat het leger van Saddam Hussein heeft aangericht onder de Sjiitische en Koerdische verzetstrijders in het zuiden en noorden van Irak, initiatieven genomen opdat de Verenigde Naties en de internationale gemeenschap de Iraakse dictator dwingen een eind te maken aan zijn barbaarse optreden en eens en voor altijd de mensenrechten van het geslachtofferde Iraakse volk, dat zich tegen hem verzet, te eerbiedigen? Zo ja, welke zijn die maatregelen?

Antwoord

(26 mei 1992)

De Gemeenschap en haar Lid-Staten blijven diep bezorgd over het lot van de Sjiiten en Koerden in Irak. Vooral de situatie van de Koerden is erger geworden ten gevolge van de voortdurende militaire acties en economische blokkades van de Iraakse overheid, waar de strenge winter nog is bijgekomen. De Gemeenschap en haar Lid-Staten hebben Irak herhaaldelijk opgeroepen om dergelijke acties en andere repressiemaatregelen stop te zetten.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten staan volledig achter het overkoepelende VN-programma voor de regio en hebben zowel op communautair als op nationaal niveau aanzienlijke bijdragen in geld en in natura geleverd. De VN-organisaties die hierbij betrokken zijn hebben een goed inzicht in de humanitaire toestand ter plaatse en de 500 man sterke VN-vredesmacht heeft een belangrijke rol gespeeld in het garanderen van de veiligheid van de bevolking en het VN-personeel. De Gemeenschap en haar Lid-Staten zijn van oordeel dat de meest doeltreffende manier om de Koerden en de Sjiiten te helpen is nauw samen te werken met de Verenigde Naties.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten hebben de Iraakse autoriteiten ook herhaaldelijk aangespoord de bepalingen van Resolutie 688 van de Veiligheidsraad volledig na te leven. In deze resolutie wordt gevraagd de repressie tegen Iraakse burgers te beëindigen en mee te werken aan het humanitaire hulpprogramma van de Verenigde Naties. De Gemeenschap en haar Lid-Staten hebben eveneens bevestigd dat zij er veel belang aan hechten dat de mensenrechten van alle Iraakse burgers ten volle worden geëerbiedigd.

Het Iraakse regime is verantwoordelijk voor de verslechtering van de humanitaire toestand in de regio. In dit verband blijven de Gemeenschap en haar Lid-Staten wijzen op de noodzaak van een snelle en effectieve uitvoering van de Resoluties 706 en 712 van de Veilig-

heidsraad waardoor de levensomstandigheden van de burgerbevolking in het hele land zouden verbeteren. De Gemeenschap en haar Lid-Staten hopen dat de hervatting van de besprekingen tussen de Verenigde Naties en Irak in Wenen wijzen op een grotere bereidheid van dit land om mee te werken aan de tenuitvoerlegging van de Resoluties 706 en 712.

In het kader van de Europese politieke samenwerking hebben de Gemeenschap en haar Lid-Staten deze kwestie voortdurend in het oog gehouden en zij staan open voor verdere acties in dit verband.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1018/91

van de heer Pol Marck (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 mei 1991)

(92/C 162/04)

Betreft: Franse belemmeringen

Volgens klachten van Belgische boeren zou de prefect van het Departement du Nord het uitspreiden van vreemde mengmest verbieden.

Verscheidene Belgische landbouwbedrijven uit de grensstreek, die gronden aan weerszijden van de grens hebben, zouden hiervan het slachtoffer zijn. Het gaat om gemengde of rundveebedrijven, dus grondgebonden bedrijven.

Is de Commissie van oordeel dat dergelijke verbodsbepalingen stroken met de gelijke behandeling van bedrijven?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(10 maart 1992)

Aangezien er op dit ogenblik geen specifieke communautaire voorschriften bestaan met betrekking tot de verplaatsing binnen de Gemeenschap en het uitrijden van drijfmest, meent de Commissie dat de Lid-Staten, indien dit produkt een ernstig gevaar kan vormen voor bijvoorbeeld de gezondheid van de veestapel of de waterkwaliteit, een verbod mogen uitvaardigen overeenkomstig de in artikel 36 van het EEG-Verdrag bepaalde voorwaarden. Dergelijke maatregelen zijn echter uitsluitend geoorloofd op voorwaarde dat zij geen discriminerend karakter hebben ten opzichte van produkten uit andere Lid-Staten en geen ongerechtvaardigde of onevenredige belemmeringen voor de handel tussen de Lid-Staten doen ontstaan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1044/91

van de heer David Morris (S)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(22 mei 1991)

(92/C 162/05)

Betreft: Mensenrechten in Myanmar

De Nationale Raad voor herstel van recht en orde, die thans de Regering vormt van Myanmar (vroeger bekend onder de naam Birma), is verantwoordelijk voor een terreurbewind in dat land. Bij zijn pogingen een democratische oppositie van de kant van de bevolking van Myanmar te verijdelen, neemt deze Raad zijn toevlucht tot chicanes, massale opsluiting in gevangenissen, marteling en moord.

Welke maatregelen denken de ministers van Buitenlandse Zaken, in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen, te nemen om de vrijlating te bewerkstelligen van politieke gevangenen zoals Daw Aung, San Suu Kyi, U Aung Lwin, Baw Law, U Chit Thaug, Ba Thaw, Tin U, Ma Theingi, U Nu, San Lin, Kye Maung en Oo Tha Tun in Myanmar?

Welke maatregelen denken de ministers te nemen om de Nationale Raad voor herstel van recht en orde te verplichten de in de verkiezingen van mei 1990 door de bevolking van Myanmar tot uiting gebrachte beslissing te accepteren toen 80% van de kiezers vóór de Nationale Liga voor democratie stemde?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1593/91

van mevrouw Winifred Ewing (ARC)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(24 juli 1991)

(92/C 162/06)

Betreft: Schendingen van de mensenrechten in Birma

Welke maatregelen nemen de ministers van Buitenlandse Zaken, in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen, ter veroordeling van de nog steeds plaatsvindende schending van de mensenrechten in Birma en het feit dat dit land de macht nog steeds niet aan het in 1990 democratisch gekozen Parlement heeft overgedragen?

**Gecombineerd antwoord
op de schriftelijke vragen nr. 1044/91 en nr. 1593/91**

(26 mei 1992)

De Gemeenschap en haar Lid-Staten hebben zich verheugd over de uitslag van de Birmaanse verkiezingen op 27 mei 1990, waarin de bevolking duidelijk haar verlangen naar een democratisch meerpartijensysteem heeft laten blijken. Zij hebben het militaire bestuur destijds verzocht

die uitslag te eerbiedigen, de macht onverwijld aan een door het nieuwe Parlement aangewezen regering over te dragen en de gedetineerde politieke leiders onmiddellijk in vrijheid te stellen.

Sedertdien hebben de Gemeenschap en haar Lid-Staten in herhaalde demarches en verklaringen hun diepe bezorgdheid geuit over het verzuim van de Birmaanse autoriteiten om positief te reageren en een democratisering op gang te brengen. Voorts hebben de Gemeenschap en haar Lid-Staten de talloze schendingen van internationaal aanvaarde gedragsregels en van de mensenrechten veroordeeld, alsmede de aanhoudende gevallen van pesterij, vrijheidsberoving en huisarrest van oppositieleiders en de weigering om politieke gevangenen vrij te laten.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten zijn eveneens ontsteld over het feit dat de Birmaanse overheid een groot gedeelte van de schaarse nationale middelen aan bewapening blijft spenderen. Om die reden hebben de ministers van Buitenlandse Zaken van de Gemeenschap op 29 juli 1991 een wapenembargo van de Lid-Staten tegen Birma afgekondigd. Zij hebben voorts de hele internationale gemeenschap opgeroepen een zelfde terughoudendheid aan de dag te leggen en af te zien van elke vorm van wapenverkoop.

In hun Verklaring over de mensenrechten die zij in juni 1991 op de Europese Raad te Luxemburg aangenomen hebben, hebben de Gemeenschap en haar Lid-Staten de opvatting gehuldigd dat het de rechtmatige en permanente plicht is van de wereldgemeenschap en van alle Staten, of deze nu individueel dan wel gezamenlijk optreden, om de mensenrechten en de fundamentele vrijheden overal ter wereld te bevorderen en te beschermen.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten zullen dan ook de Birmaanse militaire Regering blijven aanzetten tot de vestiging van een democratisch bestel in Birma en tot de eerbiediging van het door de bevolking op 27 mei 1990 verstrekte mandaat.

In dit verband hebben de Gemeenschap en haar Lid-Staten de toekenning van de Nobelprijs voor de Vrede in 1991 aan de leider van de Birmaanse oppositie, mevrouw Aung San Suu Kyi, toegejuicht. Zij hebben bij die gelegenheid de hoop uitgesproken dat dit feit voor de Birmaanse militairen aanleiding zal zijn om eindelijk te bekennen hoezeer zij hun land hebben geïsoleerd en hoezeer de internationale gemeenschap met afschuw vervuld is over hun schandelijke optreden waarbij de winnaar van de algemene verkiezingen van mei 1990 nog steeds onder huisarrest gehouden wordt.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten herinneren aan de resolutie over de situatie in Birma, die tijdens de 48e zitting van de VN-Commissie voor de mensenrechten is goedgekeurd en waarin internationale bezorgdheid getoond wordt over de ernstige miskenning van de mensenrechten in het land.

Op 20 maart hebben de Gemeenschap en haar Lid-Staten in een verklaring met klem hun bezorgdheid uitgesproken over de onderdrukking van de nationale minderheden in Birma en met name de vervolging van de Moslem Rohingya's, waardoor 170—180 000 mensen naar Bangladesh op de vlucht zijn gedreven.

Het lijden van vluchtelingen heeft de internationale gemeenschap met ontzetting geslagen. De Gemeenschap en haar Lid-Staten zijn ten zeerste verontrust door de bedreiging voor de stabiliteit in de regio die van het Birmaanse optreden uitgaat.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten bevestigen dat zij bereid zijn, met een democratisch Birma waar de mensenrechten geëerbiedigd worden, opnieuw constructieve betrekkingen aan te knopen en met name hun ontwikkelingshulpprogramma te hervatten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1166/91

van de heer Mihail Papayannakis (GUE)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(5 juni 1991)

(92/C 162/07)

Betreft: Koerdische vluchtelingen

Bij de huidige hulpverlening aan de Koerdische vluchtelingen die in speciale zones verblijven moeten heel wat hindernissen worden genomen voordat deze daadwerkelijk haar eindbestemming bereikt. Het bovengenoemde vloeit o.a. voort uit het feit dat hierbij allerlei zaken tussenbeide komen en dat het in elk geval om een voorlopige oplossing gaat. Een definitieve oplossing zou kunnen bestaan in de terugkeer van de Koerden naar hun traditionele woongebieden die echter in de periode tussen 1980 en 1982 door de Iraakse Regering zijn vernietigd en vervolgens vol mijnen zijn gelegd, hetgeen volgens ooggetuigen hun terugkeer uiterst riskant maakt.

Kunnen de ministers in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen mededelen of zij het overwegen om de betrokken landen te verzoeken doorgangswegen te garanderen waardoor de internationale hulp zonder enige hindernis rechtstreeks de tijdelijke, voor de Koerdische vluchtelingen ingerichte veiligheidszones kan bereiken? Kunnen zij tevens aan de Iraakse Regering om de kaart verzoeken van de traditionele woongebieden in Koerdistan die vol mijnen liggen? Kunnen zij tot slot mededelen of zij van plan zijn om met speciale brigades uit de Lid-Staten het gebied mijnvrij te maken, zodat de Koerden veilig naar hun woonplaats kunnen terugkeren?

Antwoord

(26 mei 1992)

De Gemeenschap en haar Lid-Staten blijven diep bezorgd over het lot van de Koerdische vluchtelingen in Irak. De situatie van de Koerden is erger geworden ten gevolge van de voortdurende militaire acties en de economische blokkades van de Iraakse overheid, waar de strenge

winter nog is bijgekomen. De Gemeenschap en haar Lid-Staten hebben Irak herhaaldelijk opgeroepen om dergelijke acties en andere repressiemaatregelen stop te zetten en de mensenrechten van alle Iraakse burgers te eerbiedigen.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten zijn van oordeel dat de Verenigde Naties een belangrijke rol te spelen hebben in de bescherming van de Koerdische bevolking in Irak. Zij hebben samengewerkt met de secretaris-generaal van de Verenigde Naties om tot een snelle en efficiënte oplossing van het vluchtelingenprobleem te komen. Zij hebben ook voorgesteld in het noorden van Irak veiligheidszones onder VN-toezicht te creëren en dit voorstel is met succes verwezenlijkt. De VN-vredesmacht van 500 man heeft een belangrijke rol gespeeld in het garanderen van de veiligheid van de Koerdische vluchtelingen.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten hebben ook actief en intensief deelgenomen aan de internationale humanitaire inspanningen om de vluchtelingen te beschermen. Zij hebben het VN-overkoepelend programma voor de regio ten volle gesteund en zowel op communautair als op nationaal niveau aanzienlijke bijdragen in geld en in natura geleverd.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten hebben de Iraakse autoriteiten ook herhaaldelijk aangespoord de bepalingen van Resolutie 688 van de Veiligheidsraad volledig na te leven. In deze resolutie wordt gevraagd de repressie tegen Iraakse burgers te beëindigen en mee te werken aan het humanitaire hulpprogramma van de Verenigde Naties.

Het Iraakse regime is verantwoordelijk voor de verslechtering van de humanitaire toestand in de regio. In dit verband blijven de Gemeenschap en haar Lid-Staten wijzen op de noodzaak van een snelle en effectieve uitvoering van de Resoluties 706 en 712 van de Veiligheidsraad, waardoor de levensomstandigheden van de burgerbevolking in het hele land zouden verbeteren. De Gemeenschap en haar Lid-Staten hopen dat de hervatting van de besprekingen tussen de Verenigde Naties en Irak in Wenen wijzen op een grotere bereidheid van dit land om mee te werken aan de tenuitvoerlegging van de Resoluties 706 en 712.

In het kader van de Europese politieke samenwerking hebben de Gemeenschap en haar Lid-Staten deze kwestie voortdurend in het oog gehouden en zij staan open voor verdere acties in dit verband om de veilige terugkeer van de Koerdische vluchtelingen naar hun woongebieden mogelijk te maken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1301/91

van de leden Paul Lannoye, Solange Fernex, Herman Verbeek en Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (V)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 juni 1991)

(92/C 162/08)

Betreft: Rundvleesproductie in de Gemeenschap

Kan de Commissie de volgende vragen beantwoorden over de productiecijfers voor rundvlees:

1. Hoeveel stuks slachtvee (alleen voor de produktie van vlees) waren er tien jaar geleden in elk van de huidige Lid-Staten van de Europese Gemeenschap, en wat zijn de cijfers nu?
2. Wat is de totale hoeveelheid graan die per dier en per Lid-Staat aan slachtvee wordt gevoerd?
3. Welk percentage van de communautaire graanproduktie wordt gebruikt als slachtveevoer?
4. Hoeveel graan wordt (per land) in de Gemeenschap ingevoerd als slachtveevoer en waar komt dit graan vandaan?
5. Welke bestrijdingsmiddelen en kunstmeststoffen worden gebruikt voor alle gewassen die in Europa worden verbouwd als slachtveevoer en om welke jaarlijkse hoeveelheden gaat het?
6. Wat is in de Gemeenschap het jaarlijkse energieverbruik voor de verschillende stadia van de rundvleesproduktie?
7. Hoeveel water wordt in de Gemeenschap jaarlijks gebruikt voor de produktie van rundvlees (drinkwater voor het vee, water voor het verbouwen van veevoer, enz.)?
8. Hoeveel NO₂ (stikstofdioxide) en CO₂ (koolstofdioxide) komt in de Gemeenschap jaarlijks vrij door slachtvee zelf en de verwerking van rundvlees?
9. Hoeveel rundvlees wordt jaarlijks in de Lid-Staten van de Gemeenschap ingevoerd en waar komt dit vlees vandaan?

Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie

(14 februari 1992)

1. In het decennium 1980—1990 is het totale aantal runderen (voor de produktie van melk- en/of vlees) in de Gemeenschap met 5,7% gedaald; het aantal melkkoeien is in die periode hoofdzakelijk in verband met de instelling van de produktiequota voor melk met 16,6% gedaald; het aantal andere runderen, voor het merendeel vleesrunderen, is in die periode weinig veranderd (— 1%).

Ontwikkeling van het aantal runderen

	Rundveestapel in december 1980			Rundveestapel in december 1990		
	Totaal runderen	waarvan melkkoeien	waarvan andere	Totaal runderen	waarvan melkkoeien	waarvan andere
Duitsland	20 665	5 469	15 196	19 513	4 770	14 743
Frankrijk	23 605	7 120	16 485	21 500	5 271	16 229
Italië	8 836	3 013	5 823	8 235	2 495	5 740
Nederland	5 010	2 356	2 654	4 830	1 863	2 967
België	2 896	977	1 919	3 161	834	2 327
Luxemburg	220	69	151	215	58	157
Verenigd Koninkrijk	13 062	3 296	9 766	11 846	2 890	8 956
Ierland	5 826	1 449	4 377	6 029	1 387	4 642
Denemarken	2 921	1 066	1 855	2 241	769	1 472
Griekenland	881	242	639	687	235	452
Spanje	4 495	1 801	2 694	5 001	1 575	3 426
Portugal	1 340 ⁽¹⁾	340 ⁽¹⁾	1 000 ⁽¹⁾	1 340	537	803
Totaal	89 757	27 197	62 560	84 597	22 684	61 913
EUR 12				-5 160	-4 513	-647
Ontwikkeling van 1980 t/m 1990				-5,7%	-16,6%	-1,0%

⁽¹⁾ door raming verkregen cijfer

2, 3 en 4. Graanverbruik in de sector slachtrunderen

In aansluiting op de inspanningen die de nationale overheden en het bedrijfsleven zich reeds getroost hebben, zetten de diensten van de Commissie hun streven voort om een model van het veevoederverbruik per categorie dieren, zo mogelijk per Lid-Staat, uit te werken.

Op het eerste gezicht lijkt dit gemakkelijk te verwezenlijken, maar in feite rijzen hier ernstige moeilijkheden, met name in verband met het ingewikkelde technische karakter en doordat in de meeste Lid-Staten geen administratieve structuur bestaat die de nodige elementen kan verschaffen. In de nationale gegevens wordt bij voorbeeld vaak geen onderscheid gemaakt tussen voeding voor de sector vleesrunderen en voor de sector melkkoeien. Bovendien kan men daardoor niet beschikken over een bijgewerkte voederbalans ten aanzien van het beschikbare voeder (met name wat het ruwvoeder betreft).

Wanneer zij eenmaal over bovengenoemd model beschikt, dan heeft de Commissie een indicatie om het totale veevoederverbruik per grote categorie dieren te bepalen.

Het is niettemin mogelijk een raming te maken uitgaande van de volgende hypothesen:

- ervan uitgaande dat de vraag naar krachtvoer voor de gehele runderstapel (voor melk- en/of vleesproduk-

tie) van de Gemeenschap 25 % van de totale vraag naar veevoeder vertegenwoordigt,

- er tevens van uitgaande dat de totale verdeling van de granen per grote categorie dieren in de Gemeenschap gebeurt naar gelang van het aandeel van elke grote categorie vee in de totale vraag naar krachtvoer,

kan men de graanconsumptie voor het totaal van de runderen schatten op ongeveer 30 % van de totale dierlijke graanconsumptie (die voor 1989/1990 geraamd is op 79 miljoen ton) oftewel een hoeveelheid van ongeveer 24 miljoen ton, hetgeen overeenkomt met ongeveer 15 % van de communautaire graanproductie.

De jaarlijkse graaninvoer uit derde landen voor het verbruik van de gehele veestapel van de Gemeenschap wordt op 2 à 3 miljoen ton geschat.

5, 6, 7 en 8. Tot haar spijt moet de Commissie de geachte Parlementsleden mededelen dat zij niet kan beschikken over informatie die haar in staat stelt op dit soort vragen, waarvoor zo gedetailleerde kennis vereist is, te antwoorden.

9. De invoer van rundvlees die hoofdzakelijk plaatsvindt in het kader van de speciale regelingen met derde landen (met volledige of gedeeltelijke schorsing van heffing en/of douanerechten) is in de loop van de jaren

tachtig van ongeveer 400 000 tot ongeveer 500 000 ton oftewel met gemiddeld 2,5% per jaar gestegen.

De jaarlijks per Lid-Staat ingevoerde hoeveelheden alsmede de hoeveelheden per land van herkomst zijn verwerkt in de tabellen die de Commissie rechtstreeks aan de geachte Parlementsleden en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement doet toekomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1303/91

van de heer Henry McCubbin (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 juni 1991)

(92/C 162/09)

Betreft: EG-leningen voor bedrijven

Nadat het Britse bedrijf Tesco een lening van 73,8 miljoen pond sterling had gekregen, heeft de directeur van dit bedrijf zichzelf een salarisverhoging van 1 miljoen pond sterling toegekend. Kan de Commissie verklaren dat zij zal nagaan of directeuren van bedrijven die subsidies of leningen van de Europese Gemeenschap zullen ontvangen deze ook inderdaad nodig hebben?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(25 maart 1992)

Met de EGKS-omschakelingsleningen krachtens artikel 56 van het Verdrag wordt beoogd de door een achteruitgang van de bedrijvigheid en de werkgelegenheid in de kolen- en staalindustrie getroffen gebieden nieuw leven in te blazen en de door de herstructurering en het wegvallen van die industrieën beschikbaar gekomen arbeidskrachten meer werkgelegenheidskansen te geven.

Bedrijven die een lening toegekend krijgen, hebben een contractuele verplichting om een kapitaal investeringsproject te voltooien en de werkgelegenheid blijvend in stand te houden. De EGKS zou dan ook geen lening toekennen aan een bedrijf dat zij niet in staat acht om die verplichtingen na te komen.

Ten einde na te gaan welke bedrijven voor leningen in aanmerking komen, dient het betrokken bedrijf onder meer financieel te worden doorgelicht, hetgeen ook inhoudt dat er wordt beoordeeld of dit bedrijf in staat is de kapitaaluitgaven te doen die nodig zijn om het project te voltooien en de EGKS-lening af te lossen. De financiële behoeften van het investeringsproject worden door de Commissie aan het voorgestelde financieringsplan getoetst.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1319/91

van de heer Karel Pinxten (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 juni 1991)

(92/C 162/10)

Betreft: Nederlandse banksector — bijzondere jaarlijkse heffing op rekeningen van niet-ingezetenen, werkzaam in Nederland

1. Een deel van de Nederlandse banksector hanteert het systeem van een bijzondere jaarlijkse heffing op rekeningen van niet-ingezetenen, werkzaam in Nederland. Is deze handelwijze verenigbaar met het Gemeenschapsrecht, gelet op o.m.:

- artikel 7 EEG-Verdrag,
- artikel 48 EEG-Verdrag,
- Beschikking 89/512/EEG van de Commissie (¹),
- het algemene principe van een vrij verkeer van personen, diensten, goederen en kapitaal?

En, zo ja, kan deze extra heffing zonder enige begrenzing bepaald worden door de individuele bankinstellingen?

2. Is het voorschrift gesteld door de Nederlandsche Bank NV en aangehaald ter verantwoording van bovengenoemde praktijk, nl. dat iedere mutatie op een niet-ingezeten rekening aan de Nederlandsche Bank dient te worden gemeld, verenigbaar met de principes van het Gemeenschapsrecht?

3. Is een dergelijk systeem algemeen verspreid in de twaalf Lid-Staten?

(¹) PB nr. L 253 van 30. 8. 1989, blz. 1.

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(24 januari 1992)

1. Uit de informatie waarover de Commissie beschikt, blijkt dat een aantal Duitse banken voor de opening en het beheer van rekeningen van niet-ingezetenen een jaarlijkse heffing int.

Dit lijkt echter niet strijdig te zijn met artikel 48 van het EEG-Verdrag, aangezien dat artikel betrekking heeft op discriminatie op grond van de nationaliteit, terwijl de omstreden heffing wordt gebaseerd op een onderscheid tussen ingezetenen en niet-ingezetenen; de betrokken banken kunnen de jaarlijkse heffing ook vorderen van Nederlandse onderdanen die in het buitenland wonen en die in Nederland een rekening openen. Hetzelfde argument geldt met betrekking tot artikel 7 van het Verdrag. Discriminatie op grond van nationaliteit is echter ook mogelijk in gevallen waarin een maatregel uiterlijk zonder onderscheid van toepassing is op eigen onderdanen en buitenlanders, doch in de praktijk hoofdzakelijk ten nadele van buitenlanders effect sorteert. Een minder gunstige behandeling die niet voortvloeit uit beslissingen van overheidsorganen maar uit handelspraktijken van

particuliere ondernemingen kan echter slechts in bepaalde omstandigheden als een schending van artikel 7 van het Verdrag worden beschouwd.

Beschikking 89/512/EEG van de Commissie, waarnaar in de vraag van het geachte Parlementslid wordt verwezen, heeft betrekking op een aantal overeenkomsten tussen banken. Voor zover de Commissie weet is de jaarlijkse heffing die een aantal banken hanteren voor rekeningen van niet-ingezetenen niet het voorwerp van een dergelijke overeenkomst. Aangezien de Nederlandse banken vrij lijken te zijn bij de vaststelling van de heffingen op rekeningen van niet-ingezetenen, kunnen klanten de aanbiedingen van de verschillende banken vergelijken en kredietinstellingen vinden die in plaats van een jaarlijkse heffing een bijzondere commissie aanrekenen voor internationale verrichtingen.

Hoe het ook zij, de algemene beginselen van vrij verkeer van personen, diensten, goederen en kapitaal lijken niet te worden beperkt door maatregelen waarvoor de Nederlandse Regering verantwoordelijk zou kunnen worden gesteld.

In het kader van haar actuele werkzaamheden in verband met de verdere integratie van betalingssystemen onderzoekt de Commissie echter de vraag, of het onderscheid dat thans in de meeste Lid-Staten wordt gehanteerd tussen rekeningen van ingezetenen en van niet-ingezetenen zou kunnen worden aangepast op een wijze die meer rekening houdt met de dimensie van de interne markt.

2. De voornaamste reden voor het onderscheid tussen rekeningen van ingezetenen en van niet-ingezetenen lijkt de aanmeldingsplicht te zijn die is opgelegd voor rekeningen van niet-ingezetenen. Gelet op de bepalingen van artikel 4 van Richtlijn 88/361/EEG (*) lijken die aanmeldingen niet in strijd te zijn met het Gemeenschapsrecht. Nochtans onderzoekt de Commissie momenteel ook hier de mogelijkheden van een aanpassing van de aanmeldingsprocedures ten einde de grensoverschrijdende betalingen niet te hinderen.

3. Een dergelijke aanmeldingsplicht bestaat in de meeste Lid-Staten; volgens de informatie waarover de Commissie beschikt zijn die aanmeldingen evenwel niet vereist in het Verenigd Koninkrijk.

(*) PB nr. L 178 van 8. 7. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1425/91
van de heer Mihail Papayannakis (GUE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(12 juli 1991)

(92/C 162/11)

Betreft: Jacht op trekvogels op het eiland Chios

Volgens een studie van het World Wildlife Fund (WWF) belooft het aantal vogels dat ieder jaar wordt uitgeroeid op Chios, een eiland in het noordoosten van de Egeïsche Zee dat een van de voornaamste pleisterplaatsen vormt voor trekvogels op hun weg van Noordoost-Europa naar Afrika, ongeveer acht miljoen, verdeeld over 60 soorten, wier populatie tussen 1962 en 1990 met 30 tot 90% is teruggelopen.

De methodes die voor de vogeljacht worden gebruikt (netten, lijmstokken enz.), zijn illegaal. Deze illegale jacht strekt zich ook uit tot de naburige eilanden Psara en Antispara, wier bewoners dikwijls klagen over de stropers die daar hun kampen opslaan.

Aangezien zowel de Griekse als de communautaire wetgeving wordt overtreden door deze jacht op beschermde soorten en de verboden jachtmethodes (Verdrag van Bern, dat door Griekenland is geratificeerd bij wet nr. 1335 van 14 maart 1983; Richtlijn 79/409/EEG (*)); presidentieel decreet nr. 66 van 30 januari 1981 tot bescherming van de wilde flora en fauna) vraag ik de Commissie of zij van plan is druk uit te oefenen op de Griekse autoriteiten opdat deze op doeltreffender wijze letten op de illegale jacht, en op de handel in en het opzetten van vogels, de illegale valstrikken vernietigen en in het algemeen ervoor zorgen dat Richtlijn 79/409/EEG nageleefd wordt. Kan de Commissie verder meewerken aan een beschermde status voor het eiland om het voortbestaan te verzekeren van vogelsoorten als de Eleonora's valk (*Falco eleonora*), de havikarend (*Hieratus fasciatus*), de scharrelaar (*Coracias garrulus*), alle reigersoorten en de overige trekvogels?

(*) PB nr. L 103 van 25. 4. 1979, blz. 1.

Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie

(1 april 1992)

Het door het geachte Parlementslid opgeworpen probleem is bekend bij de Griekse instanties waaronder het Ministerie van Landbouw; deze hebben de regionale instanties op het eiland Chios reeds gevraagd om de nodige maatregelen te treffen voor een betere toepassing van de communautaire wetgeving op de eilanden Chios, Psara en Antispara.

Wat de invoering van een beschermingsregeling voor het eiland Chios en de betrokken soorten betreft, hoopt de Commissie te zamen met de Griekse instanties na te gaan wat de mogelijkheden voor steun op dit gebied zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1602/91

van mevrouw Cristiana Muscardini (NI)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 juli 1991)

(92/C 162/12)

Betreft: Internationaal dierentransport

Tijdens de recente staking in april van de Italiaanse douanebeambten zijn meer dan 3 000 vrachtwagens aan de grenzen blijven steken. In drie vrachtwagens met aanhangwagens stonden meer dan 96 paarden opeengepakt die net een overtocht van 40 dagen uit Zuid-Amerika achter de rug hadden. Hoe denkt de Commissie op te treden tegen de talrijke overtredingen van de communautaire wetgeving die met dit soort transporten gepaard gaan?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1673/91van de heer **Louis Lauga (RDE)**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(6 augustus 1991)

(92/C 162/13)

Betreft: Naleving van de wetgeving inzake het internationale vervoer van levende dieren

Tijdens de staking van Italiaanse douanebeambten, waarbij 3 000 vrachtwagens aan de oostzijde en 500 aan de westzijde waren geblokkeerd, bleek dat er moeilijkheden waren om de wetgeving inzake het internationale vervoer van levende dieren te doen naleven. Dergelijke overtredingen zetten het Europese Verdrag op losse schroeven. Bovendien konden bij de ontschepping in Franse havens, ter verlichting van de vervoermoeilijkheden, voordat het vervoer over de weg naar Italië plaatsvond, de rampzalige omstandigheden bij de zeereizen vanuit Zuid-Amerika worden geconstateerd.

Is de Commissie hiervan op de hoogte en overweegt zij de uitvoerende of invoerende landen te verzoeken onze internationale verdragen te eerbiedigen en te eisen dat voor absoluut noodzakelijke controles wordt gezorgd?

Gecombineerd antwoord van de heer Mac Sharry namens de Commissie op de schriftelijke vragen nr. 1602/91 en nr. 1673/91 (13 maart 1992)

De Commissie geeft zich volledig rekenschap van de problemen die door de stakingen van de Italiaanse douanebeambten zijn ontstaan met betrekking tot de bescherming van de dieren.

De thans geldende wetgeving is door in 1990 en 1991 vastgestelde bepalingen om de communautaire wetgeving te harmoniseren⁽¹⁾ met name op de volgende punten verbeterd:

- de huidige eis voor controles aan de grenzen tussen de Lid-Staten van de Gemeenschap is vervallen en vervangen door controles op de plaats van vertrek en bestemming; bovendien kunnen tijdens het vervoer willekeurige controles worden uitgevoerd, in zover deze niet systematisch worden gehouden;
- de controle op uit derde landen afkomstige dieren vindt aan de buitengrenzen van de Gemeenschap plaats; in dit geval moet de controle worden uitgevoerd op inspectieposten die beschikken over installaties die nodig zijn voor de verzorging, het voeren en het drenken van de dieren; deze posten moeten ook zo gesitueerd en opgezet zijn dat de controles van de dieren voorrang hebben boven de controles van alle andere goederen;
- deskundigen van de Commissie kunnen, voor zover dit nodig is voor de uniforme toepassing van de communautaire wetgeving, in samenwerking met de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten, controles ter plaatse uitvoeren;
- de Commissie moet vóór 1 juli 1992 een rapport bij de Raad indienen dat is opgesteld op basis van analyses van het Wetenschappelijk Veterinair Comité en met eventueel voorstellen voor, met name, de vaststelling van een maximumduur voor het vervoer van bepaalde diersoorten:

- ten slotte zijn in de communautaire wetgeving bijzondere maatregelen vastgesteld voor de bescherming van dieren in geval van stakingen of andere onvoorziene omstandigheden, waardoor hun vervoer vertraging oploopt, alsmede voor de havens, rangeerterreinen, enz. waar vertraging kan ontstaan (zie artikel 7, lid 1, van Richtlijn 91/628/EEG).

In bovengenoemde maatregelen, die vóór 1 juli 1992 (vóór 1 januari 1993 voor Richtlijn 91/628/EEG) in nationale wetgeving van de Lid-Staten moeten worden omgezet, is rekening gehouden met de door het Europese Parlement in zijn resoluties betreffende het beleid ten aanzien van het welzijn van landbouwhuisdieren gedane voorstellen⁽²⁾.

In afwachting van de omzetting van de bovenbedoelde nieuwe communautaire wetgeving in de nationale wetgeving van de Lid-Staten zal de Commissie, ter uitvoering van haar taak als hoedster van het EEG-Verdrag, de nodige maatregelen nemen om de Lid-Staten de bepalingen te doen naleven van de thans geldende communautaire wetgeving⁽³⁾, waarin met name is bepaald dat de Lid-Staten alle nodige maatregelen moeten nemen om de dieren alle lijden te besparen of dit tot een minimum te beperken, en dit met name in het geval van stakingen of in ieder geval van overmacht, waardoor op hun grondgebied de normaal van toepassing zijnde communautaire bepalingen niet kunnen worden nageleefd. Uit dien hoofde heeft de Commissie besloten om tegen de Italiaanse Republiek de procedure van artikel 169 van het EEG-Verdrag in te leiden, niet alleen vanwege het aan dieren veroorzaakte lijden als gevolg van de stakingen van de douanebeambten of de dierenartsen aan de grens, maar eveneens vanwege het lijden dat wordt veroorzaakt door het feit dat, tijdens de sluitingstijd van de douane- en dierenartsenkantoren in de weekends, de dieren niet de in de communautaire wetgeving bedoelde verzorging ontvangen om hun onnodig lijden te besparen.

⁽¹⁾ Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandkoming van de interne markt (PB nr. L 224 van 18. 8. 1990); Richtlijn 90/426/EEG van de Raad van 26 juni 1990 tot vaststelling van veterinaire voorschriften voor het verkeer van paardachtigen en de invoer van paardachtigen uit derde landen (PB nr. L 224 van 18. 8. 1990); Richtlijn 91/496/EEG van de Raad van 15 juli 1991 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor dieren uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht en tot wijziging van de Richtlijnen 89/662/EEG, 90/425/EEG en 90/675/EEG (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991); Richtlijn 91/628/EEG van de Raad van 19 november 1991 inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer en tot wijziging van de Richtlijnen 90/425/EEG en 91/496/EEG (PB nr. L 340 van 11. 12. 1991).

⁽²⁾ Zie PB nr. C 229 van 9. 9. 1985 en PB nr. C 76 van 23. 3. 1987.

⁽³⁾ Richtlijn 77/489/EEG van de Raad van 18. 7. 1977 inzake de bescherming van dieren tijdens internationaal vervoer (PB nr. L 200 van 8. 8. 1977); Richtlijn 81/389/EEG van de Raad van 12 mei 1981 tot vaststelling van bepaalde maatregelen voor de tenuitvoerlegging van Richtlijn 77/489/EEG inzake de bescherming van dieren tijdens internationaal vervoer (PB nr. L 150 van 6. 6. 1981).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1822/91**van de heer Stephen Hughes (S)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(1 september 1991)**(92/C 162/14)**Betreft:* Huidig financieringsniveau van het Westelijke Know-How Fonds

Kan de Commissie informatie verschaffen over het huidige financieringsniveau van het Westelijke Know-How Fonds door middel van het Europese Tempus-programma?

**Antwoord van mevrouw Papandreu
namens de Commissie***(10 maart 1992)*

Het Know-How Fonds is een fonds dat door de Regering van het Verenigd Koninkrijk is opgericht om de ontwikkeling van de democratie en de vrije markteconomie in de landen van Midden- en Oost-Europa te bevorderen door de financiering van projecten die bestemd zijn om op velerlei gebied technische know-how en advies te verstrekken. Het is derhalve een bilateraal initiatief en heeft niets te maken met communautaire maatregelen in deze sector.

Het Tempus-programma anderzijds is een onderdeel van de communautaire steun aan deze landen, dat wil zeggen het Phare-programma. Tempus is gericht op één bijzondere sector: de ontwikkeling van de stelsels van hoger onderwijs in Midden- en Oost-Europa. Het werd vorig jaar met succes gelanceerd waarvoor uit de algemene middelen voor Phare in 1990 een bedrag van 25 miljoen ecu werd uitgetrokken voor drie hiervoor in aanmerking komende landen, terwijl voor 1991 70 miljoen ecu wordt verwacht voor zes hiervoor in aanmerking komende landen. Hoewel Tempus in de eerste plaats een communautair programma is, staat het open voor toetreding van instellingen van ieder van de G-24 landen die deelnemen aan de verstrekking van gecoördineerde Westelijke steun aan Midden- en Oost-Europa.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1869/91**van mevrouw Johanna Grund (NI)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(1 september 1991)**(92/C 162/15)**Betreft:* Revalidatie voor drugverslaafden

Kan de Commissie meedelen hoe groot het aantal drugverslaafden tegenwoordig in de twaalf Lid-Staten van de Gemeenschap is dat voortdurend verdovende middelen gebruikt, waarbij ook aandacht moet worden

geschonken aan het gebruik van verdovende middelen waarop de nationale overheden geen greep hebben en waarvan men aanneemt dat het buiten de statistieken blijft? Op welke plaatsen in de Gemeenschap is de handel en het gebruik van verdovende middelen geconcentreerd en hoeveel revalidatiecentra staan de verslaafden ter beschikking? In welke orde van grootte worden deze centra door nationale overheden respectievelijk van EG-zijde gesteund? Zijn er op communautair niveau organisaties die voortdurend ervaringen met ontwenningkuren en know-how uitwisselen en financiële middelen ter beschikking stellen om de revalidatie krachtig te steunen?

**Antwoord van mevrouw Papandreu
namens de Commissie***(6 maart 1992)*

Er bestaan geen algemene cijfers of vergelijkbare gegevens over het huidige exacte aantal druggebruikers in de Europese Gemeenschap. Op 8 november 1990 diende de Commissie evenwel een verslag ⁽¹⁾ in bij de Raad over de nationale programma's voor het terugdringen van de vraag naar drugs in de Gemeenschap, dat een hoofdstuk omvat over statistieken en epidemiologie. Ook kwamen behandeling en revalidatie in het verslag aan de orde.

Als vervolg op dit eerste verslag is de Commissie bezig met een tweede, dat tevens een overzicht zal geven van de werkzaamheden die op communautair niveau worden uitgevoerd inzake het terugdringen van de vraag naar drugs.

⁽¹⁾ Doc. COM(90) 527.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1909/91**van de leden Willy De Clercq (LDR), Konstantinos Stavrou (PPE), Eusebio Cano Pinto (S) en James Moorhouse (ED)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(2 september 1991)**(92/C 162/16)**Betreft:* Verslag over het handelsbeleid van de Gemeenschap in het kader van de behandelingsprocedure van het handelsbeleid van de leden van de GATT

1. Welke conclusies is de Commissie voornemens te trekken uit de kritiek die in het verslag van het Secretariaat-generaal van de GATT werd geuit op het handelsbeleid van de Europese Gemeenschap?

2. Is de Commissie bereid in de toekomst deze verslagen over het handelsbeleid van de Gemeenschap in het kader van de behandelingsprocedure van het handelsbeleid van de leden van de GATT behalve aan het Secretariaat-generaal van de GATT ook aan het Europees Parlement voor te leggen en het Parlement hierover te raadplegen?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(3 maart 1992)

1. In de vraag van de geachte Parlementsleden wordt enkel verwezen naar het verslag van het Secretariaat-generaal van de GATT, terwijl de procedure voor onderzoek van het handelsbeleid in de GATT op twee verslagen is gebaseerd, waarvan het tweede door de overeenkomstsluitende partij die wordt onderzocht, wordt opgesteld.

De Commissie is van mening dat het belang van het verslag van de GATT niet moet worden overschat, aangezien het om een „achtergronddocument” gaat, dat elementen voor de discussie aandraagt en dit verslag voorts in samenhang met het door de Commissie namens de Europese Gemeenschappen ingediende verslag moet worden gelezen.

Het gemeenschappelijke standpunt van de GATT als zodanig over het handelsbeleid van de Gemeenschap wordt dus door de Raad van de GATT na een algemeen debat bekendgemaakt. Wij hebben kunnen vaststellen dat de conclusies van dit debat veel minder kritisch waren dan het oorspronkelijke verslag van de GATT en evenwichtiger ten aanzien van het handelsbeleid van de Gemeenschap.

Op grond van het voorgaande meent de Commissie dat de eerste confrontatie van haar handelsbeleid met het mechanisme van onderzoek (april 1991) bevredigend is verlopen en de Gemeenschap de gelegenheid heeft geboden haar beleid in detail uiteen te zetten en haar benadering in bepaalde, meer complexe en gevoelige sectoren, zoals onder andere de landbouw-, de textiel- en de automobielsector, toe te lichten.

Met de door onze partners in de GATT naar voren gebrachte standpunten zal bij het uitstippelen van het handelsbeleid en bij de indiening van het tweede verslag betreffende de Gemeenschap, dat voor eind 1992 is voorzien, rekening worden gehouden.

2. De Commissie is bereid om haar verslagen over het handelsbeleid van de Gemeenschap in de toekomst behalve aan het Secretariaat-generaal van de GATT ook aan het Europese Parlement toe te zenden. Het zou evenwel niet wenselijk zijn het Europese Parlement om een formeel advies te verzoeken.

Het door de diensten van de Commissie opgestelde document is namelijk een toelichting op het bestaande handelsbeleid en omvat dus geen nieuwe voorstellen voor een handelsbeleid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1932/91

van mevrouw Christine Crawley (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 september 1991)

(92/C 162/17)

Betref: Octrooiliteratuur in de regio's van het Verenigd Koninkrijk

Het Britse Office of Arts and Libraries heeft onlangs zijn financiële steun aan de British Library ingekrompen.

Deze heeft hierop gereageerd met de weigering om, zoals vroeger het geval was, het Amerikaanse octrooieregister (het belangrijkste octrooieregister ter wereld, dat vaak als referentie wordt gebruikt) te verstrekken aan vijf regionale bibliotheken. Dit is zeer nadelig voor de kleine en middelgrote ondernemingen in het Verenigd Koninkrijk, die naar Londen zullen moeten reizen om de octrooiliteratuur te raadplegen.

Meent de Commissie niet dat deze centralisatie van informatie strijdig is met haar beleid van regionale ontwikkeling? Kan de Commissie zeggen in hoeverre het Verenigd Koninkrijk hierdoor wordt benadeeld in vergelijking met bij voorbeeld Frankrijk of Spanje, waar de steun aan de regio's voor informatie inzake octrooien wordt verhoogd?

**Antwoord van de heer Pandolfi
namens de Commissie**

(5 februari 1992)

De meeste grote Lid-Statens, waaronder het Verenigd Koninkrijk, hebben een informatienetwerk over octrooien waardoor regionale octrooibureaus en/of octrooibibliotheken zijn gekoppeld aan het nationale octrooibureau. Via deze netwerken wordt niet alleen informatie verschaft over krachtens de nationale octrooiwetgeving verkregen rechten, maar wordt ook een overvloed aan technologische informatie uit de hele wereld aangeboden, waarvan het merendeel niet in boeken of tijdschriften is gepubliceerd. De Commissie heeft dan ook alle begrip voor de bezorgdheid van het geachte Parlements lid over de inkrimping van de financiële steun aan de British Library.

Een rechtstreekse vergelijking tussen het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk of Spanje lijkt hier echter niet helemaal gerechtvaardigd omdat de uitgangssituatie sterk uiteenloopt. Het Verenigd Koninkrijk beschikt al vele jaren over een uitgebreid netwerk van plaatselijke octrooibibliotheken, terwijl een dergelijk netwerk in Frankrijk pas heel kort geleden is gecreëerd en in Spanje nu pas wordt opgezet.

Volgens de informatie waarover de Commissie beschikt, zal de nieuwe situatie geen gevolgen hebben voor de beschikbaarheid in het Verenigd Koninkrijk van exemplaren van de nationale octrooidocumenten, maar de collecties microfilms van Amerikaanse octrooispecificaties en van in het kader van het PCT (Verdrag tot samenwerking inzake octrooien) gepubliceerde documenten, alsook de door het voormalige Inpadoc, dat nu deel uitmaakt van het Europees Octrooibureau, uitgegeven microfiches zullen in verschillende regionale centra voor octrooi-informatie niet langer worden bijgehouden. Het is te hopen dat de lokale of regionale autoriteiten inzien hoe belangrijk het is dat de plaatselijke handel en industrie over deze documentatie kan beschikken, maar de maatregelen die eventueel moeten worden genomen blijven, overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel van de Gemeenschap, een interne aangelegenheid van het Verenigd Koninkrijk.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1970/91van de heer **Elio Di Rupo (S)**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(15 september 1991)

(92/C 162/18)

Betreft: Communautair onderwijs- en opleidingsnet voor jongeren

De programma's voor de jongeren in de Gemeenschap (Erasmus, Lingua, Comett, enz.) beantwoorden aan een reële behoefte op het gebied van onderwijs en opleiding en vinden algemene waardering.

Niettemin beklagen vele jongeren in Europa zich over het feit dat deze programma's in het algemeen zijn bedoeld voor grotere of kleinere groepen of voor bepaalde scholen en universiteiten en uiteindelijk slechts aan een beperkt aantal studenten ten goede komen.

Is de Commissie ook niet van mening dat alle studenten en jonge werknemers van de Gemeenschap op de juiste wijze moeten worden ingelicht over alle onderwijs- en opleidingsprogramma's die hun worden aangeboden? Is zij zich ervan bewust dat alleen degenen die het beste zijn geïnformeerd gebruik kunnen maken van de hun geboden mogelijkheden?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(24 januari 1992)

De Commissie is zich bewust van het door het geachte Parlementslid gesignaleerde probleem. In dit verband moet erop worden gewezen dat het de bedoeling is dat de Gemeenschapsprogramma's als katalysator werken om complementaire initiatieven in de Lid-Staten aan te moedigen. Gezien de omvang van de doelgroepen (d.w.z. ruim 3 500 instellingen voor hoger onderwijs en bijna zeven miljoen studenten) kunnen de verschillende programma's deze niet volledig omvatten, maar beogen zij een uitstralings-effect tot stand te brengen.

De Commissie hecht grote waarde aan het verstrekken van duidelijke, beknopte informatie over haar programma's op deze gebieden. Dit komt tot uiting in de maatregelen die de Commissie heeft genomen om te zorgen voor gerichte en veelomvattende informatie, die is uitgewerkt in volledige samenwerking met de door de respectieve Lid-Staten aangewezen autoriteiten.

Op communautair niveau brengt de Commissie voor elk programma een vademecum en speciale brochures in alle officiële talen uit, waarin de voorwaarden voor deelneming aan de programma's in detail worden uiteengezet. Voor de meeste programma's wordt regelmatig een mededelingenblad uitgegeven met informatie over ontwikkelingen en vorderingen. De publikatie „Onderwijs en opleiding” ten slotte, die door de Commissie wordt samengesteld (Task Force „Menselijke hulpbronnen, onderwijs, opleiding en jeugdzaken”), geeft een algemeen

overzicht van de door de Commissie ondernomen initiatieven op de betrokken gebieden.

Het Eurydice-netwerk en Cedefop dragen tevens bij tot de verspreiding van informatie over de Gemeenschapsprogramma's. Aangezien voorts elk programma wordt beheerd in partnerschap met de Lid-Staten, hebben ook zij structuren in het leven geroepen die dienen als communicatiekanalen met initiatiefnemers.

Op 26 juni 1991 heeft de Commissie een mededeling betreffende de voorlichting van jongeren over Europa voorgelegd aan de eerste formele Raad van ministers voor jongerenangelegenheden in Luxemburg.

De Commissie wenst de omvang van de informatie over haar programma's, haar instellingen en Europa ten behoeve van jongeren te vergroten en de kwaliteit ervan te verhogen. In dit verband is een uitgebreide reeks acties in voorbereiding, welke aan de bevoegde organen zal worden voorgelegd volgens de normale procedure.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2021/91van de heer **Elmar Brok (PPE)**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(23 september 1991)

(92/C 162/19)

Betreft: Invoer van in het wild gevangen vogels

De Gemeenschap is de grootste afzetmarkt voor in het wild gevangen vogels. Bij de handel, die bepaald wordt door de wetten van de markt, kunnen geen garanties worden gegeven voor de beginselen van de dierenbescherming en het behoud van soorten. Naar schatting worden jaarlijks tussen de 1 en 3 miljoen in het wild gevangen vogels legaal in de Gemeenschap ingevoerd. Slechts 1 op de 5 gevangen wilde dieren overleeft. Bijna alle verhandelde wilde vogels kunnen ook in de Gemeenschap geteeld worden.

Is de Commissie van deze misstand op de hoogte?

Wat denkt de Commissie tegen deze misstand te doen?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(18 maart 1992)

De Commissie verwijst het geachte Parlementslid naar het antwoord dat zij heeft gegeven op schriftelijke vraag nr. 783/91 van mevrouw Pollack (1).

Het voorstel voor een verordening inzake het bezit van en de handel in specimens van de in dat antwoord genoemde

wilde plant- en diersoorten werd op 13 november 1991 ⁽²⁾ door de Commissie vastgesteld.

⁽¹⁾ PB nr. C 281 van 28. 10. 1991.

⁽²⁾ Doc. COM(91) 448.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2142/91

van de heer Herman Verbeek (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 september 1991)

(92/C 162/20)

Betreft: Interne markt voor postdiensten

1. Kan de Commissie berichten in de pers (o.m. The Financial Times van 5 juni 1991) bevestigen dat zij voornemens is op grond van haar bevoegdheden onder artikel 90, lid 3, van het EEG-Verdrag — zonder consultatie van het Europees Parlement en het Economisch en Sociaal Comité — de communautaire markt van postdiensten te liberaliseren?

2. Is de Commissie niet van mening dat het juist waar het gaat om veranderingen in publieke diensten, die voor alle EG-burgers ingrijpende gevolgen kunnen hebben, van belang is alle betrokkenen en ook het Europees Parlement nauw bij de besluitvorming te betrekken en dat veranderingen in concessies van openbare bedrijven daarom niet via artikel 90, lid 3, van het Verdrag behoren plaats te vinden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2185/91

van de heer Giuseppe Mottola (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 oktober 1991)

(92/C 162/21)

Betreft: Toepassing van artikel 90 van het EEG-Verdrag voor de liberalisatie van de diensten van de postdiensten, die het karakter dragen van een monopolie

Kan de Commissie, overwegende dat zij zoveel mogelijk gebruik maakt van de bevoegdheden uit hoofde van artikel 90 van het EEG-Verdrag om in de Gemeenschap tot geleidelijke liberalisatie te komen van de postdiensten die het karakter dragen van een fiscaal monopolie, mededelen:

1. of het haar bekend is dat de vakbond Silulap-Cisl van de Italiaanse postbeambten zeer bezorgd hierover is, aangezien dit niet alleen schadelijk is voor alle gebruikers in de Gemeenschap, maar ook voor meer dan anderhalf miljoen werknemers in de postdiensten,
2. of zij meent dat het door gebruikmaking van de bevoegdheden krachtens artikel 90 van het EEG-Verdrag de bedoeling is te vermijden het Europees Parlement en de sociale partners te raadplegen,

3. of zij niet van oordeel is dat afschaffing van de monopolies bij de postdiensten de noodzakelijke modernisering en herstructurering, waarmee in Italië reeds een begin is gemaakt en waarvoor in het Parlement reeds een wet wordt goedgekeurd, zeker moeilijk uitvoerbaar zou maken?

Gecombineerd antwoord van Sir Leon Brittan

namens de Commissie

op de schriftelijke vragen nr. 2142/91 en nr. 2185/91

(7 februari 1992)

De Commissie is zich bewust van het belang van de sector postdiensten voor de Europese burgers, met name voor het grote aantal werknemers van de nationale PTT-diensten.

Met het oog op de voltooiing van de interne markt, zoals bepaald in de Europese Akte, acht zij voorts modernisering en herstructurering van deze sector van het allergrootste belang. Met dit doel bereidt zij de publikatie van een Groenboek over de interne markt van de postdiensten voor, waarin de problemen die zich voordoen in de communautaire postsector worden geanalyseerd. Dit document bevat voorts een samenhangend geheel van maatregelen voor de totstandbrenging van een gemeenschappelijke ruimte voor de postdiensten die verenigbaar is met het Europa zonder grenzen. Na goedkeuring door de Commissie zal dit document gedurende vier à vijf maanden het uitgangspunt vormen voor een brede maatschappelijke discussie over de gedane voorstellen.

De maatregelen met betrekking tot de algemene harmonisatie zouden kunnen worden uitgevoerd door middel van communautaire richtlijnen krachtens artikel 100 of 100 A van het EEG-Verdrag, terwijl die met betrekking tot de mededinging kunnen worden ten uitvoer gelegd op grond van artikel 90, lid 3, van het Verdrag.

Wat de genoemde richtlijnen betreft, dient te worden opgemerkt dat de Commissie hiervan gebruik maakt wanneer er preventieve maatregelen nodig zijn ten einde schendingen van de regels van het Verdrag te voorkomen, of wanneer begeleidende maatregelen verder moeten gaan dan de loutere vaststelling van een inbreuk in de zin van artikel 169. Voorts verdient het vermelding dat deze instrumenten alleen ten doel hebben de uit het Verdrag voortvloeiende verplichtingen ten aanzien van de Lid-Staten nader te omschrijven.

De Commissie bevestigt nogmaals haar voornemen om, op de meest passende wijze, uitvoerige besprekingen te voeren met alle belanghebbenden, vanzelfsprekend met inbegrip van het Europees Parlement, alvorens over te gaan tot de goedkeuring van dergelijke richtlijnen.

Zij benadrukt echter dat zij niet kan afwijken van de haar in artikel 90, lid 3, van het Verdrag opgedragen taak, indien het noodzakelijk is beslissingen te nemen ten aanzien van Lid-Staten die maatregelen goedkeuren of handhaven die in strijd zijn met de regels van het EEG-Verdrag, met name inzake de mededinging.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2149/91

van de heer Ernest Glinne (S)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(4 oktober 1991)

(92/C 162/22)

Betreft: Toelating van Israël tot de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties

De Economische en Sociale Raad van de Verenigde Naties (Ecosoc) heeft tijdens de zitting in Genève in juli jl. zijn goedkeuring gehecht aan de toelating van Israël als volwaardig lid van de Economische Commissie voor Europa (ECE) van de Verenigde Naties.

Een twintigtal landen heeft bij indiening zijn steun gegeven aan het Israëliëse verzoek dat op 26 juli werd aangenomen met 32 stemmen vóór, 14 tegen bij 5 onthoudingen.

Kunnen de ministers in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen meedelen:

1. hoe de delegaties van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap bij deze gelegenheid hebben gestemd;
2. hebben de ministers zich hierover van tevoren uitgesproken; is dit ook in de Raad besproken;
3. is, gezien het feit dat Israël momenteel geen zitting kan nemen in de VN-Commissie voor West-Azië (ESCWA) die het Midden-Oosten vertegenwoordigt, bij de goedkeuring door de Lid-Staten een voorbehoud gemaakt in die zin dat, mocht de Conferentie waar de vrede in de regio moet worden geregeld slagen, Israël zitting moet nemen in de ESCWA in plaats van in de ECE?

Antwoord

(26 mei 1992)

Israël is tijdens de zitting van de Economische Commissie voor Europa (ECE) te Genève in juli 1991 als tijdelijk lid, en niet als volwaardig lid, tot die organisatie toegelaten als erkenning van het feit dat het in Bagdad zijn zetel in de Ecosoc voor zijn eigen regio, de Economische en Sociale Commissie voor West-Azië (ESCWA), niet kon innemen.

De aanvraag van Israël werd o.a. door de Lid-Staten van de Gemeenschap gesteund.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2194/91

van de heer Herman Verbeek (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 oktober 1991)

(92/C 162/23)

Betreft: Besluitvorming toelating avoparcine in veevoer voor melkvee

1. Waarom heeft over de toelating van het de melkproduktie stimulerend middel avoparcine geen politiek over-

leg met het Europees Parlement plaatsgevonden, zoals voor BST wel het geval is?

2. Behoort het tot de standaardprocedure dat, na de instemming van het Permanent Comité Diervoeders, de Lid-Staten ook nog individueel over de toelating van dit middel moeten besluiten, hetgeen er toe kan leiden dat avoparcine uiteindelijk in sommige Lid-Staten die deel uitmaken van de interne markt wel en in andere niet mag worden gebruikt?

3. In welke Lid-Staten heeft inmiddels besluitvorming plaatsgevonden over toelating van avoparcine als toevoeging aan het voer voor het stimuleren van de melkproduktie en hoe is deze besluitvorming uitgevallen?

4. Op welke wijze kan gecontroleerd worden dat avoparcine, dat in de Gemeenschap al enige tijd wordt toegepast als groeibevorderaar voor pluimvee, slachtrunderen en varkens, niet ook voor de melkproduktie wordt aangewend?

5. Is de Commissie bereid deze kwestie tot onderwerp van politieke besluitvorming op communautair niveau te maken en het Parlement daartoe onverwijld op de hoogte te stellen van de stand van zaken op dit moment?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(20 maart 1992)

1. Principieel geldt dat op grond van Richtlijn 70/524/EEG van de Raad (*) het gebruik van groeibevorderende stoffen in de vorm van additieven in de regel is toegestaan. Toen de Commissie het verzoek ontving avoparcine voor de verhoging van de melkproduktie toe te staan, heeft zij politiek overleg met het Europese Parlement dan ook niet nodig geacht. In elk geval diende zij zich juridisch gezien te houden aan de toelatingscriteria van bovengenoemde richtlijn.

Voorts kunnen BST en avoparcine moeilijk met elkaar worden vergeleken. Beide stoffen verschillen immers erg van elkaar inzake zowel werking als toedieningswijze. Bovendien kan de verhoging van de produktiviteit door BST geenszins worden vergeleken met die door avoparcine.

2. De Gemeenschapswetgeving voorziet in twee regelingen om het gebruik van additieven toe te staan, namelijk:

- de „communautaire” toelating, waarbij het additief in bijlage I bij Richtlijn 70/524/EEG wordt opgenomen als blijkt dat aan alle voorwaarden voor een algemene toelating in de Gemeenschap is voldaan en
- de „nationale” toelating, waarbij het additief in bijlage II bij Richtlijn 70/524/EEG wordt opgenomen als de Lid-Staten nog moeten controleren of het preparaat, gelet op de lokale toedieningsomstandigheden, efficiënt is.

In dit laatste geval beschikken de Lid-Staten over de mogelijkheid om het additief voorlopig op hun grondge-

bied toe te staan om zich van de efficiëntie ervan te vergewissen. Het is dan ook normaal dat elke Lid-Staat zelf beslist al dan niet in te gaan op de geboden mogelijkheid om het additief te gebruiken.

Aangezien deze toelatingsmogelijkheid zeer voorlopig is en de Lid-Staten er over het algemeen zeer vaak gebruik van maken, creëert de regeling om de gegrondheid van de communautaire toelatingsen te waarborgen, in feite slechts zeer weinig distorsies.

3. Volgens de informatie die de Commissie heeft ingewonnen, zou het gebruik van avoparcine in voer van melkkoeien momenteel in alle Lid-Staten zijn toegestaan, behalve in Duitsland, Denemarken en Nederland.

4. De voedingsbehoeften van pluimvee, slachtrunden, varkens en melkkoeien verschillen zo sterk dat het praktisch onmogelijk is een voedingsmiddel voor een andere dan zijn oorspronkelijke bestemming aan te wenden.

5. Zoals de Commissie al eerder heeft aangegeven, zijn reeds politieke besluiten genomen over het gebruik van middelen die de produktiviteit verhogen en, meer in het algemeen, het gebruik van additieven. Destijds heeft het Parlement, vóór het zijn advies gaf, zelf een hoorzitting met deskundigen georganiseerd over de wenselijkheid van het gebruik van additieven en, meer bepaald, groeibevorderende stoffen.

Onlangs heeft de Commissie een studie laten verrichten over de gevolgen van de bij Richtlijn 70/524/EEG toegestane groeibevorderende stoffen voor de landbouw in de Gemeenschap. Waarschijnlijk zal zij binnenkort een verslag kunnen voorleggen over de conclusies van deze studie.

(¹) PB nr. L 270 van 14. 12. 1970.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2230/91

van de heer Victor Manuel Arbeloa Muru (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 oktober 1991)

(92/C 162/24)

Betreft: Vermindering van de melkquota

Heeft de Commissie voor onze landbouwers een bondige en overtuigende verklaring voor het besluit van de Raad van ministers van Landbouw de melkquota met 2% te verminderen?

Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie

(22 januari 1992)

In 1990 hebben de interventiebureaus door aankoop de volgende hoeveelheden produkt uit de markt genomen:

- meer dan 250 000 ton boter, dit is het equivalent van 5,5 miljoen ton melk, en
- meer dan 337 000 ton magere-melkpoeder, dit is het equivalent van 3,7 miljoen ton melk.

Door het grote overschot op de markt in 1990 zijn de melkprijzen gedaald, wat een negatief effect heeft gehad op het inkomen van de producenten. De Raad diende die ongunstige ontwikkeling, die extra uitgaven veroorzaakte zonder dat de producenten daarvan profiteerden, te stoppen en, rekening houdend met de huidige begrotingsdiscipline, een beter markt-evenwicht tot stand te brengen door de gegarandeerde totale hoeveelheden van de Lid-Staten met 2%, dit is in totaal ongeveer 2 miljoen ton melk, te verminderen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2275/91

van de heer José Valverde López

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 oktober 1991)

(92/C 162/25)

Betreft: Niet-naleving van Richtlijn 80/836/Euratom door Spanje

Kan de Commissie meedelen of zij de Spaanse Regering een met redenen omkleed advies heeft gestuurd omdat geen kennis werd gegeven van de nationale maatregelen voor de tenuitvoerlegging van Richtlijn 80/836/Euratom van de Raad (¹) inzake milieu, en hoe het staat met deze inbreukprocedure?

(¹) PB nr. L 246 van 17. 9. 1980, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2276/91

van de heer José Valverde López (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 oktober 1991)

(92/C 162/26)

Betreft: Niet-naleving van Richtlijn 84/467/Euratom door Spanje

Kan de Commissie meedelen of zij de Spaanse Regering een met redenen omkleed advies heeft gestuurd omdat geen kennis werd gegeven van de nationale maatregelen voor de tenuitvoerlegging van Richtlijn 84/467/Euratom van de Raad (¹) inzake milieu, en hoe het staat met deze inbreukprocedure?

(¹) PB nr. L 265 van 5. 10. 1984, blz. 1.

**Gecombineerd antwoord van de heer Delors
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 2275/91 en nr. 2276/91
(4 maart 1992)**

Tegen Spanje werd een inbreukprocedure ingeleid wegens het niet-conform zijn van de nationale maatregelen ter uitvoering van de Richtlijnen 80/836/Euratom en 84/467/Euratom.

De Spaanse autoriteiten hebben deze situatie reeds gedeeltelijk verholpen. Aangezien de belangrijkste elementen van deze richtlijnen echter nog niet op correcte wijze zijn getransponeerd, werd aan de Spaanse autoriteiten een met redenen omkleed advies gezonden.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2351/91
van de heer Proinsias De Rossa (CG)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(22 oktober 1991)
(92/C 162/27)**

Betreft: Tracé Southern Cross (Dublin) en daarmee verband houdende wegenbouwprojecten

Uit de milieu-effectrapportage in verband met bovengenoemde projecten blijkt dat de luchtvervuiling in Kilcross, dat langs de route ligt, tot zeer hoge niveaus zal stijgen, en dat er met name meer dan twee keer de in Richtlijn 85/203/EEG⁽¹⁾ vastgelegde hoeveelheid stikstofoxiden zal vrijkomen.

Kan de Commissie bevestigen dat zij dit project niet steunt, tenzij voor deze toestand een oplossing wordt gevonden? Kan zij eveneens bevestigen dat zij geen steun zal verlenen, tenzij de plaatselijke bevolking volledig en naar behoren wordt geraadpleegd, rekening houdende met andere terechte overwegingen, waarvan er een aantal door de Kilcross Action Group met name zijn genoemd, te weten veiligheid van kinderen, geluidsoverlast, verlies van privacy en open terreinen, algemene ontwrichting, enz.?

⁽¹⁾ PB nr. L 87 van 27. 3. 1985, blz. 1.

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie
(5 maart 1992)**

De Commissie heeft een officiële klacht tegen Ierland ontvangen betreffende het plan voor de „Dublin Southern Cross Motorway”. De klacht wordt in het licht van de milieuwetgeving van de Gemeenschap onderzocht. Wanneer de Commissie van oordeel is dat er een inbreuk is gepleegd, dan zal de bijstand van het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling voor het project worden geschorst.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2380/91
van mevrouw Raymonde Dury (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(22 oktober 1991)
(92/C 162/28)**

Betreft: Huwelijksbureaus en consumentenbescherming

Op 29 april 1991 heb ik aan de Commissie een vraag gesteld over een eventuele communautaire controle op huwelijksbureaus (schriftelijke vraag nr. 789/91⁽¹⁾). De Commissie is ingegaan op het door mij aangekaarte aspect van het vrij verrichten van diensten. Nu zou ik graag willen weten of er iets is geregeld op het stuk van de consumentenbescherming. Het gaat hier volgens mij om commerciële activiteiten waaruit zeer specifieke contracten voortvloeien. Deze activiteiten zouden dus in een speciaal daarop afgestemd stelsel moeten worden geregeld dat verder gaat dan hetgeen de Commissie voor ogen staat voor gewone contracten (bedenktijd, het voorkomen van misleidende clausules, enz.).

⁽¹⁾ PB nr. C 214 van 16. 8. 1991, blz. 29.

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie
(26 maart 1992)**

De bescherming van personen die gebruik maken van de diensten van huwelijksbureaus vereist inderdaad wellicht een bijzondere vorm van toezicht, aangezien het hier om een sector met zeer specifieke kenmerken gaat.

Eenzijds is het uiteraard aan de Lid-Staten om de nodige maatregelen te nemen om misbruiken op dit gebied te voorkomen en er met name op toe te zien dat de cliënten afdoende worden beschermd.

Anderzijds dient erop te worden gewezen dat in de afgelopen jaren nieuwe grensoverschrijdende communicatietechnieken hun intrede hebben gedaan en steeds veelvuldiger worden gebruikt, en dat daarom op grond van het subsidiariteitsbeginsel zou moeten worden nagegaan of eventueel op communautair niveau iets moet worden ondernomen om de gebruikers van dergelijke diensten binnen de interne markt bescherming te bieden. Zonder daarbij de bevoegdheid van de Lid-Staten ter discussie te willen stellen, is de Commissie begonnen met een onderzoek naar de ter zake geldende nationale maatregelen en is zij thans bezig met het opsporen en inventariseren van eventuele misbruiken waardoor de cliënten van huwelijksbureaus kunnen worden benadeeld.

Overigens dient te worden vermeld dat er reeds een communautaire tekst over misleidende reclame bestaat, namelijk Richtlijn 84/450/EEG van de Raad⁽¹⁾, die personen of organisaties die daarbij een rechtmatig belang hebben de mogelijkheid biedt om in rechte op te treden en een einde te maken aan misleidende reclame of commerciële aanbiedingen. In een dergelijk geval moet

het betrokken bedrijf, in casu het huwelijksbureau, bewijzen aandragen voor de juistheid van de feitelijke gegevens in de aanbieding of de reclame.

(¹) PB nr. L 250 van 10. 9. 1984.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2384/91

van mevrouw Teresa Domingo Segarra (GUE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 oktober 1991)

(92/C 162/29)

Betreft: Fytosanitaire problemen in de eikebossen in diverse zones van de Gemeenschap

Onlangs heeft men in de eikebossen in het zuidwesten van het Spaanse schiereiland een hogere sterfte onder de bomen vastgesteld die men de abrupte dood pleegt te noemen en die veroorzaakt zou kunnen zijn door een schimmel van het type *Phytophthora*. Verschillende overheden zoals de Spaanse Icona en enige niet-gouvernementele organisaties houden zich bezig met de studie van het verschijnsel en uit de eerste conclusies die zijn getrokken en gepubliceerd blijkt dat alleen in de autonome gemeenschap Extremadura tegen de 100 000 dode eiken zijn geteld na de ontdekking van de ziekte in de zomer van 1990.

Behalve de ernstige ecologische gevolgen van de uitbreiding van een epidemie van deze soort voor het bosbestand aan de Middellandse Zee en meer in het bijzonder voor het in deze streek talrijke beweidingstelsel waarbij het terrein op extensieve wijze wordt gebruikt voor vee­teelt en bosbouw met eerbiediging van het natuurlijk evenwicht, komen nog de voorziene schade voor de kurksector waarbij zij opgemerkt dat in deze zone enige van de beste kwaliteiten van dit produkt voorkomen.

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen zij heeft genomen of denkt te nemen om spoedig te kunnen optreden tegen deze ziekte en om de mogelijkheden tot besmetting van andere gebieden te voorkomen?

Kan zij tevens, gezien de sociale betekenis en de rol voor het milieu van de extensieve land- en bosbouw van dit gebied, mededelen welke vormen van steun voor de bosbouwondernemingen in het Middellandse-Zeegebied bestaan in de wetgeving van de Gemeenschap en of die eventueel door de Commissie zullen worden voorgesteld?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(12 februari 1992)

De Commissie is niet attent gemaakt op de fytosanitaire problemen in de eikebossen in het zuidoosten van het

Iberisch Schiereiland, noch op de resultaten van onderzoek om de mogelijke oorzaken daarvan te identificeren, in het bijzonder een schimmel van het geslacht *Phytophthora*. Daarom is informatie gevraagd aan de Spaanse autoriteiten. Zodra deze informatie ontvangen is, zal de Commissie dienovereenkomstig antwoorden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2408/91

van mevrouw Maria Izquierdo Rojo en de heren José Vázquez Fouz, Pedro Bofill Abeilhe, Francisco Sanz Fernández en Eusebio Cano Pinto (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 oktober 1991)

(92/C 162/30)

Betreft: Voorkomen en bestrijden van bosbranden in het Middellandse-Zeegebied

Als gevolg van bosbranden is in tal van regio's en plaatsen in de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap een tragische situatie ontstaan met economisch verval, ont­takelde landschappen en een verwoest milieu.

Acht de Commissie het niet wenselijk een centraal gegevenssysteem in de Gemeenschap op te zetten voor een gecoördineerde preventie en bestrijding van bosbranden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2409/91

van mevrouw Maria Izquierdo Rojo en de heren José Vázquez Fouz, Pedro Bofill Abeilhe, Francisco Sanz Fernández en Eusebio Cano Pinto (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 oktober 1991)

(92/C 162/31)

Betreft: Voorkomen en bestrijden van bosbranden in het Middellandse-Zeegebied

In bepaalde streken in het zuiden van de Gemeenschap nemen de verwoestingen als gevolg van bosbranden alarmerende vormen aan. Jaarlijks wordt in het Middellandse-Zeegebied 500 000 hectare bos, oftewel meer dan 1% van het areaal, in de as gelegd. Een doeltreffend beleid voor de preventie en een gecoördineerde bestrijding van bosbranden is daarom van essentieel belang.

Is de Commissie van plan in de nabije toekomst een communautair beleid te voeren voor de preventie en gecoördineerde bestrijding van bosbranden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2410/91
van mevrouw Maria Izquierdo Rojo en de heren
José Vázquez Fouz, Pedro Bofill Abeilhe, Francisco
Sanz Fernández en Eusebio Cano Pinto (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(30 oktober 1991)
(92/C 162/32)

Betreft: Voorkomen en bestrijden van bosbranden in het Middellandse-Zeegebied

Gezien de noodzaak van een doeltreffend beleid voor de preventie en gecoördineerde bestrijding van bosbranden: welke initiatieven staan de Commissie voor ogen met betrekking tot het opzetten van een gecoördineerd programma op communautair niveau voor de bestrijding en preventie van bosbranden?

Gecombineerd antwoord van de heer Ripa de Meana
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 2408/91, nr. 2409/91
en nr. 2410/91
(18 februari 1992)

Verordening (EEG) nr. 3529/86 ⁽¹⁾ betreffende de bescherming van de bossen in de Gemeenschap tegen brand, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1614/89 ⁽²⁾, is eind 1991 afgelopen.

In het kader van deze verordeningen konden in vijf jaar 244 door de Lid-Staten bij de Commissie ingediende projecten voor bescherming van bossen tegen brand worden gefinancierd, waarbij de Gemeenschap in totaal 43 miljoen ecu voor haar rekening nam.

Voorts heeft in het kader van de coördinatie van de betrokken actie het Permanent Comité voor de bosbouw, dat bij Beschikking 89/367/EEG van de Raad ⁽³⁾ werd ingesteld, een werkgroep bescherming van de bossen tegen brand opgericht die als opdracht heeft gekregen de oorzaken van branden en de middelen om deze te bestrijden te onderzoeken en tevens na te gaan welke mogelijkheden bestaan om de beschermingsvoorzieningen te verbeteren.

De werkzaamheden van deze werkgroep hebben geleid tot voorstellen voor vernieuwing en versterking van de twee bovengenoemde verordeningen.

De diensten van de Commissie stellen voor de actie te verlengen, en de communautaire initiatieven toe te spitsen op gebieden met een hoog brandrisico; de Lid-Staten zal worden gevraagd algemene brandbestrijdingsplannen in te dienen en op basis daarvan kunnen projecten die binnen die plannen passen, worden gefinancierd, waarbij de hoogte van de communautaire bijdrage kan worden gedifferentieerd naar gelang van de hoogte van het risico.

De Gemeenschap zou tevens een gedecentraliseerd communautair informatiesysteem over bosbranden helpen oprichten, waarvan de bosbeheerders gebruik zouden kunnen maken om de oorzaken van bosbranden te analyseren ten einde deze beter te kunnen bestrijden en de maatregelen voor bescherming tegen brand te verbeteren.

Wat de actieve bestrijding van bosbranden betreft, liggen de initiatieven van de Commissie voortaan in de sfeer van

de op 8 juni 1991 door de Raad aangenomen resolutie betreffende de verbetering van de onderlinge hulp tussen Lid-Staten bij natuurrampen en technische rampen.

Vanuit dit nieuwe perspectief hebben de diensten van de Commissie in nauwe samenwerking met de deskundigen van de betrokken nationale administraties een ontwerp opgesteld voor een register van de interventiecapaciteit per land voor de bestrijding van bosbranden. Dit ontwerp wordt voorgelegd aan het permanente netwerk van nationale correspondenten op het gebied van bescherming van de burgerbevolking, die tegen 15 februari 1992 de benodigde informatie moeten verstrekken; het register zou dan in een voorlopige opzet klaar kunnen zijn vóór de zomer van 1992, hetgeen het mogelijk zou moeten maken de communautaire samenwerking beter te organiseren.

Parallel hiermee heeft de Commissie, in nauwe samenwerking met de Franse diensten voor bescherming van de burgerbevolking, de overige betrokken nationale administraties zopas haar steun aangeboden bij het opzetten van systemen voor vroegtijdig alarm in een aantal strategische gebieden. Zo zou het mogelijk moeten zijn een meldingssysteem voor de hele Gemeenschap tot stand te brengen. Met behulp van dit meldingssysteem zou de ontwikkeling van situaties met een hoog risico kunnen worden voorzien en zouden zo van tevoren passende maatregelen kunnen worden genomen.

Behalve met de ontwikkeling van deze technische en strategische instrumenten zal de Commissie zich intensief bezighouden met opleiding. Zij heeft namelijk zopas ten behoeve van degenen die op nationaal en regionaal niveau verantwoordelijk zijn voor de bestrijding van bosbranden, een eerste zelfstudie-workshop georganiseerd waar met name een evaluatie is uitgevoerd van de middelen en strategieën die zijn gebruikt voor de bestrijding van bosbranden tijdens de afgelopen zomer (1991), en heeft zo gezorgd voor een optimale benutting op communautair niveau van de opgedane ervaring.

Dit eerste initiatief zal worden gevolgd door een breder opgezet opleidingsprogramma dat in samenwerking met het permanente netwerk van nationale correspondenten zal worden ontwikkeld met inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel.

⁽¹⁾ PB nr. L 326 van 30. 11. 1986, blz. 5.

⁽²⁾ PB nr. L 165 van 15. 6. 1989, blz. 10.

⁽³⁾ PB nr. L 165 van 15. 6. 1989, blz. 14.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2418/91
van de heer Proinsias De Rossa (CG)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(30 oktober 1991)
(92/C 162/33)

Betreft: Financiering van armoedebestrijdingsprogramma's

Hoe is de situatie ten aanzien van de toekomstige financiering van kleine armoedebestrijdingsprogramma's

zoals ENOPF, Feantsa, ENOW enz. en zijn er eventueel voorstellen in overweging voor de financiering van armoedebestrijdingsprogramma's buiten de reeds in het derde programma ter bestrijding van de armoede opgenomen projecten?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(9 januari 1992)

De Commissie heeft in de jaren 1990—1991 diverse netwerken van projecten, die met name uit het tweede armoedebestrijdingsprogramma voortvloeiden, gesteund.

Verder heeft zij haar steun verleend aan een aantal communautaire activiteiten ter bevordering van de uitwisseling van ideeën en ervaringen.

Ten slotte heeft zij steun verleend aan het nieuwe Europese netwerk van een NGO (Anti Poverty Network).

Momenteel is zij bezig met de evaluatie van de werkzaamheden in het kader van de projecten, alsmede van hun band met bovengenoemd netwerk van de NGO, bepaalde internationale activiteiten van het Armoedebestrijdingsprogramma 3 (bij voorbeeld ten aanzien van eenoudergezinnen) en/of bepaalde specifieke programma's (bij voorbeeld ten aanzien van vrouwen).

De Commissie kan nu al medelen dat zij voornemens is in 1992 de activiteiten van Feantsa te ondersteunen, met name die betreffende een waarnemingspost voor daklozen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2471/91

van de heer Ernest Glinne (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 november 1991)

(92/C 162/34)

Betreft: Belasting op in loterijen gewonnen bedragen

Kan de Commissie mededelen of op in loterijen gewonnen bedragen inkomstenbelasting wordt geheven? De regels ter zake schijnen in de verschillende Lid-Staten uiteen te lopen.

Hoe liggen deze regels precies, en wat gebeurt er met name als iemand gewonnen heeft in een loterij van een andere Lid-Staat dan waar hij woont?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**

(10 februari 1992)

Begin 1991 heeft de firma Coopers & Lybrand op verzoek van de Commissie een onderzoek ingesteld naar kansspelen

en weddenschappen in de Gemeenschap in het kader van de voltooiing van de interne markt. Hierin wordt de belastingwetgeving inzake kansspelen in het kort behandeld en tevens wordt voor de meeste Lid-Staten vermeld hoe het in loterijen gewonnen geld wordt belast of, in voorkomend geval, dat het van belasting wordt vrijgesteld.

Deze studie is verkrijgbaar bij het Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen onder de titel „Gambling in the single market — A study of the current legal and market situation” (⁽¹⁾). Exemplaren van deze publikatie kunnen in de bibliotheek van het Europese Parlement worden geraadpleegd.

(⁽¹⁾) ISBN 92.826.2899/2900/2901.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2484/91

van de heer Jean-Pierre Raffarin (LDR)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(4 november 1991)

(92/C 162/35)

Betreft: Maatregelen ten behoeve van de gezinnen

Terwijl de Commissie 3,8 miljoen ecu heeft voorgesteld voor maatregelen ten behoeve van de gezinnen, heeft de Raad dit bedrag teruggebracht tot 2,1 miljoen ecu, dat wil zeggen minder dan de 2,9 miljoen ecu die voor het begrotingsjaar 1991 was uitgetrokken.

De Europese beweging voor het gezin, die zich bezighoudt met acties voor de bejaarden en met de voorbereiding van het Europese Jaar van de ouderen in 1993 en het Internationale Jaar van het gezin in 1994, zet zich ook in voor een grotere solidariteit tussen de mensen, zowel binnen de Gemeenschap als met de jonge democratieën in Midden- en Oost-Europa. De ontwikkeling van de betrekkingen met de gezinsorganisaties van deze landen vraagt om een financiële inspanning waaraan de Gemeenschap zich niet mag onttrekken.

Is de Raad derhalve bereid zijn standpunt te herzien en het door de Commissie voorgestelde bedrag opnieuw in de begroting op te nemen?

Antwoord

(26 mei 1992)

Ten opzichte van het begrotingsjaar 1991 werden in de op 19 december 1991 vastgestelde algemene begroting van de Europese Gemeenschappen voor het begrotingsjaar 1992 (⁽¹⁾) onder meer de volgende wijzigingen aangebracht:

- er werd voor 1,5 miljoen ecu aan vastleggingskredieten voor de activiteiten ten behoeve van de gezinnen opgevoerd, en
- er werd een nieuwe begrotingspost „Acties ten behoeve van ouderen” ingesteld, waaraan voor 4,339 miljoen ecu aan vastleggingskredieten is toegewezen.

Derhalve kan worden gesteld dat in de begroting 1992 over het geheel genomen op bevredigende wijze op de

door de geachte Afgevaardigde gesignaleerde problematiek wordt ingegaan.

(¹) PB nr. L 26 van 3. 2. 1992, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2498/91

van de heer Peter Crampton (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 november 1991)

(92/C 162/36)

Betreft: Concurrerende landbouwproducten uit Oost-Europa

Kan, de Commissie meedelen of in de Oosteuropese landen voor pesticiden en residupercentages dezelfde normen gelden als voor de landbouwers in de Gemeenschap? Als de normen soepeler zijn, is de Commissie dan bezorgd over de invoer van deze landbouwproducten, die rechtstreeks concurreren met levensmiddelen uit de Gemeenschap, waarvan de produktiekosten hoger liggen?

Antwoord van de heer Mac Sharry

namens de Commissie

(4 maart 1992)

Het is niet aan de Commissie om uitspraken te doen over de normen die door de Oosteuropese landen worden toegepast op het gebied van bestrijdingsmiddelen en maximumgehalten aan residuen daarvan in levensmiddelen. Het is echter wel zo dat ten aanzien van alle belangrijke levensmiddelen, zowel die van oorsprong uit de Gemeenschap als die uit derde landen, door de Lid-Staten controles worden uitgevoerd om erop toe te zien dat deze produkten aan de communautaire voorschriften voldoen wat betreft maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2549/91

van de heer Terence Wynn (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 november 1991)

(92/C 162/37)

Betreft: Sponsoring van amateurrugby

Hoeveel geld heeft de Commissie de organisatoren van de wereldkampioenschappen amateurrugby gegeven voor het aanbrengen van het symbool van de Europese vlag op de reclameborden langs de zijkanen van de speelterreinen?

Van welke begrotingslijn zijn deze kredieten afkomstig?

Antwoord van de heer Dondelinger
namens de Commissie

(3 maart 1992)

De Commissie is ingegaan op een verzoek van de organisatoren van de Wereldbeker voor rugby. De bijdrage bleef beperkt tot een bedrag van 10 000 ecu en het leveren van 18 Europese vlaggen voor het pavoiseren van de stadions.

Meer dan één miljoen toeschouwers hebben dit sportgebeuren bijgewoond dat gedurende meer dan 1 800 uren in 58 landen en voor meer dan 2 miljard televisiekijkers werd uitgezonden.

Deze uitgaven werden gedekt door middel van de kredieten van begrotingslijn B 3-3030.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2569/91

van de heer John Cushnahan (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 november 1991)

(92/C 162/38)

Betreft: Communautair fonds voor vervoerinfrastructuur

Is de Commissie, aangezien aansluiting op de vervoernetten voor de perifere regio's van de Gemeenschap van het grootste belang is, voornemens aanvullende voorstellen te doen tot uitbreiding van de Structuurfondsen tot investeringen op het gebied van vervoerinfrastructuurvoorzieningen als vrachtvliegtuigen en schepen?

Antwoord van de heer Millan

namens de Commissie

(6 februari 1992)

Het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling heeft in een zeer beperkt aantal gevallen waarin steun nodig was om essentiële vervoervoorzieningen te waarborgen, bijstand verleend voor de aankoop van transportmiddelen. Elk voorstel van een Lid-Staat om de middelen die in het kader van een communautair bestek voor een regio beschikbaar zijn te bestemmen voor de aankoop van transportmiddelen, zal op zijn merites en in het licht van de communautaire wetgeving, met name vanuit een oogpunt van concurrentie, onderzocht worden. De Commissie overweegt geen aanvullende voorstellen t.a.v. de financiering van dit soort investeringen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2572/91

van de heer John Cushnahan (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 november 1991)

(92/C 162/39)

Betreft: Bankschandalen

Is de Commissie, gezien de recente bankschandalen in de Gemeenschap, voornemens met voorstellen te komen voor een wet die bepaalt dat een Centrale Bank schadevergoeding toekent aan investeerders die gedupeerd zijn als gevolg van het bankroet van een commerciële bank binnen de Gemeenschap?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(5 februari 1992)

De kwestie van vergoeding voor depositohouders in de Gemeenschap is thans in studie bij de Commissie. Zoals het geachte Parlements lid bekend is, heeft de Commissie reeds in 1986 een aanbeveling dienaangaande ingediend en tot nog toe zijn door tien Lid-Statens depositogarantiestelsels ingericht. In het licht van de voorstellen in het kader van de interne markt voor het bankwezen, dient deze aanbeveling te worden gewijzigd om rekening te houden met het nieuwe kader dat per 1 januari 1993 van kracht zal worden. Dienovereenkomstig bereidt de Commissie thans een ontwerp-richtlijn voor waarin zal worden voorgesteld dat in alle Gemeenschapslanden depositogarantiestelsels aanwezig dienen te zijn, en dat een minimumdekking voor alle depositohouders in de Gemeenschap moet worden gewaarborgd.

In de lijn van de ingevolge de Tweede Richtlijn Coördinatie Bankrecht voorgenomen procedures zal worden voorgesteld dat de verantwoordelijkheid voor dergelijke regelingen dient te berusten bij de Lid-Statens van ontvangst, waar de desbetreffende banken hun hoofdkantoor hebben, en waar toezicht zal worden gehouden door de bevoegde autoriteiten. De Lid-Statens dienen te besluiten welk lichaam de verantwoordelijkheid dient te worden gegeven toe te zien op dergelijke depositogarantiestelsels.

De Commissie is geen voorstander van het verantwoordelijk stellen van de centrale banken voor schadevergoedingen voor deposito's. Voor zover de Commissie bekend, wordt noch in de Gemeenschapslanden die reeds depositogarantiestelsels kennen, noch in enig ander groter financieel centrum in de wereld van de centrale bank verlangd, dat zij inleggers schadeloos stelt bij een deconfiture van een handelsbank binnen hun rechtsgebied. Alleen in uitzonderlijke gevallen, hetzij in de Gemeenschap of elders, heeft de centrale bank liquide middelen verstrekt aan in moeilijkheden verkerende banken, niet ten einde de bescherming van de inleggers te waarborgen, doch om de stabiliteit van het financiële stelsel als geheel te handhaven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2574/91

van de heer John Cushnahan (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 november 1991)

(92/C 162/40)

Betreft: Eurobarometer

Is de Commissie voornemens de burgers van de Gemeenschap in de Eurobarometer-enquête ook te vragen naar hun mening over de economische en sociale samenhang en over de communautaire fondsen voor de zwakkere regio's?

**Antwoord van de heer Dondelinger
namens de Commissie**

(4 maart 1992)

In de afgelopen jaren werden op regelmatige tijdstippen opiniepeilingen gehouden over de houding van de burgers ten aanzien van het regionaal beleid van de Gemeenschap in het algemeen. In Eurobarometer nr. 36 van het najaar van 1991 werd een reeks specifieke vragen opgenomen betreffende regionale identiteit en regionale ontwikkeling. In december 1991 waren de voorlopige cijfers klaar en in maart/april 1992 zal een uitgebreid, op definitieve gegevens gebaseerd verslag beschikbaar zijn.

Een verslag over de opiniepeilingen gebaseerd op vragen inzake regionale ontwikkeling in de Eurobarometer-opiniepeilingen 1973—1980 en op een enquête over 1991 inzake de ontwikkeling van de sociaal-politieke houding ten aanzien van de regionale ontwikkeling, zal in april/mei 1992 klaar zijn.

In het licht van laatstgenoemde enquête zal moeten worden nagegaan of het nuttig is ook in de toekomst op regelmatige tijdstippen een regionale factor in Eurobarometer-opiniepeilingen op te nemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2577/91

van de heer Pol Marck (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 november 1991)

(92/C 162/41)

Betreft: Bescherming van wilde vogels

Kan de Commissie uitleggen waarom zij alle deskundige opdrachten i.v.m. avifauna in exclusiviteit aan het Koninklijk Instituut van Natuurwetenschappen van België toevertrouwt? Bestaan er bijzondere redenen om andere instituties uit andere Lid-Statens uit te sluiten?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2587/91
van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 november 1991)
 (92/C 162/42)

Betreft: Deskundigenopdrachten avifauna

Kan de Commissie meedelen of het correct is dat alle deskundige opdrachten met betrekking tot avifauna in exclusiviteit aan het Koninklijk Instituut van Natuurwetenschappen in België worden toevertrouwd?

Zo dit zo is, is daar enige reden voor? Wordt er overwogen om gelijkwaardige instellingen in andere landen eveneens opdrachten te gunnen? Zo ja, om welke instellingen handelt het en om welke opdrachten?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2610/91
van mevrouw Raymonde Dury (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(19 november 1991)
 (92/C 162/43)

Betreft: Studies bescherming wilde vogels

Naar verluidt gunt de Commissie alle expertises inzake de gevleugelde fauna exclusief aan het Koninklijk Instituut van Natuurwetenschappen van België. Is dit inderdaad zo? Zo ja, welke rechtvaardiging voert de Commissie hiervoor aan; zijn er bijzondere redenen om andere instellingen in andere Lid-Staten uit te sluiten?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2638/91
van de heer Fernand Herman (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(19 november 1991)
 (92/C 162/44)

Betreft: Bescherming van wilde vogels

Waarom schakelt de Commissie voor alle deskundig onderzoek inzake de vogelwereld uitsluitend het Belgisch Koninklijk Instituut van Natuurwetenschappen in? Zijn er speciale redenen om andere instellingen in andere Lid-Staten buiten beschouwing te laten?

Gecombineerd antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 2577/91, nr. 2587/91,
nr. 2610/91 en nr. 2638/91
(28 februari 1992)

De Commissie staat in contact met een groot aantal instituten en organisaties. Het Koninklijk Instituut van Natuurwetenschappen in België heeft momenteel het

beheer over de databank Ornis met betrekking tot de bescherming en het beheer van in het wild levende vogels. Daarom is dit instituut vaak betrokken bij de evaluaties van de situatie op het gebied van de vogelsoorten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2578/91
van mevrouw Hedwig Keppelhoff-Wiechert (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 november 1991)
 (92/C 162/45)

Betreft: Werkloosheidsverzekering voor grensgangers in het Duits-Nederlandse grensgebied

Bij werkloosheid ontvangt een grensoverschrijdend werknemer een uitkering volgens de wettelijke regeling van de Lid-Staat waarin hij woont. De betaling vindt plaats volgens de berekeningen ten laste van het uitvoerend orgaan van de plaats waar de werknemer woont. Een persoon met de Duitse nationaliteit die in Duitsland werkt en in Nederland woont, moet gedurende de eerste vijf jaar van zijn verblijf jaarlijks zijn verblijfsvergunning laten verlengen en moet kunnen aantonen dat hij werk heeft. Verliest betrokkene zijn werk dan heeft hij recht op een Nederlandse werkloosheidsuitkering.

Is het de Commissie bekend dat de verlening van een verblijfsvergunning echter niet mogelijk is wanneer door werkloosheid niet kan worden aangetoond dat hij werk heeft? Dit betekent dat betrokkene naar Duitsland moet terugkeren waar hij op sociale steun is aangewezen.

Hoe denkt de Commissie een einde te maken aan deze wantoestand?

Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie
(6 maart 1992)

1. In het aangehaalde geval bezitten Duitse werknemers die in Nederland wonen, maar in Duitsland werken, overeenkomstig artikel 2, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1251/70 met betrekking tot het recht van werknemers om verblijf te houden op het grondgebied van een Lid-Staat na er een betrekking te hebben vervuld (¹), een op het Gemeenschapsrecht gebaseerd recht om verblijf te houden in Nederland pas nadat zij drie jaar bij voortdurende in Nederland hebben gewoond en gewerkt, zo niet is uitsluitend de Nederlandse wetgeving van toepassing. Dit geldt ook voor werklozen. De Commissie zal nagaan of het nodig is een passende herziening van de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 1251/70 voor te leggen.

2. In dit verband zij de aandacht van het geachte Parlementslid erop gevestigd dat in de Lid-Staten per 1 juli 1992 de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking moeten zijn getreden die vereist zijn om hun

wetgeving in overeenstemming te brengen met de richtlijn van de Raad van 28 juni 1990 betreffende het verblijfsrecht⁽¹⁾. Overeenkomstig artikel 1, lid 1, van deze richtlijn kennen de Lid-Staten het verblijfsrecht toe aan onderdanen van een Lid-Staat die niet overeenkomstig andere bepalingen van het Gemeenschapsrecht over dit recht beschikken, alsmede aan hun gezinsleden, mits zij voor zichzelf en hun gezinsleden een ziektekostenverzekering hebben die alle risico's in het gastland dekt, en zij over toereikende bestaansmiddelen beschikken om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste van de bijstandsregeling van het gastland komen.

⁽¹⁾ PB nr. L 142 van 30. 6. 1970.

⁽²⁾ PB nr. L 180 van 13. 7. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2632/91

van de heer Mihail Papayannakis (GUE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 november 1991)

(92/C 162/46)

Betreft: Slachten van dieren in de openlucht

Een jaar geleden heb ik vraag nr. 1138/90⁽¹⁾ ingediend betreffende de overtreding van Richtlijn 74/577/EEG⁽²⁾ inzake de verdoving van dieren vóór het slachten. Vandaag kom ik hierop terug naar aanleiding van het massale slachten van runderen en schapen op 27 juni 1991 door de folkloristische vereniging „Petrus en Paulus” te Spata. Ik doe dit nadat ook door de Greek Animal Welfare Fund een aanklacht werd ingediend.

Het Algemene politiedirectoraat in Athene was door de Griekse dierenbescherming op de hoogte gesteld van de op handen zijnde slachting in de open lucht; het heeft de gemeentepolitie van Spata verzocht de noodzakelijke maatregelen te treffen voor de naleving van wettelijke procedures en wetten. Laatstgenoemde negeerde helaas de opdracht van Athene en betoonde zich uiterst onverschillig voor de klachten van de dierenbescherming.

Kan de Commissie mededelen, gezien het feit dat

1. de dieren vóór het slachten niet zijn verdoofd, in strijd met de bepaling van Richtlijn 74/577/EEG die in de Griekse wetgeving onder wet nr. 1197/81 is opgenomen;
2. de slachting in de openlucht heeft plaatsgevonden en niet in een slachthuis of andere ruimte onder toezicht van veterinaire diensten, hetgeen in strijd is met de bepaling van Richtlijn 88/409/EEG⁽³⁾ en Presidentieel Decreet nr. 562/88;
3. het vlees van de geslachte dieren niet aan een veterinaire controle is onderworpen, in strijd met de

bepaling van wet 829/78 inzake de bescherming van de volksgezondheid; en

4. op de plaats van de slachting kleine kinderen aanwezig waren, hoewel de wet de aanwezigheid van personen onder de 16 jaar verbiedt,

of zij van plan is om de bevoegde nationale autoriteiten strenge aanbevelingen voor te stellen voor de eerbiediging van de communautaire wetgeving en of het haar nuttig lijkt om over te gaan tot acties waardoor dergelijke barbaarsheden in naam van „culturele manifestaties” en „plaatselijke tradities” voortaan niet meer zullen voorkomen?

⁽¹⁾ PB nr. C 49 van 25. 2. 1991, blz. 8.

⁽²⁾ PB nr. L 316 van 26. 11. 1974, blz. 10.

⁽³⁾ PB nr. L 194 van 22. 7. 1988, blz. 28.

Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie

(10 maart 1992)

Zoals het geachte Parlementslid in zijn vraag zelf zegt, hebben de Griekse autoriteiten de desbetreffende richtlijnen omgezet in nationale wetgeving; de details ter zake zijn reeds vervat in het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 1138/90.

De Commissie heeft met de Griekse overheid de problemen besproken die zij ondervindt om deze wetgeving daadwerkelijk te doen toepassen, met name in verband met bepaalde oude tradities. Ondanks deze problemen zijn de Griekse autoriteiten erin geslaagd in bepaalde gevallen preventief op te treden en in andere gevallen de verantwoordelijke personen te vervolgen.

Krachtens Richtlijn 91/497/EEG, die in werking treedt op 1 januari 1993, tot wijziging en bijwerking van Richtlijn 64/433/EEG inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees, ten einde de werkingssfeer daarvan uit te breiden tot de produktie en het in de handel brengen van vers vlees en tot wijziging van Richtlijn 72/462/EEG⁽¹⁾, moet alle vlees dat voor menselijke consumptie wordt verkocht, afkomstig zijn uit een slachthuis dat voldoet aan de in de richtlijn vastgestelde voorschriften inzake hygiëne en controle.

Voorts heeft de Commissie een voorstel ingediend voor een verordening van de Raad inzake de bescherming van dieren bij het slachten en doden (doc. COM(91) 136 def.)⁽²⁾; deze verordening moet in de plaats komen van Richtlijn 74/577/EEG en bevat, op basis van het Europese Verdrag inzake de bescherming van slachtdieren, bepalingen betreffende het verplaatsen, onderbrengen, fixeren, bedwelmen, slachten en doden van dieren voor het verkrijgen van voedsel, huiden, pelzen en andere produkten.

⁽¹⁾ PB nr. L 268 van 24. 9. 1991.

⁽²⁾ PB nr. C 314 van 5. 12. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2661/91
van de heer Hugh McMahon
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 november 1991)
 (92/C 162/47)

Betreft: Euroform/Horizon/NOW

Kan de Commissie bevestigen dat de voor bovengenoemde initiatieven uitgetrokken kredieten onvoldoende waren?

Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie

(27 januari 1992)

De drie communautaire initiatieven, Euroform, NOW en Horizon, werden door de Commissie op 18 december 1990 goedgekeurd. Voor deze initiatieven werd voor de periode tot 1993 een bedrag van 600 miljoen ecu uitgetrokken.

In de zienswijze van de Commissie werd met dit bedrag ingespeeld op de behoefte aan financiële ondersteuning voor uit hoofde van deze initiatieven te verrichten acties en werd tevens in passende mate rekening gehouden met de beschikbare begrotingsmiddelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2662/91
van de heer Hugh McMahon (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 november 1991)
 (92/C 162/48)

Betreft: Euroform/Horizon/NOW

Kan de Commissie mededelen hoeveel het EFRO zal bijdragen aan de bestaande Euroform/Horizon/NOW-initiatieven?

Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie

(6 maart 1992)

De operationele programma's Euroform, NOW en Horizon werden in december 1991 goedgekeurd (met uitzondering van het Ierse programma in het kader van het Horizon-initiatief dat naar verwachting binnenkort zal worden goedgekeurd).

Voor 16 van de 41 goedgekeurde programma's is steun aangevraagd bij het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling:

- drie Lid-Staten voor Euroform: Griekenland, Portugal en Spanje voor een bedrag van in totaal 8,4 miljoen ecu;
- zeven Lid-Staten voor NOW: Griekenland, Portugal, Spanje, Ierland, het Verenigd Koninkrijk (Noord-Ierland), Italië en Frankrijk voor een bedrag van in totaal 6,94 miljoen ecu;
- vijf Lid-Staten voor Horizon: Griekenland, Griekenland (vluchtelingen), Portugal, Spanje en Italië voor een bedrag van in totaal 18 miljoen ecu (waaraan nog moet worden toegevoegd de EFRO-bijdrage voor Ierland: ongeveer 1,4 miljoen ecu).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2666/91

van de heer Ernest Glinne (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 november 1991)
 (92/C 162/49)

Betreft: Initiatief voor de Amerikaanse Staten

In juni 1990 heeft president Bush onder bovenstaande titel een ontwikkelingsprogramma gelanceerd voor het Caribisch gebied en Midden- en Latijns-Amerika, gebaseerd op vrijheid van handel, mogelijkheden voor buitenlandse investeerders en een (eerlijk gezegd nogal onduidelijke) regeling voor de buitenlandse schulden. De bedoeling hiervan is niet minder dan de totstandbrenging van één grote markt die zich uitstrekt van Noord-Canada via Mexico tot Zuid-Chili, waarbij het bruto nationaal produkt van de Verenigde Staten van Amerika maar liefst zes maal zo veel bedraagt als dat van het Caribisch gebied en alle Latijnsamerikaanse landen bij elkaar... Ik zou graag van de communautaire gezagsdragers antwoord ontvangen op onderstaande vragen:

1. Verscheidene Latijnsamerikaanse landen zijn overgegaan tot de oprichting van regionale organen (het Andespact, ondertekend door Venezuela, Colombia, Ecuador, Peru en Bolivia; het in beginsel veelbelovende akkoord tussen de vijf Middenamerikaanse landen, in het bijzonder ten aanzien van hun betrekkingen met de Europese Gemeenschap, de „gemeenschappelijke markt”, die is overeengekomen tussen Brazilië, Uruguay en Argentinië), die volgend jaar in werking zullen treden. Zullen deze organen door de Gemeenschap gesteund blijven worden, nu de Verenigde Staten er duidelijk de voorkeur aan geven om met hun gesprekspartners afzonderlijke regelingen te treffen?
2. Is het toelaatbaar dat Amerika voor de Amerikanen is, Europa voor de Europeanen en het Verre Oosten voor de Japanners; dat er een nieuwe internationale wanorde wordt gevestigd die alleen maar ongunstig is voor een derde wereld die, evenals voorheen, grondstoffen en klassieke „tropische produkten” uitvoert en eindprodukten importeert die, in het geval

van Amerika, voornamelijk afkomstig zullen zijn uit de Verenigde Staten?

3. Heeft de door Washington beoogde investering de ontwikkeling tot doel van de maquilladoras, marginale industrieën die technisch hopeloos ouderwets zijn, waarin de sociale voorzieningen zowel wat betreft het salarisniveau als de arbeidsomstandigheden niet meer van deze tijd zijn, en die bovendien niet concurreren met de „eerste wereld”? Is het niet de taak van de Gemeenschap om haar betrekkingen met bovengenoemde regionale samenwerkingsverbanden te bevestigen, zonder toe te geven aan de verleiding van een versnipperde aanpak?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**
(17 januari 1992)

1. De ondersteuning van de regionale integratie is een essentieel element van de samenwerking van de Gemeenschap in het kader van haar betrekkingen met de Latijnsamerikaanse landen. De Gemeenschap is met de landen van het Andes-pact reeds gebonden door een samenwerkingsovereenkomst, die zij overigens volgend jaar wil „vernieuwen”, en stelt nog steeds belang in de evolutie van de integratie in het kader van Mercosur.

De Gemeenschap is gebonden met de landen van Centraal-Amerika door de Overeenkomst van San José (1985) en met alle landen van de Groep van Rio door de Verklaring van Rome van 20 december 1990 die de betrekkingen tussen beide regio's heeft geïnstitutionaliseerd.

Een van de prioriteiten, zowel in de Verklaring van Rome als in het gezamenlijk ministerieel communiqué van Luxemburg, is de ondersteuning van de inspanningen ter bevordering van de regionale integratie.

2. De Gemeenschap heeft herhaaldelijk gewezen op de noodzaak van economische hervormingen met het oog op de stijging van de produktie van fabrikaten en halffabrikaten en het herstel van de handel.

In het gezamenlijk ministerieel communiqué van Luxemburg hebben de ministers van de Gemeenschap en van de landen van de Groep van Rio ook unaniem de noodzaak aanvaard van structurele aanpassingen ter modernisering en versteviging van de economieën van de Latijnsamerikaanse landen.

3. De Commissie deelt in de bezorgdheid van het geachte Parlements lid. In dit kader wordt het communautaire ontwikkelingsbeleid, dat van oudsher op de ACS-landen wordt toegepast, nu uitgebreid tot alle ontwikkelingslanden hetgeen wijst op het belang dat hieraan door de Gemeenschap wordt gehecht.

Voorts sluit het streven van de Gemeenschap in het kader van de Uruguay-Ronde aan bij deze bezorgdheid van het geachte Parlements lid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2686/91

van de heer Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 november 1991)

(92/C 162/50)

Betreft: Administratieve vereenvoudiging van de afwikkeling van de steun uit de Structuurfondsen

De communautaire Structuurfondsen en de nationale aanmoedigingspremies voor de bevordering van de regionale ontwikkeling dragen ertoe bij dat de probleemgebieden in de Gemeenschap hun achterstand op het gebied van de infrastructuur kunnen inhalen.

Vele eventuele ontvangers van deze steun zijn echter van mening dat de administratieve procedures ter verkrijging van de steun nog uiterst ingewikkeld zijn en lastig zijn af te wikkelen, en dit geldt met name voor de kleinste ondernemingen die het daarvoor ontbreekt aan menselijke en financiële hulpmiddelen.

Kan de Commissie meedelen of, overeenkomstig de bepaling in de aanbeveling van de Raad betreffende de tenuitvoerlegging van een beleid van administratieve vereenvoudiging ten behoeve van het midden- en kleinbedrijf in de Lid-Staten (doc. COM(90) 58 def.), verwacht mag worden dat de administratieve procedures voor de aanvraag van bovengenoemde communautaire en nationale steun worden vereenvoudigd, ten einde ervoor te zorgen dat een groter aantal kleine ondernemingen in de Lid-Staten daarvan profiteert?

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**
(30 januari 1992)

Onmiddellijk na de goedkeuring van het eerste jaarlijks verslag over de uitvoering van de hervorming van de Structuurfondsen in 1989 is de Commissie begonnen met het onderzoek van de mogelijke verbeteringen en vereenvoudigingen in de procedures.

Zij heeft reeds maatregelen genomen om het beheer van de Structuurfondsen te versoepelen en haar eigen financiële circuits te verkorten; zij bestudeert met elke Lid-Staat ook de mogelijkheid om de bijstand uit de Structuurfondsen sneller aan de begunstigden over te dragen.

Parallel daarmee heeft de Commissie een studie opgezet waarin wordt geëvalueerd in welke mate het klein- en middenbedrijf in alle Lid-Staten gebruik maakt van de Structuurfondsen.

Bij haar beraad over de toekomst van de Fondsen na 1993 zal de Commissie, gelet op het door het geachte Parlements lid genoemde document COM(90) 58, zeker rekening houden met de in die studie vervatte conclusies inzake de toegankelijkheid van de communautaire Structuurfondsen voor het klein- en middenbedrijf.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2718/91
van de heer Gijs de Vries (LDR)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(21 november 1991)
(92/C 162/51)

Betreft: Duitse verpakkingsverordeningen

Nederlandse ondernemers, verenigd in de ondernemersorganisatie voor logistiek en transport EVO, vrezen negatieve consequenties voor de intracommunautaire handel van de Duitse verpakkingsverordeningen (*Verordnung über die Vermeidung von Verpackungsabfällen — Verpackungsverordnung — Bundesgesetzblatt*, 20 juni 1991).

Naar hun overtuiging is de verordening in strijd met de artikelen 7 en 30 van het EEG-Verdrag.

Deelt de Commissie deze mening?

Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie
(27 maart 1992)

De diensten van de Commissie onderzoeken momenteel de betreffende Duitse verordening op een eventuele schending van het Gemeenschapsrecht, in het bijzonder in het kader van de artikelen 30—36 (belemmeringen van het vrije verkeer van goederen) en artikel 85 (concurrentievervalsing) EEG-Verdrag.

Het geachte Parlementslid zal van het eindresultaat van het onderzoek door de Commissie worden geïnformeerd.

De diensten van de Commissie wensen in dit verband de aandacht van het geachte Parlementslid te vestigen — echter zonder vooruit te lopen op de uiteindelijke beslissing — op het arrest van het Hof van Justitie van 20 september 1988 in de zaak 302/86 (Jurisprudentie van het HVJEG 1988, blz. 4607 „verpakking van bier en frisdranken”). Het Hof heeft in dit arrest geconstateerd dat een nationale regeling die een verplicht statiegeld- en retourstelsel voor lege verpakkingen opzet, moet worden geacht noodzakelijk te zijn ter verwezenlijking van de bescherming van het milieu, in die zin dat de beperkingen die uit die regeling voor het vrije verkeer van goederen volgen, niet onevenredig zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2726/91
van de heer John Cushnahan (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(21 november 1991)
(92/C 162/52)

Betreft: Milieubescherming

Heeft de Commissie het voornemen een nieuw communautair initiatief voor te stellen, in dezelfde

lijn als het „Envireg”-initiatief, om organisaties in de particuliere sector, zoals landbouwcoöperaties, te steunen in hun pogingen de schade die zij met hun activiteiten aan het milieu toebrengen te minimaliseren?

Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie
(2 maart 1992)

De Commissie heeft geen plannen om een nieuw communautair initiatief zoals Envireg voor te stellen vóór het huidige programma in 1993 verstrijkt. Te zijner tijd zal moeten worden overwogen of nieuwe communautaire initiatieven voor de periode na 1993 moeten worden ingevoerd.

Het communautair regionaal beleid levert al een aanzienlijke bijdrage tot de verbetering van het milieu via de rechtstreekse medefinanciering van productieve investeringen en infrastructuurvoorzieningen op het gebied van milieubescherming. Voor de periode 1989 tot en met 1993 is meer dan 3 500 miljoen ecu van het EFRO uitgetrokken voor programma's en projecten die direct verband houden met het milieu; organisaties uit de particuliere sector die in regio's van doelstelling 1 zijn gelegen, kunnen een aanvraag indienen voor deze steun.

Enkele van de specifieke doelstellingen van het communautair initiatief Envireg zijn o. a. vermindering van de verontreiniging in kustgebieden en betere beheersing van de hoeveelheid industrieel afval. Daarom omvat het communautair bestek voor Ierland bij voorbeeld ongeveer 86 miljoen ecu, specifiek voor de beheersing van verontreiniging door landbouwbedrijven. De productie-investeringen op landbouwbedrijven en in de voedselindustrie gaan gepaard met maatregelen om de verontreiniging tot een minimum te beperken.

Daarnaast heeft de Commissie in het kader van de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid voorgesteld dat een aantal begeleidende maatregelen wordt genomen. Zij omvatten de invoering van maatregelen om het milieu te beschermen, en voorts om extensivering en milieuvriendelijke produktiemethoden te bevorderen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2740/91
van mevrouw Cristiana Muscardini (NI)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(21 november 1991)
(92/C 162/53)

Betreft: Wet op de nationale veiligheid van 18 juni 1991 in Roemenië

Kan de Commissie mededelen of zij op de hoogte is van de wet op de nationale veiligheid die op 18 juni jl. door het

Roemeense Parlement werd goedgekeurd en waarin extremistische acties van communistische, fascistische en racistische of revisionistische aard als een aanslag op de veiligheid van de Staat worden beschouwd? Is zij niet van mening dat deze wet indruist tegen de rechten van de mens en tegen het recht van vereniging aangezien hiermee tegen eenieder kan worden opgetreden die het niet eens is met de huidige Roemeense Regering en dat zelfs de weinig betreunde dictator Ceausescu een dergelijke verbodsbepaling niet heeft ingevoerd?

Is de Commissie niet voornemens het voorgenomen steunprogramma van de Gemeenschap ten behoeve van Roemenië te herzien om te bereiken dat dit land zich niet keert tegen een werkelijke vrijheid en dat de steun afhankelijk wordt gemaakt van de afschaffing van genoemde wet?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**
(3 maart 1992)

De Gemeenschap en haar Lid-Statens volgen de ontwikkeling van de situatie in Roemenië op de voet. In hun verklaring van 3 oktober jongstleden hebben zij de Roemeense autoriteiten met klem verzocht „voort te gaan op de weg van de economische en politieke hervormingen, aangezien dit een essentiële voorwaarde is om de betrekkingen tussen de Europese Gemeenschap en dit land tot volle ontplooiing te brengen”.

De Commissie is op de hoogte van de samenwerking tussen de Raad van Europa en Boekarest op het gebied van de mensenrechten om ervoor te zorgen dat de wettelijke hervormingen verenigbaar zijn met het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens. Het is mogelijk dat deze samenwerking de Raad van Europa ertoe brengt de nodige opmerkingen te maken over de teksten die door de Roemeense wetgevers worden voorbereid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2767/91

van mevrouw Mary Banotti (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(22 november 1991)
(92/C 162/54)

Betreft: Habitat-richtlijn

Kan de Commissie mededelen waarom de habitat-richtlijn nog steeds in handen van de Raad van ministers is? Zijn zij zich er niet van bewust dat de door de verdragde goedkeuring van deze richtlijn opgelopen kosten zeer hoog zijn, aangezien belangrijke habitat-gebieden door ontwikkeling, stadsuitbreiding, wegenbouw, enz. verloren gaan? Bestaat er geen manier waarop zij een einde kunnen maken aan deze onnodige verdraging?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(31 maart 1992)

De Commissie heeft al het mogelijke in het werk gesteld om de besprekingen over de richtlijn inzake de bescherming van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna te bespoedigen.

Verwacht wordt dat de richtlijn in de loop van het voorjaar 1992 definitief wordt aangenomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2774/91

van mevrouw Mary Banotti (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(22 november 1991)
(92/C 162/55)

Betreft: Levensmiddelen voor de kansarmen in de Gemeenschap

De Commissie heeft een eerste partij levensmiddelen voor de kansarmen in vier Lid-Statens ter beschikking gesteld. Kan de Commissie mededelen of zij voornemens is deze voedselhulp in de nabije toekomst ook aan Ierland te verstrekken? Hoe zorgt de Commissie ervoor dat de levensmiddelen ook daadwerkelijk bij de hulpbehoevenden in elke Lid-Staat terechtkomen?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(25 maart 1992)

In het kader van de regeling voor de distributie van levensmiddelen uit de interventievoorraden aan de armen in de Gemeenschap („free-food”) stelt de Commissie sedert 1988 elk jaar een schema vast met de kredieten die aan de Lid-Statens worden toegewezen voor produkten die zij uit hun voorraden beschikbaar wensen te stellen.

Bij deze verdeling zijn aan Ierland de volgende bedragen toegewezen:

	miljoen ecu	Produkten (ton)	
		Boter	Rundvlees
1988	3,688	24	850
1989	3,833	50	1 450
1990	4,316	50	1 600
1991	4,586	50	1 569

Het schema voor 1992 is in december 1991 vastgesteld.

De Lid-Staten zijn bevoegd voor de keuze van de organisaties die met de distributie worden belast en de wijze van distributie.

De Lid-Staten moeten bij de Commissie een gedetailleerd verslag indienen over de jaarlijkse voedseltoedeling.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2781/91

van de heer Ben Visser (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 november 1991)

(92/C 162/56)

Betref: Oponthoud aan Duits-Tsjechische grensovergangen

Uit informatie van het Koninklijk Nederlands Vervoer blijkt dat het grensoverschrijdend vervoer de laatste tijd grote hinder ondervindt van opstoppingen en vertragingen bij een aantal grensovergangen tussen Duitsland en Tsjechoslowakije. Zo dient bij de grensovergang Waidhaus/Rozvadov met een wachttijd van ten minste 48 uur rekening te worden gehouden. Deze lange wachttijden worden mede veroorzaakt door onvoldoende mankracht bij de Duitse douane.

1. Kan de Commissie bevestigen dat de wachttijden aan de Duits-Tsjechische grens inderdaad onaanvaardbaar lang zijn?
2. Is de Commissie bereid de Duitse autoriteiten te vragen meer ambtenaren in te zetten op plaatsen waar dit wachttijden kan helpen bekorten?
3. Is de Commissie bereid ook de Tsjechische Regering over deze problemen te benaderen?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**

(29 januari 1992)

1. De Commissie is op de hoogte van de problemen waarnaar het geachte Parlementslid verwijst. De zeer snelle groei van de handel tussen Oost- en West-Europa heeft de douane-infrastructuur van grensposten die niet op veel verkeer waren berekend zeer onder druk gezet. De situatie is nog verergerd door het feit dat een deel van het vervoer dat normaal via Joegoslavië zou hebben plaatsgevonden nu door Tsjechoslowakije wordt omgeleid.

2 en 3. De Commissie heeft zich reeds met de Duitse instanties in verbinding gesteld en vernomen dat te zamen met de Tsjechoslowaakse douanediens ten aan een programma wordt gewerkt voor de snelle uitbreiding en verbetering van grensposten. Waldhaus-Rozvadov is een

van de grensovergangen waar onlangs speciale rijstroken zijn ingevoerd voor een snellere doorgang van lege voertuigen, voertuigen die goederen doorvoeren onder geleide van een TIR-carnet en voertuigen waarvoor geen tussenkomst van de douane is vereist. Dit verkeer wordt aan beide zijden voorgesorteerd, waardoor de wachttijden naar raming tot ongeveer een uur worden teruggebracht. Naar verwachting zal de grensoverschrijding door deze maatregelen voor ongeveer 40% van de voertuigen gemakkelijker worden. De Duitse en Tsjechoslowaakse douane voeren bovendien momenteel besprekingen over een meer algemene overeenkomst over formaliteiten aan de grens, wat op den duur tot een normalisatie van de situatie zou moeten leiden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2790/91

van de heer William Newton Dunn (ED)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 november 1991)

(92/C 162/57)

Betref: Aanvragen om steun uit het EOGFL

Kan de Commissie mededelen aan hoeveel aanvragen om steun uit het EOGFL

1. uit het Verenigd Koninkrijk en
2. uit de gehele Gemeenschap gunstig gevolg wordt gegeven?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(17 maart 1992)

De Commissie neemt aan dat het geachte Parlementslid de afdeling Oriëntatie van het EOGFL bedoelt.

Deze afdeling verleent financiële bijstand voor het bereiken van een aantal doelstellingen die in 1988 zijn geformuleerd in het kader van de hervorming van het structuurbeleid.

Voor de doelstellingen 1 (regio's met een ontwikkelingsachterstand) en 5 b (niet tot de regio's van doelstelling 1 behorende plattelandsgebieden met een ontwikkelingsachterstand) hebben de Lid-Staten bij de Commissie ontwikkelingsplannen ingediend. Daarover is in het kader van het partnerschap onderhandeld om de prioriteiten te bepalen en de omvang van de gevraagde bijstand aan te passen aan de beschikbare middelen. Een aantal maatregelen is geschrapt omdat zij niet in de prioriteiten pasten of te kostbaar waren. De mate waarin de plannen moesten worden aangepast verschilde echter per land, afhankelijk

van de selectie die de Lid-Staat reeds vóór de indiening bij de Commissie had uitgevoerd.

De zeven Lid-Staten die in hun geheel of voor een deel onder doelstelling 1 vallen, hadden in het kader van deze doelstelling bijstand uit het EOGFL, afdeling Oriëntatie, aangevraagd voor een totaalbedrag van 13 844 miljoen ecu. In de betrokken communautaire bestekken is daarvan 5 427 miljoen ecu toegezegd, dit is 39,2%. Voor het Verenigd Koninkrijk (Noord-Ierland) gaat het om respectievelijk 145 miljoen ecu en 130 miljoen ecu, wat betekent dat in dit geval de gevraagde bijstand voor 89,7% is goedgekeurd.

Er zijn negen Lid-Staten met gebieden die in aanmerking komen voor doelstelling 5 b. Zij hadden hiervoor bijstand uit het EOGFL, afdeling Oriëntatie, ten bedrage van 2 183 miljoen ecu gevraagd, waarvan in de communautaire bestekken 1 068 miljoen ecu of 49% is goedgekeurd. Het Verenigd Koninkrijk had 31,7 miljoen ecu aan bijstand gevraagd, waarvan 24,9 miljoen ecu of 78% is toegezegd.

Bij doelstelling 5 a gaat het om horizontale maatregelen ter verbetering van de produktie-, verwerkings- en afzetstructuur in land- en bosbouw. In de meeste gevallen neemt de Commissie hier een bij verordening vastgesteld en per Lid-Staat of regio verschillend percentage van de in aanmerking komende uitgaven voor haar rekening. Hiertoe worden door de Lid-Staten vergoedingsaanvragen ingediend. Een gevraagde vergoeding zal door de Commissie niet worden geweigerd tenzij deze betrekking heeft op steunverlening die niet aan de criteria voor medefinanciering voldoet.

In het kader van doelstelling 5 a zijn echter ook specifieke maatregelen genomen waarvoor wel een soortgelijke regeling geldt als voor de doelstellingen 1 en 5 b. Het betreft de Verordeningen (EEG) nr. 866/90 en (EEG) nr. 867/90 inzake de verbetering van de verwerking en de afzet van landbouw- en bosbouwprodukten. In de betrokken sectorplannen is om steun ten bedrage van ongeveer 1 400 miljoen ecu gevraagd, terwijl er ongeveer 975 miljoen ecu aan kredieten beschikbaar is. Van de gevraagde steun is 69,7% toegezegd. Voor het Verenigd Koninkrijk betreft het respectievelijk 97,03 miljoen ecu en 59,61 miljoen ecu, wat betekent dat de gevraagde steun voor 61,5% is goedgekeurd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2795/91

van de heer Jean-Pierre Raffarin (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 november 1991)

(92/C 162/58)

Betreft: Tele-onderwijs

Op verzoek van het Europees Parlement heeft de Commissie de balans opgemaakt van de situatie op het gebied van het onderwijs op afstand, ook bekend als tele-onderwijs.

Momenteel wordt in Europa werk gemaakt van een ruimere exploitatie van deze infrastructuur die nog tal van mogelijkheden biedt. Welke zijn in het licht daarvan de conclusies die de Commissie uit haar onderzoek trekt en welke voorstellen kan zij voor de toekomst van het tele-onderwijs doen?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(11 maart 1992)

Naar aanleiding van het verslag over afstandsonderwijs en -opleiding in de Europese Gemeenschap (*) heeft de Commissie op 25 november 1991 bij de Raad een memorandum (**) ingediend dat ter informatie is toegezonden aan het Europese Parlement en het Economisch en Sociaal Comité.

In dit memorandum wordt een aantal prioritaire gebieden voor communautaire actie afgebakend en wordt een ontwikkelingsstrategie voorgesteld voor open afstandsonderwijs en -opleiding in Europa, zoals door het geachte Parlements lid is verzocht.

De Commissie houdt rekening met de door de Raad en de ministers van Onderwijs op hun op 22 november 1991 gehouden vergadering naar voren gebrachte standpunten en onderzoekt momenteel de meest doelmatige wijze waarop in deze sector vooruitgang kan worden geboekt.

Het Europese Parlement wordt op de hoogte gehouden van de voornemens van de Commissie ter zake.

(*) Doc. SEC(91) 897 def.

(**) Doc. COM(91) 388 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2800/91

van mevrouw Ana Miranda de Lage (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 november 1991)

(92/C 162/59)

Betreft: Betrekkingen tussen de Gemeenschap en Bolivia

In november 1990 heeft Bolivia bij de Gemeenschap een alternatief ontwikkelingsplan ingediend voor het rooien van 38 000 hectare waarop coca wordt geteeld.

Kan de Commissie mededelen welk gevolg aan dit plan is gegeven?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(21 februari 1992)

Nadat de Regering van Bolivia eind 1990 een Nationaal Plan voor alternatieve ontwikkeling had voorgelegd, heeft de Commissie een afvaardiging gestuurd om samen

met de bevoegde diensten van de Boliviaanse Regering een project vast te stellen en uit te werken dat in het kader van het voornoemde plan door de Gemeenschap kon worden gefinancierd.

In het kader van het „Noodprogramma” van het Nationaal Plan voor alternatieve ontwikkeling werd een project vastgesteld dat zal bestaan uit kleine maatregelen die uitgevoerd en ontworpen zullen worden met rechtstreekse medewerking van de begunstigen. Het project heeft tot doel de sociale en economische kosten van het terugdringen van de coca-teelt te verkleinen terwijl de lange-termijninvesteringen uit hoofde van het Nationaal Plan zich verder ontwikkelen.

De Commissie werkt momenteel aan een voorstel betreffende de toekenning van financiering voor dit project. Ondertussen werden op grond van de begroting van 1991 drie nieuwe projecten voor een bedrag van in totaal 1 miljoen ecu goedgekeurd.

Het Noord-Zuid-samenwerkingsprogramma van de Gemeenschap ter bestrijding van verdovende middelen, dat in 1987 op verzoek van de producerende landen en na een aanbeveling van het Europese Parlement werd gelanceerd, komt voornamelijk ten goede aan Bolivia.

In de periode van vijf jaar tussen 1987 en 1991 is de totale aan Bolivia toegekende hulp opgelopen tot meer dan vijf miljoen ecu.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2818/91

van de heer Ian White (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 december 1991)

(92/C 162/60)

Betreft: Afbakening van het begrip „regio”

Regio's verschillen van Lid-Staat tot Lid-Staat, zowel wat de grootte als het aantal inwoners betreft. Heeft de Commissie een algemene visie op de omschrijving van het begrip „regio” en heeft zij enige studie of onderzoek ter zake verricht?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(6 maart 1992)

De definitie van de regio's is gestandaardiseerd via een systeem dat bekend staat als de Nomenclatuur van territoriale eenheden voor de statistiek (NUTS) en waarmee is getracht tot een enkele uniforme indeling van de Gemeenschap in regio's te komen. Dit systeem is gebaseerd op de politieke en administratieve eenheden die reeds in de Lid-Staten bestaan. Dat is in overeenstemming met het subsidiariteitsbeginsel op grond waarvan het tot de bevoegdheid van de Lid-Staten behoort te bepalen op welke wijze hun grondgebied wordt ingedeeld en welke de verantwoordelijkheden van de regionale en lokale

overheden zijn. De Lid-Staten gebruiken deze indeling ook voor het opstellen van statistieken voor de nationale steunverlening aan de regio's. Op communautair niveau wordt deze indeling eveneens gebruikt bij de opstelling van regionale statistieken op een geharmoniseerde grondslag en bij de communautaire steunverlening aan de regionale ontwikkeling in het kader van de Structuurfondsen.

Verdere bijzonderheden over de grondslagen waarop de in de Gemeenschap gebruikte regionale indeling is gebaseerd en over de manier waarop deze indeling in de verschillende Lid-Staten wordt toegepast, zijn te vinden in het door het Bureau voor de Statistiek der Europese Gemeenschappen gepubliceerde document „Regio's: Nomenclatuur van territoriale eenheden voor de statistiek” (Eurostat, Luxemburg, april 1990) en Note rapide, 1991, 1).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2823/91

van de heer Gérard Deprez (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 december 1991)

(92/C 162/61)

Betreft: Opening interne markt na 1991 — monopolie staatsloterijen

Welke maatregelen zullen in het kader van de interne markt worden genomen om de rechten van de consumenten in Europa te beschermen tegen de exploitatie zonder vergunning, en dus illegaal, van loterijen?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(5 februari 1992)

Aan de vraag, of en in hoeverre de consument dient te worden beschermd in verband met de verkoop van loterijbriefjes binnen de Europese Gemeenschap, wordt momenteel aandacht geschonken in het kader van het algemene onderzoek van de sector kansspelen door de Commissie. Daarnaast wordt de verenigbaarheid met het EEG-Verdrag van verschillende nationale en regionale verbods- en beperkende maatregelen ten aanzien van de verkoop van loterijbriefjes in beschouwing genomen.

Dit algemene onderzoek volgt op de publikatie van het rapport inzake „Kansspelen in de Interne Markt”, waarvan zich afschriften bevinden in de bibliotheek van het Europese Parlement. Het laatste algemene gedeelte van dit onderzoek vormden de op 16 en 17 december met exploitanten van kansspelen gehouden hoorzittingen. Het precieze tijdschema en de nadere inhoud van de volgende fasen in het werk van de Commissie zullen afhangen van de uitkomsten van deze raadplegingen en de vorderingen die met de daarmee samenhangende werkzaamheden gemaakt worden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2840/91

van de heer Peter Crampton (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 december 1991)

(92/C 162/62)

Betreft: Industriële visserij

Volgens bestaande cijfergegevens zouden Denemarken en zijn buurlanden 1,5 miljoen ton onvolgroeide vis uit de Noordzee ophalen.

Naar onlangs verluidde, zou ook het krachtstation van Grindsted in Denemarken nog steeds zandspieringolie als brandstof gebruiken.

Kan de Commissie mededelen hoeveel financiële steun de vismeelfabrieken in Denemarken over de afgelopen vijf jaar uit communautaire fondsen hebben ontvangen?

Heeft de Commissie enigerlei plannen om deze vorm van industriële visserij waarbij waardevolle visbestanden uit de Noordzee worden weggevisst, een halt toe te roepen?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(10 februari 1992)

Sommige Deense elektrische centrales gebruiken nog steeds zandspieringolie als brandstof. Zandspieringolie wordt gewoonlijk gebruikt bij de produktie van margarine en cosmetica en als toevoeging aan het voeder voor vee en landbouwdieren. In de afgelopen jaren is de markt voor zandspieringolie verstoord door de ruimere beschikbaarheid van gelijkaardige produkten uit sojabonen en raapzaad. De markt voor zandspieringolie is derhalve zwak geweest, en in plaats van het produkt te dumpen is het aan elektrische centrales verkocht. Het samen met de olie van zandspiering geproduceerde vismeel is voor gebruikelijke doeleinden verkocht.

In de laatste vijf jaar heeft de Gemeenschap geen financiële bijstand verleend voor vismeelfabrieken in Denemarken. Vismeelfabrieken vielen buiten de werkingssfeer van de specifieke programma's in het kader van Verordening (EEG) nr. 355/77 van de Raad ⁽¹⁾, op grond van Beschikking 86/382/EEG van de Commissie ⁽²⁾ en meer recent zijn zij uitdrukkelijk van bijstand uitgesloten in artikel 10, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 4042/89 van de Raad betreffende de verbetering van de voorwaarden inzake verwerking en afzet van visserij- en aquicultuurprodukten ⁽³⁾.

Voor sommige grote visbestanden (met name zandspiering en kever) bestaan slechts nauwelijks of in het geheel geen afzetmogelijkheden voor menselijke consumptie; zij kunnen derhalve een belangrijke grondstof vormen voor verwerking, in het bijzonder voor de produktie van vismeel en olie. Uit het oogpunt van de visserij als een economische activiteit met hernieuwbare grondstoffen is het standpunt van de Commissie dat de industriële visserij niet verboden behoeft te worden, behalve in gevallen

waarin andere takken van visserij voor menselijke consumptie gevaar lopen. Om die takken van visserij te beschermen is een aantal maatregelen genomen betreffende maaswijdten, bijvangst en periodes waarin op bepaalde visgronden niet gevist mag worden.

Wat betreft de slechte situatie van waardevolle visbestanden in de Noordzee, kan worden gezegd dat onvoldoende toepassing van de maatregelen die voor de industriële visserij zijn vastgesteld weliswaar een rol zou kunnen spelen, maar dat ook duidelijk vaststaat dat de voornaamste oorzaak voor de achteruitgang van die bestanden eenvoudig moet worden gezocht bij de overbevissing door de traditionele vloten die vis voor menselijke consumptie vangen.

⁽¹⁾ PB nr. L 51 van 23. 2. 1977.⁽²⁾ PB nr. L 226 van 13. 8. 1986.⁽³⁾ PB nr. L 388 van 30. 12. 1989.**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2841/91**

van de heer Peter Crampton (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 december 1991)

(92/C 162/63)

Betreft: Naleving van visserijvoorschriften

Is de Commissie bereid om landen die de communautaire visserijwetgeving voortdurend blijven overtreden, geen financiële steun meer te verlenen voor de bouw van nieuwe schepen?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(18 februari 1992)

Het is de Commissie niet bekend dat er Lid-Staten zijn die de communautaire visserijwetgeving voortdurend blijven overtreden. Als hoedster van het Verdrag zorgt de Commissie er door diverse maatregelen voor dat de communautaire wetgeving wordt nageleefd en aarzelt zij niet om soms tegen een Lid-Staat de in het Verdrag bepaalde overtredingsprocedure in te leiden.

Financiële steun voor de bouw van nieuwe vissersvaartuigen wordt alleen verleend als is voldaan aan alle bij Verordening (EEG) nr. 4028/86 ⁽¹⁾ bepaalde voorwaarden, die onder meer inhouden dat de bouw van nieuwe vaartuigen in overeenstemming dient te zijn met de door elke Lid-Staat vastgestelde en door de Commissie goedgekeurde meerjarige oriëntatieprogramma's.

⁽¹⁾ PB nr. L 376 van 31. 12. 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2857/91

van de heer Ernest Glinne (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 december 1991)

(92/C 162/64)

Betreft: Dreigende milieuramp aan de Pacifische kust van Midden-Amerika

Na het verdwijnen van de dichte regenwouden langs de Pacifische kust van Midden-Amerika, wordt de grond er gebruikt voor teelten met negatieve ecologische gevolgen. In de eerste plaats gaat het hier om de katoenteelt, die gepaard gaat met een buitensporig en nog voortdurend toenemend, weinig selectief bespuiten van de velden met steeds krachtiger pesticiden, waarbij veelal vliegtuigen worden ingezet. De organische chloorverbindingen, DDT, heptachloor en parathion zijn bijzonder gevaarlijk. De organische chloorverbindingen, die in de Verenigde Staten verboden zijn, blijven in de misbruikte bodem vijftien jaar lang voortbestaan en het komt voor dat de Amerikaanse Food and Drug Administration ladingen die vanuit medisch oogpunt twijfelachtig zijn de toegang tot de Noord Amerikaanse markt ontzegt.

Bij hun streven naar snelle en grote winsten — met veronachtzaming van het planten- en dierenleven en de plaatselijke bevolking en de toekomst van deze gebieden op middellange en lange termijn — worden de grootgrondbezitters van deze landen ter zijde gestaan door multinationale ondernemingen van Europa (Bayer, Ciba-Geigy, Shell) en elders (Chevron, Stauffer, Hooker). Het resultaat kan een ware natuurramp worden genoemd: al in de jaren '60 en '70 nam Midden-Amerika alleen maar liefst 40% van de Noord Amerikaanse export van insecticiden voor zijn rekening, hetgeen deze regio het twijfelachtige record verschaftte de regio te zijn met het hoogste verbruik van insecticiden per hoofd van de bevolking!

Is de Commissie bereid dit probleem te bestuderen en haar bijdrage te leveren aan een internationaal programma dat voorziet in de uitbanning van gevaarlijke insecticiden en de invoering van een evenwichtige landbouwproductie, die een autonome ontwikkeling en een geleidelijk herstel van de ecosystemen mogelijk maakt, vooral ook door gebruikmaking van alternatieve middelen voor de bescherming en exploitatie van de natuur?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(31 maart 1992)

Op 20 december 1990 ⁽¹⁾ heeft de Commissie een voorstel ingediend voor een verordening betreffende de uitvoer uit en de invoer in de Gemeenschap van bepaalde gevaarlijke chemische produkten met het doel zorg te dragen voor de toepassing van de procedure van internationale kennisgeving en voorafgaande geïnformeerde goedkeuring zoals vastgelegd in de richtlijnen van UNEP betreffende de uitwisseling van gegevens over chemische produkten die internationaal worden verhandeld alsmede in de gedragscode van de FAO over de verspreiding en het gebruik van

pesticiden. Over dit voorstel werd op 12 december 1991 in de „Milieuraad” een politiek akkoord bereikt.

Anderzijds is milieubescherming een van de prioritaire doelstellingen van de samenwerking tussen de Gemeenschap en de ontwikkelingslanden in Azië en Latijns-Amerika.

De Commissie zou dan ook bereid zijn eventueel deelneming te overwegen aan programma's of projecten ter bevordering van milieuvriendelijke landbouwmethoden in Midden-Amerika en tot herstel van ecosystemen waarvan het evenwicht door het onoordeelkundig gebruik van pesticiden is verstoord. Tot dusverre heeft de Commissie evenwel op dit gebied nog geen specifieke voorstellen ontvangen.

⁽¹⁾ Doc. COM(90) 591 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2864/91

van de heer John Cushnahan (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 december 1991)

(92/C 162/65)

Betreft: Perifra-programma

Hoe beoordeelt de Commissie het effect van de subsidies die tot op heden in het kader van het Perifra-programma zijn verstrekt? Is de Commissie niet van mening dat Perifra een permanent karakter dient te krijgen om mede tegemoet te komen aan de specifieke behoeften van de perifere regio's van de Gemeenschap, waaraan met de bestaande communautaire bestekken en initiatieven onvoldoende kan worden voldaan?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(12 maart 1992)

Het Perifra-programma is op initiatief van het Europese Parlement in de begroting 1991 opgenomen. Het Parlement was van oordeel dat de buitengewone gebeurtenissen van 1990 om een speciaal antwoord van de Gemeenschap vroegen. Deze buitengewone gebeurtenissen waren onder meer de toetreding van de nieuwe Länder, de verlening van nieuwe handelsconcessies aan onder het Phare-programma vallende landen, de omschakeling van militaire installaties in verband met ontwapeningsakkoorden en de energiecrisis.

Alle Lid-Staten konden voor deze Perifra-steun in aanmerking komen. Met een begrotingskrediet van slechts 40 miljoen ecu moest de Commissie zich uiteraard beperken tot de medefinanciering van een klein aantal demonstratieprojecten waarvan de resultaten ook nuttig kunnen zijn voor andere gebieden in de Gemeenschap die met soortgelijke problemen te kampen hebben. Het Parlement heeft het Perifra-initiatief in de begroting 1992

gehandhaafd. Er is in dit begrotingsjaar 50 miljoen ecu beschikbaar voor een programma dat inhoudelijk geen fundamentele wijzigingen heeft ondergaan.

Wat de verdere toekomst betreft, heeft de Commissie in haar document COM(92) 2000 voorstellen geformuleerd om het structuurbeleid aan te passen en flexibeler te maken. De Commissie stelt onder meer voor om binnen de financiële toewijzing voor de communautaire initiatieven een reserve te vormen die in de komende periode zou worden gebruikt om bijzondere problemen op een ad hoc-basis aan te pakken. Mocht het Perifra-programma echter worden voortgezet, dan zal de Commissie uiteraard alles in het werk stellen om de beschikbare middelen zo doeltreffend mogelijk en in overeenstemming met de wensen van het Parlement te besteden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2871/91

van de heer Diego de Los Santos López (ARC)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 december 1991)
(92/C 162/66)

Betreft: Proefproject sector visserij en aquicultuur

Beschikking 91/417/EEG van de Commissie ⁽¹⁾ heeft betrekking op een in overleg uit te voeren sociaal-economisch proefproject in de sector visserij en aquicultuur in Spanje. Het proefproject vindt plaats in Barbate, Puerto de Santa Maria en Sanlúcar de Barrameda (Andalusië) en zou begin augustus 1991 starten en eind januari 1992 worden afgesloten.

Heeft het Directoraat-generaal visserij van de Regering van Andalusië bewijsstukken ingediend om de tot op heden gedane uitgaven te rechtvaardigen? Tot welke datum kunnen deze bewijsstukken worden ingediend?

⁽¹⁾ PB nr. L 231 van 20. 8. 1991, blz. 22.

Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie

(4 februari 1992)

Op grond van Beschikking 91/417/EEG van de Commissie is aan de opdrachtgever een voorschot van 20 000 ecu betaald. Het saldo van de bijstand zal in een enkele betaling worden uitgekeerd nadat alle maatregelen zijn uitgevoerd en na de goedkeuring door de Commissie van een volledig verslag over het beheer van de middelen en de bereikte resultaten.

Aangezien de werkzaamheden pas eind januari 1992 voltooid moeten zijn, is het niet nodig dat de opdrachtgever thans reeds een overzicht overlegt van de gedane uitgaven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2874/91

van de heer Thomas Megahy (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 december 1991)
(92/C 162/67)

Betreft: Aankoop van rechtsgestuurde voertuigen in andere Lid-Statens dan het Verenigd Koninkrijk

Het consumententijdschrift „Which?” heeft onlangs melding gemaakt van het feit dat autoproducenten en distributeurs onderdanen van het Verenigd Koninkrijk die rechtsgestuurde auto's willen kopen in een Lid-Staat waar deze aanmerkelijk goedkoper zijn, in hun streven blijven tegenwerken. Is de Commissie hiervan op de hoogte en, zo ja, welke stappen overweegt zij om ervoor te zorgen dat deze VK-burgers in dit recht niet worden belemmerd?

Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie

(10 februari 1992)

De Commissie is zich bewust van de problemen waarmee burgers van het Verenigd Koninkrijk te maken kunnen krijgen in verband met de aankoop van rechtsgestuurde voertuigen in andere Lid-Statens.

Indien belemmeringen voor het handelsverkeer binnen de gemeenschappelijke markt het gevolg zijn van overeenkomsten tussen ondernemingen die de concurrentie tegengaan, onderling afgestemde praktijken of misbruik van machtsposities, verlenen de mededingingsregels van de EEG de Commissie aanzienlijke bevoegdheden om dergelijke belemmeringen uit de weg te ruimen. Wat met name de automobielsector betreft, tracht de Commissie te waarborgen dat de exclusieve en selectieve distributiestelsels die in deze sector algemeen worden gehanteerd, voldoen aan de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 123/85 betreffende groepen afzet- en klantenservice-overeenkomsten inzake motorvoertuigen ⁽¹⁾. Ingevolge deze verordening dienen onder andere in iedere Lid-Staat voertuigen beschikbaar te zijn die geproduceerd zijn aan de hand van de in alle andere Lid-Statens verplicht gestelde specificaties, al zijn zoals begrijpelijk is, rechtsgestuurde auto's niet gemakkelijk beschikbaar bij autodealers op het continent.

In deze treedt de Commissie zo nodig formeel en informeel op. Zij heeft tot nog toe in 1991 circa 20 klachten ontvangen van consumenten die moeilijkheden hadden ondervonden bij de aankoop van rechtsgestuurde auto's buiten het Verenigd Koninkrijk en Ierland. In de meeste gevallen kon een bevredigende oplossing worden gevonden.

Voorts heeft de Commissie een initiatief gelanceerd, waarbij alle leidende autoproducenten hun dealers schriftelijk zullen informeren over hun rechten en verplichtingen, ten einde het grensoverschrijdende handelsverkeer te vergemakkelijken.

Ten slotte kan de Europese consument gebruik maken van de bijstand van een tussenpersoon om de verschillende problemen (taal, andere technische vereisten, enz.) met betrekking tot neveninvoer op te lossen. De Commissie verwacht dat haar beschikking in de zaak Peugeot/Eco System, alsmede haar bekendmaking betreffende de activiteiten van een tussenpersoon in de automobielsector de rol van de tussenpersoon zullen verduidelijken en verder zullen bijdragen tot de schepping van een eenge maakte markt voor auto's.

(¹) PB nr. L 15 van 18. 1. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2879/91

van de heer Adrien Zeller (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 december 1991)

(92/C 162/68)

Betref: Beperking van het aantal Franse regio's die in aanmerking komen voor de premie ruimtelijke ordening en hervorming van het regionaal beleid van de Gemeenschap

In antwoord op vraag H-499/91 (¹) deelde de Commissie mee dat haar verzoek aan de Franse Regering om de premie ruimtelijke ordening voor een aantal departementen af te schaffen is gebaseerd op het feit dat de bedoelde departementen op grond van de thans gehanteerde evaluatiemethode niet voor deze premie in aanmerking komen.

Op grond van de departementale statistieken komt de Elzas inderdaad niet meer voor regionale steun van de Franse Regering in aanmerking. Deze statistieken vormen echter geen afspiegeling van de realiteit en de uiteenlopende situaties in een bepaald departement.

De algemene tendens in Frankrijk en in Europa is dat de economische activiteiten in een bepaalde regio zich concentreren rond een aantal grote stedelijke centra. De plattelandsgebieden raken helaas steeds meer ontvolkt, met name de gebieden die geografisch gezien toch al in een ongunstige positie verkeren zoals de Elzassische kantons Schirmeck, Saales, Villé, l'Alsace Bossue (Bas-Rhin) en Sundgau, en les Vallées Vosgiennes (Haut-Rhin).

Door uit te gaan van departementale statistieken wordt de concentratie van de activiteiten op de centra alleen maar versterkt, aangezien geen correctie mogelijk is via het toekennen van bijzondere voordelen aan objectief gezien minder begunstigde gebieden, zelfs in een regio als de Elzas waar de situatie over het algemeen gunstiger is.

Kan de Commissie in het kader van de hervorming van de Structuurfondsen en het regionaal beleid in dit verband geen rekening houden met kleinere geografische eenhe-

den dan het departement — zoals het kanton waarvoor reeds economische statistieken bestaan — ten einde een waarachtig ruimtelijke-ordeningsbeleid mogelijk te maken?

(¹) Handelingen van het Europees Parlement nr. 3-405 (mei 1991).

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**

(21 februari 1992)

Voor het uitvoeren van de hervorming van de Structuurfondsen van 1988 heeft de Commissie bij het bepalen van de zones die voor de doelstellingen 2 en 5 b in aanmerking komen, rekening gehouden met de sociaal-economische situatie van de subregionale geografische eenheden.

Wat Frankrijk betreft, zijn de criteria om in aanmerking te komen voor doelstelling 2 (omschakeling van door de achteruitgang van de industrie getroffen gebieden) toegepast per arbeidsmarktgebied (bassin d'emploi). Voorts is op subdepartementaal niveau, op basis van door de Raad vastgelegde criteria en procedures, bepaald welke plattelandszones voor doelstelling 5 b in aanmerking komen.

In het kader van haar tussenbalans over de wijze waarop de hervorming van de Structuurfondsen is uitgevoerd, die als basis moet dienen voor haar reflectie over de toekomst van de fondsen na 1993, is de Commissie met name van plan de grootste aandacht te besteden aan de definities van de criteria op grond waarvan communautaire financiering kan worden verleend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2899/91

van de heer Ian White (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 december 1991)

(92/C 162/69)

Betref: Toepassing van de communautaire mededingingsregels op kleine brouwerijen

In de persmededeling van de Commissie over het onderzoek over de communautaire biersector van 14 juni 1990 (doc. IP(19) 472) werd bericht dat Sir Leon Brittan tot de conclusie was gekomen dat het voldoende was als de restricties op exclusieve afnameovereenkomsten in het kader van de communautaire wetgeving alleen voor grotere brouwerijen zouden gelden. In het persbericht werd erop gewezen dat overeenkomsten tussen een wederverkoper en een brouwerij met een onbelangrijk marktaandeel normalerwijze de concurrentie niet zou verminderen of geen belangrijke gevolgen voor de handel zou hebben en derhalve niet onder artikel 85, lid 1, zou vallen.

Kan de Commissie, gelet op het arrest van het Hof van Justitie in de zaak Delimitis tegen Henninger Bräu,

aangeven in welke mate dit „de minimis”-principe van toepassing moet zijn en tevens welke vooruitgang zij heeft geboekt bij de voorbereiding van een mededeling over kleine brouwerijen, waarnaar zij in het persbericht verwees?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie
(7 februari 1992)**

De conclusie van Sir Leon Brittan ⁽¹⁾ dat door kleine brouwerijen gesloten exclusieve bierleveringscontracten niet kunnen worden geacht te vallen onder toepassing van artikel 85, lid 1, van het EEG-Verdrag, is door het arrest van het Hof van Justitie in zaak C 234/89, *Delimitis/Henninger Bräu*, van 28 februari 1991 bevestigd.

De Commissie heeft een bekendmaking op basis hiervan in voorbereiding, die in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* zal verschijnen. Hierin worden de voorwaarden uiteengezet waaronder bierleveringscontracten van kleine brouwerijen onder de „de minimis”-regel en derhalve buiten het bestek van artikel 85, lid 1, zouden vallen.

Aan de Lid-Staten is een ontwerp-mededeling voorgelegd die binnenkort met hen zal worden besproken. Hierin stelt de Commissie dat een bierleveringscontract, door toepassing van de „de minimis”-regel, niet onder artikel 85, lid 1, valt indien:

- het marktaandeel van de brouwerij op de nationale markt voor de detailverkoop van bier in lokalen die voor de verkoop en consumptie van dranken worden gebruikt, niet meer dan 1 % bedraagt,
- zij niet meer dan 200 000 hl per jaar produceert, en
- bindende overeenkomsten van de afzonderlijke brouwerijen de in Verordening (EEG) nr. 1984/83 bepaalde perioden met niet meer dan 50 % overschrijden.

De betrokken organisaties hebben eveneens het ontwerp ontvangen om hun opmerkingen te kunnen maken.

⁽¹⁾ Mededeling aan de pers IP(90) 472.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2901/91

van de heer James Ford (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 december 1991)

(92/C 162/70)

Betreft: Uitvoervergunningen voor vee

Kan de Commissie in de komende richtlijn betreffende de bescherming van dieren gedurende hun vervoer een bepaling opnemen inzake het niet-verlenen van uitvoervergunningen aan Lid-Statens waar de communautaire wetgeving inzake abattoirs niet volledig wordt nageleefd?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(7 februari 1992)

De Raad heeft kortgeleden Richtlijn 91/628/EEG inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer ⁽¹⁾ goedgekeurd. Deze richtlijn bevat geen bepaling met betrekking tot de afgifte van vergunningen voor het vervoer van dieren tussen de Lid-Statens.

De Commissie zal ook in de toekomst de nodige stappen met betrekking tot overtredingen van de communautaire wetgeving die geldt voor slachthuizen ondernemen, als haar bijzonderheden over dergelijke overtredingen worden meegedeeld.

⁽¹⁾ PB nr. L 340 van 11. 12. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2913/91

van mevrouw Astrid Lulling (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 december 1991)

(92/C 162/71)

Betreft: Bevorderingen binnen de loopbaan A 5—A 4 in de Commissie

Wanneer een ambtenaar door zijn directeur-generaal binnen de loopbaan A 5—A 4 voor bevordering wordt voorgesteld, dan wordt zijn beoordelingsrapport anders geëvalueerd dan wanneer dit niet het geval is. Vindt de Commissie niet dat aldus met twee maten wordt gemeten?

Vindt de keuze van voor bevordering voorgestelde ambtenaren binnen de loopbaan A 5—A 4 door hun directeurs-generaal plaats op grond van objectieve criteria en is de Commissie in dat geval in staat de toepassing van deze objectieve criteria na te gaan? Zo nee, dan is het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen helaas het enige middel waarover ambtenaren beschikken om eventueel machtsmisbruik te doen constateren en bestraffen.

Wat denkt de Commissie te doen om dit te verhelpen en eventueel de slachtoffers van machtsmisbruik schadeloos te stellen?

**Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie**

(18 februari 1992)

De beoordelingsrapporten worden om de twee jaar opgesteld voor alle ambtenaren in vaste dienst van de Commissie. De Bevorderingscomités onderzoeken systematisch de gevallen van alle ambtenaren — zowel degenen die zijn voorgedragen als degenen die niet zijn voorgedragen — die in aanmerking komen voor bevordering.

De vaststelling van de bevorderingsvoorstellen geschiedt door allereerst de verdiensten van de voor bevordering in aanmerking komende ambtenaren onderling te vergelijken en door objectieve criteria in aanmerking te nemen, zoals de totale diensttijd en die in de rang en de categorie, alsmede de leeftijd. Deze objectieve criteria worden vermeld op lijsten die bij elke bevorderingsronde onder de diensten worden verspreid.

Alvorens de bevorderingsvoorstellen door de directeur-generaal worden opgesteld moet er dienaangaande een gesprek plaatsvinden met vertegenwoordigers van het Personeelscomité. Daarna beschikt de ambtenaar over een termijn van drie weken, vanaf de publikatie van de bevorderingsvoorstellen, om in beroep te gaan bij de voorzitter van het Bevorderingscomité. Ten aanzien van de A-categorie worden deze beroepen onderzocht door een speciaal paritair comité, dat een rapport opmaakt voor de voltallige zitting van het Bevorderingscomité.

De ambtenaar beschikt bovendien krachtens artikel 90 van het Statuut over een mogelijkheid om klachten in te dienen langs administratieve weg. Wordt zijn klacht afgewezen dan heeft de betrokken ambtenaar nog als laatste mogelijkheid in beroep te gaan bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2935/91

van de heer Herman Verbeek (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 december 1991)

(92/C 162/72)

Betreft: Kringlooppapier in de Europese Instellingen

1. Tot mijn aangename verrassing ontvang ik document PE 156.809 (Bulletin schriftelijke vragen 19/C-91, Nederlandse versie) op kringlooppapier. Zou de Commissie kunnen overwegen de documenten die in en door de verschillende Europese Instellingen worden verspreid, voortaan standaard op recycled papier te kopiëren?

2. Wil de Commissie het initiatief nemen naast of in plaats van de witte en gele enveloppen, kringloopenveloppen met de opdrukken van de verschillende Instellingen in roulatie te brengen?

3. Door „De kleine Aarde” uit Nederland worden zogenaamde hergebruikeretiketten uitgegeven, die op enveloppen als adressticker kunnen worden aangebracht. Zo kunnen goede enveloppen meerdere malen gebruikt worden. Indien de Gemeenschap zulke etiketten op grote schaal zou toepassen, zou dat per jaar ongetwijfeld massa's enveloppen besparen. Wil de Commissie de mogelijkheid hiervoor onderzoeken?

4. Is de Commissie niet van mening dat wanneer de Europese Instellingen, die behoren tot de grootste papiergebruikers binnen de Gemeenschap, zouden overgaan op het gebruik van kringlooppapier, zij hiermee richting burgers en bedrijven een geweldige en invloedrijke voorbeeldfunctie zouden vervullen?

Antwoord van de heer Cardoso e Cunha namens de Commissie

(28 februari 1992)

De Commissie kan alleen haar mening geven ten aanzien van haar eigen diensten.

1. Krachtens de geldende voorschriften moet elk document voor intern gebruik worden gedrukt op kringlooppapier. Aldus worden de Personeelskoerier, de telefoonboeken, Mededelingen van de Administratie, het documentatiebulletin SCAD, sommige publikaties van het directoraat-generaal Audiovisuele sector, Voorlichting, Communicatie en Cultuur, het wekelijks persoverzicht en het Statuut van de ambtenaren reeds regelmatig op kringlooppapier gedrukt.

Aangezien kringlooppapier dikwijls als een hulpmiddel tweede rang en van minder allure wordt beschouwd, wijzen de betrokken diensten van de Commissie niet alleen bij elke gelegenheid op de ter zake geldende regeling, maar zijn zij bovendien doende een interne, meer dwingende aanbeveling op te stellen, zich baserend op de bij nationale overheidsdiensten opgedane ervaringen.

Het grootste deel van het tot kringlooppapier te verwerken gebruikt papier betreft fotokopieerpapier (meer dan 700 ton per jaar). Nieuwe soorten „ecologisch” papier komen thans op de markt en wettigen de verwachting dat elk argument van technische, psychologische en economische aard dat het gebruik van kringlooppapier voor fotokopieën in de weg staat binnenkort niet langer gegrond zal zijn.

2. De Commissie gebruikt jaarlijks circa 100 ton papier in de vorm van enveloppen, waarvan 85 ton reeds uit kringlooppapier vervaardigde enveloppen zijn (enveloppen met wikkelvouw van het Kraft-type). De Commissie overweegt om, na de komende hernieuwing van de desbetreffende contracten, ook voor haar „eenvoudige enveloppes” (circa 15 ton per jaar) met en zonder briefhoofd van de Commissie kringlooppapier te gebruiken.

3. Ja, de Commissie is bereid om deze mogelijkheid te onderzoeken. Reeds nu echter maakt de Commissie voor haar interne post gebruik van een soort uit kringlooppapier, voor meervoudig gebruik vervaardigde enveloppes (3,3 ton per jaar), waarop maximaal elf opeenvolgende adressen kunnen worden vermeld. Bij gebruikmaking van de elf mogelijkheden levert dat een besparing aan papier op van $10 \times 3,3 = 33$ ton. Het automatisch opnieuw gebruiken van enveloppes is bij de diensten van de Commissie de courante praktijk, voor zover althans het gebruik van etiketteermachines dit niet verhindert.

4. Het Groenboek inzake het ecologische aspect van de werkzaamheden van de diensten van de Commissie stuurt aan op een toeneming van het percentage kringlooppapier van 10% (momenteel) tot 30% (in 1993) voor de papersoorten die voor grafische doeleinden worden gebruikt. Indien dit doel wordt bereikt zal dit ongetwijfeld een voorbeeldfunctie tot gevolg hebben, zoals in de vraag van het geachte Parlementslid wordt bepleit.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2944/91

van de heer Arturo Escuder Croft (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 december 1991)

(92/C 162/73)

Betreft: Steun van het ESF voor de Canarische eilanden

De Commissie heeft in november 1990 projecten goedgekeurd waarin een bijdrage van het ESF ten belope van 2 708,5 miljoen peseta voor de bestrijding van de jeugdwerkloosheid op de Canarische eilanden werd vastgelegd.

Kan de Commissie mededelen

1. hoeveel arbeidsplaatsen via dit programma werden gecreëerd;
2. hoe hoog de jeugdwerkloosheid op de Canarische eilanden op 31 december 1990 was;
3. hoe hoog de jeugdwerkloosheid op de Canarische eilanden op 30 juni 1991 was?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(11 maart 1992)

Zoals het geachte Parlementslid stelt, heeft de Commissie inderdaad een operationeel programma voor de Canarische eilanden goedgekeurd betreffende een bijdrage van het ESF ten belope van 20,8 miljoen ecu voor 1990 tot 1993 (deze jaren zijn inbegrepen) voor de bestrijding van de jeugdwerkloosheid.

In dit programma was 11,4 miljoen ecu bestemd voor de rechtstreekse schepping van 4 157 arbeidsplaatsen voor de periode 1990—1993 door middel van steun voor de indienstneming (872 arbeidsplaatsen voor 1990). De overige 9,4 miljoen ecu die voor de periode 1990—1993 overbleef, was bestemd voor maatregelen ten behoeve van de beroepsopleiding van jongeren.

In het document inzake het verzoek om betaling van voor 1990 is aangegeven dat 770 arbeidsplaatsen rechtstreeks geschapen waren door middel van steun aan de tewerkstelling en dat anderzijds in datzelfde jaar 1 806 jongeren acties voor beroepsopleiding hebben gevolgd.

Voorts zij erop gewezen dat bij het Operationeel Programma „Exploitatie van de menselijke hulpbronnen” met de steun van het ESF in datzelfde jaar 1990 ook 495 jongeren zijn opgeleid.

Wat de gegevens betreft waarom het geachte Parlementslid heeft gevraagd, worden de beschikbare communautaire statistieken hem en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks toegezonden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2984/91

van de heer Luciano Vecchi (GUE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 januari 1992)

(92/C 162/74)

Betreft: Problemen in verband met de uitvoering van het programma „Jeugd voor Europa” in Italië

Aan de vooravond van het begin van de tweede fase van het programma „Jeugd voor Europa” blijkt de situatie met betrekking tot het beheer van dit programma in Italië op dit moment nog volstrekt rampzalig, ondoeltreffend en paradoxaal te zijn, hetgeen voor de jeugdorganisaties en jongerenwerkers ernstige problemen met zich brengt en het onmogelijk maakt de doelstellingen van het programma te verwezenlijken.

1. Kan de Commissie derhalve mededelen wat haar oordeel is over het beheer van het programma „Jeugd voor Europa” in Italië?
2. Welke maatregelen is zij voornemens voor te stellen en ten uitvoer te leggen om te verzekeren dat het programma, in weerwil van het onvermogen en de traagheid van de Italiaanse overheid, ook in Italië daadwerkelijk ten uitvoer wordt gelegd en de doelstellingen ervan worden verwezenlijkt?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(11 maart 1992)

De Commissie is zich bewust van de problemen waarmee het Italiaans Nationaal Agentschap geconfronteerd werd bij de uitvoering van het programma „Jeugd voor Europa” in zijn eerste fase en heeft getracht de ernstigste problemen op te lossen, met name door bepaalde maatregelen van het programma centraal te beheren.

De bevoegde nationale autoriteiten hebben onlangs echter de Commissie bevestigd dat zij, overeenkomstig de door haar verstrekte aanwijzingen, alle maatregelen hebben genomen die nodig zijn voor een adequate tenuitvoerlegging in Italië van het programma „Jeugd voor Europa” bij de lancering van zijn tweede fase.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2985/91

van de heer Joan Colom i Naval (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 januari 1992)

(92/C 162/75)

Betreft: Kredietoverschrijving ten behoeve van communautaire initiatieven

In haar vergadering van 6 en 7 november 1991 hechtte de Commissie begrotingscontrole van het Europese Parle-

ment overeenkomstig het EP-Reglement op voorstel van haar rapporteur en op basis van de door de Commissie verstrekte gegevens haar goedkeuring aan het voorstel tot kredietoverschrijving nr. 20/E/91. Op aandringen van ondergetekende liet de Commissie weten dat het percentage dat op het totaal van de kredieten van categorie 2 van de financiële vooruitzichten wordt uitgegeven aan de communautaire initiatieven, na de goedkeuring van deze overschrijving stijgt van 9% tot 16% van de begroting 1991.

Kan de Commissie de juistheid van deze cijfers bevestigen?

Kan de Commissie zo exact mogelijk becijferen welke gevolgen deze overschrijving heeft voor de bedragen die in 1991 worden vastgelegd ten behoeve van de regio's van doelstelling 1?

Hoe denkt de Commissie te bereiken dat de kredieten voor de regio's van doelstelling 1 in 1992 worden verdubbeld?

Is de Commissie voornemens de voor de regio's van doelstelling 1 bestemde bedragen die in 1990 waren begroot, maar niet werden besteed, in 1992 alsnog op te voeren, evenals de bedragen die nu naar andere doelstellingen worden overgeschreven?

Kan de Commissie mededelen hoe de indicatieve verdeling van de in 1992 uit hoofde van communautaire initiatieven beschikbare bedragen over de verschillende doelstellingen er uitziet?

**Antwoord van de heer Schmidhuber
namens de Commissie**

(27 februari 1992)

De Commissie heeft inderdaad in het kader van de overschrijving „Notenboom” (overschrijving 20/91, deel „E”) aan de Begrotingsautoriteit voorgesteld om 935 miljoen ecu over te schrijven van post B 2-1200 „EFRO-CB's doelstelling nr. 1” naar artikel B 2-142 „EFRO-communautaire initiatieven, overgangsmaatregelen en innoverende acties”.

De Begrotingsautoriteit heeft besloten dit voorstel goed te keuren, maar het bedrag terug te brengen van 935 op 735 miljoen ecu.

Dit betekent dat de Commissie thans het volgende antwoord kan geven op de vijf door het geachte Parlementslid gestelde vragen.

De Commissie bevestigt dat hoofdstuk B 2-14 „Communautaire initiatieven, overgangsmaatregelen en innoverende acties” in de begroting 1991 9,4% vertegenwoordigde van de totale begroting van de Structuurfondsen. Dit percentage werd echter berekend ten opzichte van het totaal der kredieten van deze Fondsen en niet ten opzichte

van het totaal der kredieten van rubriek 2. Door het voorstel voor een overschrijving van de Commissie zou dit percentage op 16,3% zijn gebracht; na het definitieve besluit was dit 14,9%.

Rekening houdend met de wijziging die door de Begrotingsautoriteit werd aangebracht in het bedrag van de overschrijving, raamt de Commissie de gevolgen van deze overschrijving voor de verdeling van de kredieten ten gunste van de regio's van doelstelling 1 op ruim 100 miljoen ecu. In dit verband kan zij het geachte Parlementslid mededelen dat door een interne overschrijving in december 100 miljoen ecu werd opgenomen in de dienovereenkomstige begrotingslijn (B 2-1200).

De kredieten die in 1987 werden toegewezen aan de regio's van doelstelling 1, werden op 4 084 miljoen ecu (prijs 88) geraamd; een verdubbeling in 1992 vereist derhalve dat hiervoor 8 168 miljoen ecu wordt uitgetrokken tegen de prijs 88, hetzij 9 937 miljoen ecu tegen de lopende prijs. Evenals in 1991 omvat de begroting 1992 geen indeling van het totaal der kredieten per doelstelling; er dient evenwel op gewezen te worden dat in deze begroting voor de CB's van doelstelling 1 een bedrag van 9 288 miljoen ecu is uitgetrokken met daarbij nog de maatregelen die in deze regio's van doelstelling 1 ten uitvoer worden gelegd uit hoofde van de communautaire initiatiefprogramma's waarvoor een globaal bedrag van 1 880 miljoen ecu werd toegewezen. Op basis van een met de CB's identieke indeling per doelstelling van deze programma's komt men tot een totaal van 10 500 miljoen ecu voor de regio's van doelstelling 1 hetgeen betekent dat de verdubbeling in ruime mate is gegarandeerd.

Bij de hervorming van de Structuurfondsen werd o.a. besloten dat de steunverlening uit de Fondsen voortaan zou worden geprogrammeerd waarbij tegelijkertijd de meerjaren-communautaire bestekken zouden worden gedefinieerd en de indicatieve jaarlijkse tijdschema's zouden worden opgesteld. Ongeacht de wijzigingen die naar gelang van de uitvoeringsvoorwaarden in deze tijdschema's worden aangebracht en die jaarlijks overschrijvingen tussen diverse Fondsen kunnen impliceren met het oog op een optimaal gebruik van de kredieten, bevestigt de Commissie dat de verbintenissen die zijn aangegaan ten aanzien van de verschillende soorten regio's zullen worden nagekomen en dat bij de berekening van de jaarlijkse kredieten naar behoren met deze noodzaak rekening zal worden gehouden.

Aangezien de communautaire initiatiefprogramma's geleidelijk ten uitvoer worden gelegd en hierbij rekening wordt gehouden met de stand van de voorbereiding en de tenuitvoerlegging in de Lid-Staten van de verschillende in het kader daarvan geplande maatregelen, kan de Commissie momenteel geen nadere toelichting geven omtrent de verdeling per doelstelling van de voor deze programma's beschikbare kredieten (hfdst. B 2-14, 15, 16 et 17).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2986/91

van de heer José Valverde López (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 januari 1992)

(92/C 162/76)

Betreft: Niet-uitvoering van Richtlijn 80/836/Euratom door de Spaanse Regering

De bereidheid van de regeringen om het communautair recht ten uitvoer te leggen en de doeltreffendheid van hun overheidsapparaten kan altijd worden gemeten aan het aantal gevallen waarin communautair recht niet wordt omgezet in nationaal recht van de Lid-Staten. Hierbij gaat het ook om zaken als een zo doeltreffend mogelijke bescherming van gemeenschappelijke rijkdommen en de verplichtingen van economische en sociale subjecten, alsmede meer in het algemeen de rechten en plichten van de burgers.

Kan de Commissie mededelen welke redenen de Spaanse Regering heeft aangevoerd voor de vertraging die is opgetreden bij de omzetting in nationaal recht van Richtlijn 80/836/Euratom van de Raad ⁽¹⁾ betreffende het milieu?

Kan de Commissie tevens mededelen of zij na de desbetreffende aanmaningen eventueel reeds met redenen omklede adviezen heeft uitgebracht wegens niet-mededeling van de nationale uitvoeringsmaatregelen?

⁽¹⁾ PB nr. L 246 van 17. 9. 1980, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2987/91

van de heer José Valverde López (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 januari 1992)

(92/C 162/77)

Betreft: Niet-uitvoering van Richtlijn 84/467/Euratom door de Spaanse Regering

De bereidheid van de regeringen om het communautair recht ten uitvoer te leggen en de doeltreffendheid van hun overheidsapparaten kan altijd worden gemeten aan het aantal gevallen waarin communautair recht niet wordt omgezet in nationaal recht van de Lid-Staten. Hierbij gaat het ook om zaken als een zo doeltreffend mogelijke bescherming van gemeenschappelijke rijkdommen en de verplichtingen van economische en sociale subjecten, alsmede meer in het algemeen de rechten en plichten van de burgers.

Kan de Commissie mededelen welke redenen de Spaanse Regering heeft aangevoerd voor de vertraging die is opgetreden bij de omzetting in nationaal recht van Richtlijn 84/467/Euratom van de Raad ⁽¹⁾ betreffende het milieu?

Kan de Commissie tevens mededelen of zij na de desbetreffende aanmaningen eventueel reeds met redenen omklede adviezen heeft uitgebracht wegens niet-mededeling van de nationale uitvoeringsmaatregelen?

⁽¹⁾ PB nr. L 265 van 5. 10. 1984, blz. 4.

**Gecombineerd antwoord van de heer Delors
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 2986/91 en nr. 2987/91
(4 maart 1992)**

Van Richtlijn 80/836/Euratom van de Raad houdende wijziging van de richtlijnen tot vaststelling van de basisnormen voor de bescherming van de gezondheid der bevolking en der werkers tegen de met ioniserende straling verbonden gevaren werden bij Verordening 84/487/Euratom hoofdzakelijk de bijlagen I en III en een aantal bepalingen gewijzigd.

De nationale uitvoeringsmaatregelen van deze richtlijnen werden door de Spaanse autoriteiten respectievelijk in 1987 en 1988 aan de Commissie medegedeeld.

Na onderzoek van deze maatregelen heeft de Commissie een inbreukprocedure wegens non-conformiteit ingeleid in het kader waarvan het met redenen omkleed advies werd uitgebracht. Inmiddels werd aan de Commissie een ontwerp van een koninklijk decreet toegezonden. In dit ontwerp worden de problemen in de door de Commissie gewenste zin opgelost. Volgens de beschikbare informatie zal dit decreet zeer binnenkort in werking treden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2996/91

van mevrouw Dagmar Roth-Behrendt (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 januari 1992)

(92/C 162/78)

Betreft: Bevoeiingsprojecten in Spanje

De in het gebied van El Payuelo in Castilla-Leon, Spanje, geprojecteerde bevoeiingswerken maken deel uit van het operationeel programma van gemeenschappelijke actie voor de ontwikkeling van de landbouw in bepaalde probleemgebieden. Is er een volledig sociaal-economisch onderzoek uitgevoerd naar alle aspecten van het eventueel te verwachten profijt en de meer algemene economische voordelen van het project, rekening houdende met de huidige landbouwoverschotten en de plannen voor de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB), de kosten die voor de boeren voortvloeien uit de overschakeling op de nieuwe technologie en landbouwmethodes, de benadering van de plaatselijke boeren, enz.?

Is de Commissie ervan overtuigd dat dit project op lange termijn werkelijk economisch voordeel voor de regio zal opleveren?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(18 maart 1992)

Projecten voor het irrigeren van een gebied in een bepaalde regio worden pas uitgevoerd nadat de algemene

plannen die daarop betrekking hebben, zijn goedgekeurd. Deze plannen omvatten een gedetailleerde analyse van enerzijds de technische en ecologische aspecten van de irrigatie (classificatie van de grondsoorten, beschikbaarheid en kwaliteit van de wateren, enz.) en anderzijds de sociaal-economische aspecten alsmede de oriëntatie van de productie, die moet stroken met de eisen van het GLB. De plannen bevatten drie criteria voor de evaluatie van de irrigatieprojecten voor een bepaalde regio, die betrekking hebben op respectievelijk economische factoren (kosten/baten, enz.), de afzetmogelijkheden op de markt, met dien verstande dat teelten die er eventueel toe zouden kunnen leiden dat de uitgaven van het EOGFL, afdeling Garantie, zouden toenemen, niet in aanmerking komen en ten slotte het sociale aspect, namelijk met het scheppen van werkgelegenheid.

De technische diensten van de Spaanse overheid hebben het plan voor het gebied van El Payuelo nog niet volledig uitgewerkt. Rekening houdend met de tijd tussen de goedkeuring van het plan en de uitvoering van de werkzaamheden lijkt het weinig waarschijnlijk dat het irrigatieproject in het kader van het gemeenschappelijk actieprogramma (Verordening (EEG) nr. 1118/88) gefinancierd kan worden, omdat genoemd programma op 31 december 1992 (¹) afloopt.

(¹) PB nr. L 107 van 28. 4. 1988, blz. 3.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3006/91

van de heer Gerardo Fernández-Albor (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 januari 1992)

(92/C 162/79)

Betreft: Viering van de Dag van Europa tijdens volksfeesten

Elk jaar worden in de steden en dorpen van de Lid-Staten kermissen en volksfeesten gehouden waarbij het op sommige plaatsen een gewoonte is geworden door middel van manifestaties, tentoonstellingen en andere feestelijkheden voor het publiek een dag te wijden aan de herdenking van de oprichting van Europa. Zo wordt de burger er op een aangename en ontspannen manier aan herinnerd deel uit te maken van een gemeenschap van Europese landen.

Vandaar dat de Europese Gemeenschap de Lid-Staten op informele wijze zou moeten voorstellen de gemeentebesturen aan te bevelen tijdens volksfeesten ook de Dag van Europa te vieren, ten einde het Europese bewustzijn van de burgers op te frissen en hen bij het gemeenschappelijk einddoel te betrekken.

Acht de Commissie het niet wenselijk een initiatief in die zin te ontplooiën en beschikt zij over de nodige diensten voor steunverlening aan de gemeentebesturen van de Lid-Staten die met het oog op de plaatselijke organisatie van de Dag van Europa tijdens de volksfeesten om steun, middelen en materiaal kunnen verzoeken?

Antwoord van de heer Dondelinger namens de Commissie

(5 maart 1992)

Tijdens hun vergadering in 1985 in Milaan hebben de Staatshoofden en Regeringsleiders besloten 9 mei tot Dag van Europa uit te roepen.

Vanaf dat ogenblik heeft de Commissie zich aangesloten bij de organisatie van activiteiten op die dag die er op gericht zijn de belangstelling van het publiek voor de Gemeenschap en de communautaire gedachte aan te wakkeren.

Ht is de taak van het Directoraat-generaal Audiovisuele sector, Voorlichting, Communicatie en Cultuur — en in het bijzonder van de bureaus in de Lid-Staten — om samen met de organisatoren (particulieren of overheidsinstanties) na te gaan hoe in het kader van deze gebeurtenissen kan worden samengewerkt. De Dag van Europa zal bij voorbeeld in 1992 op een bijzondere manier worden gevierd in het kader van de Expo '92 in Sevilla.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3052/91

van de heer Carles-Alfred Gasòliba i Böhm (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 januari 1992)

(92/C 162/80)

Betreft: Opneming van het Catalaans in het Lingua-programma

Kan de Commissie, gezien het feit dat het Europees Parlement op 11 december 1990 een resolutie heeft aangenomen (A 3-0169/90) (¹) waarin wordt aanbevolen om het Catalaans op te nemen in het Lingua-programma en mede gezien het feit dat een herziening van genoemd programma in 1992 moet plaatsvinden, mededelen of zij voornemens is het Catalaans in het Lingua-programma van juli 1992 op te nemen?

(¹) PB nr. C 19 van 28. 1. 1991, blz. 42.

Antwoord van mevrouw Papandreou namens de Commissie

(6 maart 1992)

Naar aanleiding van de resolutie van het Europese Parlement van 11 december 1990 en van een door de Catalaanse Regering gedaan verzoek heeft voorzitter Delors in een tot de voorzitter van de Generalitat gericht schrijven gewezen op de hoofdbeginselen van de regeling betreffende het taalgebruik in de Europese Gemeenschappen. Iedere beslissing in verband met de kwestie van de officiële talen in de Gemeenschap wordt overeenkomstig artikel 217 van het Verdrag en overeenkomstig Verordening nr. 1 van 15 april 1958 immers door de Raad genomen. De Lid-Staten zouden derhalve met eenparigheid van stemmen moeten besluiten het aantal officiële talen te verhogen.

De kwestie van de opneming van het Catalaans in het Lingua-programma houdt rechtstreeks verband met de

kwestie van de officiële talen, aangezien in Besluit 89/489/EEG van de Raad (*) tot vaststelling van het Lingua-programma alleen de officiële talen van de Gemeenschap worden genoemd, alsmede het Iers en het Letzeburgesch. Eerstgenoemde talen zijn de door de Verdragen erkende talen, de twee andere worden gesproken op het gehele grondgebied van de betrokken Lid-Staat.

De Commissie vestigt de aandacht van het geachte Parlements lid op het feit dat zij initiatieven ter bevordering van het Catalaans steunt via de op initiatief van het Europese Parlement gecreëerde begrotingslijn die betrekking heeft op de bescherming en de bevordering van de minderheidstalen.

(*) PB nr. L 239 van 16. 8. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3076/91

van de heer José Vázquez Fouz (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 januari 1992)

(92/C 162/81)

Betreft: Problemen in Afghanistan

Onlangs zijn berichten in de media verschenen in verband met mogelijke verduistering van internationale kredieten voor Afghaanse vluchtelingen. Als lid van de delegatie van het Europees Parlement voor de betrekkingen met de Zuidaziatische landen was ik in de gelegenheid dit gebied te bezoeken en vast te stellen onder welke rampzalige omstandigheden deze vluchtelingen in het noordwesten van Pakistan leven.

Is de Commissie op de hoogte van mogelijke verduistering van kredieten?

Indien een en ander op waarheid blijkt te berusten, wat denkt de Commissie dan te doen om hieraan een einde te maken?

Zijn een of meerdere Lid-Staten of de Commissie zelf hierbij betrokken?

Is de Commissie op de hoogte van de uiterst precaire situatie waarin deze vluchtelingen leven?

Is de Commissie voornemens programma's inzake terugkeer van de vluchtelingen naar Afghanistan te stimuleren?

Denkt de Commissie ook aan het opzetten en financieren van programma's inzake samenwerking met de huidige Regering in Kaboel?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(10 maart 1992)

Een recente interne controle van Unoca (het programma van de Verenigde Naties voor humanitaire en economi-

sche hulp aan Afghanistan) leverde aanwijzingen op dat externe hulp verstrekt door een Lid-Staat (Frankrijk) en aanvankelijk bedoeld voor het UNHCR, abusievelijk was opgenomen in de boeken van Unoca. Daarna werd in de pers gesuggereerd dat er bij Unoca sprake was van wanbeheer en verduistering van fondsen.

Aangezien Prins Sadruddin Aga Khan, de voormalige coördinator van de Unoca, een van de kandidaten was voor de functie van secretaris-generaal van de Verenigde Naties, vonden sommige waarnemers het meer dan toevallig dat deze verhalen juist een week voordat de verkiezing zou plaatsvinden in de pers verschenen. Daarom gelastte de heer Perez de Cuellar een onderzoek om vast te stellen waarom dit interne rapport was gepubliceerd, en tevens om de boekhouding van de Unoca verder te onderzoeken. De Commissie heeft tot nu toe geen informatie ontvangen over de conclusies van dit tweede onderzoek.

Intussen kwamen externe donoren bijeen ter verduidelijking van hun bijdragen aan het Unoca-programma van 1992 dat leed onder ernstig geldgebrek. De meeste deelnemers, met name Zuid-Korea, Finland en Zwitserland, bevestigden hun financiële toezeggingen. De Twaalf kwamen daarna afzonderlijk bijeen en verklaarden eveneens dat zij de Unoca zouden blijven steunen.

Wat betreft hulp aan de Afghaanse vluchtelingen, levert de Europese Gemeenschap mogelijk de meest significante en langdurige externe bijdrage, zowel financieel (ongeveer 30 miljoen ecu jaarlijks in de laatste drie jaar) als wat betreft de verscheidenheid van de ingezette middelen: voedselhulp zowel in de vluchtelingenkampen, via de UNHCR en het WVP, als voor niet-geregistreerde vluchtelingen, via NGO's; reeds ter plaatse geleverde voorraden tarwe om de repatriëring te vergemakkelijken; steun voor de programma's van het UNHCR op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg en activiteiten die inkomsten genereren; aan NGO's toevertrouwde projecten op een aantal terreinen (gezondheidszorg, onderwijs, opleiding, activiteiten die inkomsten genereren) in Pakistan en ook in Afghanistan (gezondheidszorg, plattelandsontwikkeling, naast de door de Unoca opgezette informatiecampagne over nog aanwezige landmijnen) om het proces van wederopbouw en hervestiging te versnellen.

Bij een aantal gelegenheden kon de Commissie ook hulp verlenen aan bevolkingsgroepen onder het regime van de Regering in Kaboel (bij voorbeeld voedselhulp via Licross). Er zijn echter beperkingen aan het ontwikkelen van dit soort samenwerking:

- het regime in Kaboel wordt niet erkend door een aantal Lid-Staten;
- nieuwe initiatieven, vooral programma's voor de lange termijn, zouden zorgvuldig moeten worden uitgetoetst ter voorkoming van negatieve invloeden (inclusief onveiligheid) op andere lopende of toekomstige projecten opgezet ten gunste van de vluchtelingen in Pakistan of in de gebieden in Afghanistan die door de Moedjahedien worden gecontroleerd; werken onder de bescherming van de Verenigde Naties zou een mogelijkheid zijn;
- de beoordeling van de behoeften en de bewaking van de projectactiviteiten in dit deel van het land zijn

moeilijk, onder andere omdat tot nu toe alleen de steden onder controle van de Regering in Kaboel lijken te zijn.

In verband met de terugtrekking van de Sowjet-hulp enerzijds en de betere vooruitzichten op een vredesregeling in Afghanistan anderzijds, stellen de Commissie en haar partners bij de uitvoering van door de Gemeenschap gesteunde programma's momenteel een nader onderzoek in naar de mogelijkheden om die delen van het land te helpen die tot nu toe onvoldoende steun hebben gekregen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3078/91

van mevrouw Raymonde Dury (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 januari 1992)

(92/C 162/82)

Betreft: Toepassing van artikel 122, lid 2

In artikel 122, lid 2, van het EEG-Verdrag wordt bepaald dat het Europees Parlement de Commissie kan verzoeken verslagen op te stellen over bijzondere vraagstukken inzake de sociale toestand. Kan de Commissie medelen hoe vaak sinds 1984 van deze mogelijkheid gebruik is gemaakt en over welke onderwerpen het ging?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(6 maart 1992)

De Commissie heeft geen verzoek van het Europees Parlement gekregen uit hoofde van artikel 122, lid 2, om verslagen op te stellen over bijzondere vraagstukken inzake de sociale toestand.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3080/91

van de heer Jesús Cabezón Alonso (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 januari 1992)

(92/C 162/83)

Betreft: Sociaal beleid en overeenkomst met de EVA-landen

In welk juridisch kader zal het sociaal beleid van de Gemeenschap, gezien de onlangs gesloten overeenkomst met de EVA-landen, in deze landen in de toekomst gestalte krijgen?

Op welke wijze vindt de koppeling plaats tussen de communautaire wetgeving op sociaal terrein en de EVA-landen?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(9 maart 1992)

Er wordt overwogen dat onder de EER-Overeenkomst het zogenaamde communautair acquis, op het gebied van volksgezondheid en veiligheid op de arbeidsplaats, arbeidsrecht en gelijke behandeling van vrouwen en mannen, zoals dit gedurende de onderhandelingen gezamenlijk werd omschreven, voor de EVA-landen een bindend karakter zal krijgen en deel zal uitmaken van hun interne wetgeving of daarin zal worden opgenomen.

De voor de EER overwogen besluitvormingsprocedures zijn van dien aard, dat de bijlagen waarin deze regelingen zijn opgenomen, naar behoren kunnen worden gewijzigd bij besluit van het gemeenschappelijk EER-Comité, ten einde rekening te houden met de wijze waarop het communautair acquis zich op deze gebieden zou kunnen ontwikkelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3102/91

van mevrouw Anita Pollack (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 januari 1992)

(92/C 162/84)

Betreft: BTW op thuiszorg

Is het de Commissie bekend dat voor thuiszorg in enkele landen, zoals Italië, BTW-vrijstelling geldt, maar dat daarover in het Verenigd Koninkrijk wel BTW wordt geheven, hetgeen voor de betrokkenen een zware last is?

Zijn er plannen om deze op het beste (dus het laagste) niveau te harmoniseren?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**

(5 maart 1992)

Krachtens artikel 13 van de Zesde BTW-Richtlijn⁽¹⁾ geldt voor diensten en leveringen van goederen die nauw samenhangen met maatschappelijk werk en met de sociale zekerheid, inclusief die welke worden verricht door bejaardentehuizen, door publiekrechtelijke lichamen of door andere organisaties die door de betrokken Lid-Staat als instellingen van sociale aard worden erkend, BTW-vrijstelling. Hetzelfde artikel bepaalt dat de Lid-Staten voorwaarden moeten vaststellen om een juiste en eenvoudige toepassing van de betreffende vrijstellingen te verzekeren en alle fraude, ontwijking en misbruik te voorkomen.

De definitie en de erkenning van organisaties van sociale aard in de nationale wetgeving kan van Lid-Staat tot Lid-Staat verschillen; de behandeling van deze organisaties uit belastingoogpunt kan bijgevolg ook uiteenlopend zijn.

⁽¹⁾ Richtlijn 77/388/EEG van de Raad (PB nr. L 145 van 13. 6. 1977).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3113/91

van de heer José Valverde López (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 januari 1992)

(92/C 162/85)

Betreft: Tenuitvoerlegging door de Spaanse Regering van Richtlijn 89/369/EEG

Het niet-omzetten van de communautaire richtlijnen in het nationale recht van de Lid-Staten is een continue graadmeter voor de bereidheid van de regeringen om het communautaire recht doeltreffend te steunen en voor de efficiency van hun bestuursapparaat.

Tegelijkertijd staan hier op het spel: de meest doeltreffende bescherming van het gemeenschappelijk erfgoed, de verplichtingen van de economische en sociale subjecten en in het algemeen de rechten en de plichten van de burgers.

Kan de Commissie meedelen welke redenen de Spaanse Regering heeft aangevoerd voor de vertraging bij de omzetting in nationaal recht van Richtlijn 89/369/EEG van de Raad (*) betreffende het milieu?

Kan zij tevens meedelen of de Commissie in aansluiting op de desbetreffende aanmaningen al met redenen omklede adviezen heeft uitgebracht inzake het niet-meedelen van de tekst van de nationale uitvoeringsbepalingen?

(*) PB nr. L 163 van 14. 6. 1989, blz. 32.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3116/91

van de heer José Valverde López (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 januari 1992)

(92/C 162/86)

Betreft: Tenuitvoerlegging door de Spaanse Regering van Richtlijn 89/429/EEG

Het niet-omzetten van de communautaire richtlijnen in het nationale recht van de Lid-Staten is een continue graadmeter voor de bereidheid van de regeringen om het communautaire recht doeltreffend te steunen en voor de efficiency van hun bestuursapparaat.

Tegelijkertijd staan hier op het spel de meest doeltreffende bescherming van het gemeenschappelijk erfgoed, de verplichtingen van de economische en sociale subjecten en in het algemeen de rechten en de plichten van de burgers.

Kan de Commissie meedelen welke redenen de Spaanse Regering heeft aangevoerd voor de vertraging bij de omzetting in nationaal recht van Richtlijn 89/429/EEG van de Raad (*) betreffende het milieu?

Kan zij tevens meedelen of de Commissie in aansluiting op de desbetreffende aanmaningen al met redenen omklede adviezen heeft uitgebracht inzake het niet-

meedelen van de tekst van de nationale uitvoeringsbepalingen?

(*) PB nr. L 203 van 15. 7. 1989, blz. 50.

Gecombineerd antwoord van de heer Delors namens de Commissie

op de schriftelijke vragen nr. 3113/91 en nr. 3116/91

(4 maart 1992)

Tot nu toe heeft de Spaanse Regering de Commissie nog geen kennis gegeven van enige nationale wetgeving voor de tenuitvoerlegging van:

- Richtlijn 89/369/EEG van de Raad van 8 juni 1989 ter voorkoming van door nieuwe installaties voor de verbranding van stedelijk afval veroorzaakte luchtverontreiniging. Overeenkomstig artikel 12, lid 1, van deze richtlijn moesten de Lid-Staten haar op 1 december 1990 in hun wetgeving hebben omgezet;
- Richtlijn 89/429/EEG van de Raad van 21 juni 1989 ter vermindering van door bestaande installaties voor de verbranding van stedelijk afval veroorzaakte luchtverontreiniging. Overeenkomstig artikel 10, lid 1, van deze richtlijn moesten de Lid-Staten haar op 1 december 1990 in hun wetgeving hebben omgezet.

De Commissie heeft tegen Spanje twee inbreukprocedures ingeleid omdat het heeft nagelaten de Richtlijnen 89/369/EEG en 89/429/EEG in de Spaanse wetgeving om te zetten. In hun antwoord op de formele kennisgeving van de Commissie verklaarden de Spaanse autoriteiten dat, gelet op de talrijke administratieve diensten die bij deze procedure zijn betrokken, nog steeds aan de nieuwe wetgeving wordt gewerkt alvorens deze definitief kan worden goedgekeurd. Aangezien de Commissie nog geen kennisgeving heeft ontvangen van de omzetting van de bedoelde richtlijnen in de Spaanse wetgeving, heeft zij besloten de inbreukprocedures overeenkomstig artikel 169 van het EEG-Verdrag voort te zetten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3122/91

van de heer Sotiris Kostopoulos (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 januari 1992)

(92/C 162/87)

Betreft: Bescherming van huisdieren

Toen een aantal jaren geleden door deskundigen uit de bij de Raad van Europa aangesloten landen een verdrag is opgesteld, zijn er bepalingen gekomen inzake de bescherming van huisdieren, zulks om de wetgevingen van de Lid-Staten te harmoniseren en om een nauwe band tussen deze landen tot stand te doen komen. Kan de Commissie mededelen hoe zij haar belangstelling voor de bekrachtiging door een wet van dit verdrag door alle landen van de Gemeenschap, denkt te manifesteren?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**
(5 maart 1992)

De Europese Overeenkomst tot bescherming van kleine huisdieren is op 13 november 1987 opgesteld voor ondertekening door de Lid-Staten van de Raad van Europa. Alle Lid-Staten van de Gemeenschap zijn lid van de Raad van Europa. De overeenkomst bevat geen bepaling die het de Europese Gemeenschap mogelijk maakt verdragsluitende partij te worden.

De Commissie houdt zich alleen bezig met gezondheid en welzijn van kleine huisdieren voor zover verschillen in nationale voorschriften de werking van de interne markt nadelig kunnen beïnvloeden. In dergelijke gevallen neemt de Commissie, rekening houdend met de specifieke omstandigheden, de nodige maatregelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3125/91

van de heer Sotiris Kostopoulos (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(24 januari 1992)
(92/C 162/88)

Betreft: Bescherming van gewervelde dieren die bij experimenten of voor andere doeleinden worden gebruikt

Deskundigen van de bij de Raad van Europa aangesloten landen hebben een Verdrag opgesteld met gemeenschappelijke bepalingen inzake de bescherming van gewervelde dieren die bij experimenten of voor andere doeleinden worden gebruikt, opdat de wetgevingen van de Lid-Staten binnen afzienbare tijd kunnen worden geharmoniseerd en er een nauwere band tussen deze landen tot stand kan worden gebracht.

Kan de Commissie mededelen wat zij denkt over het bovengenoemde Verdrag? Heeft het volgens haar zin om deze door alle Lid-Staten van de Gemeenschap door een wet te laten bekrachtigen?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**
(11 maart 1992)

In november 1986 heeft de Raad Richtlijn 86/609/EEG⁽¹⁾ aangenomen betreffende de bescherming van dieren die voor experimentele en andere wetenschappelijke doeleinden worden gebruikt. Deze richtlijn is overwegend gebaseerd op de desbetreffende overeenkomst van de Raad van Europa.

Het is van belang dat alle Lid-Staten deze overeenkomst ondertekenen en ratificeren en hetzelfde geldt voor de Gemeenschap voor het gedeelte waarvoor zij bevoegd is.

Daarom heeft de Commissie reeds in 1989 een voorstel bij de Raad ingediend voor een besluit van de Raad⁽²⁾ tot sluiting van deze overeenkomst namens de Gemeenschap.

Dit ontwerp-besluit is nog steeds in discussie bij de Raad.

⁽¹⁾ PB nr. L 358 van 18. 12. 1986.

⁽²⁾ Doc. COM(89) 302 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3127/91

van de heer Adrien Zeller (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(24 januari 1992)
(92/C 162/89)

Betreft: Verdrag van Brussel van 27 september 1968

Kan de Commissie mededelen of het Verdrag van 27 september 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken ook van toepassing is op:

1. de betrekkingen tussen de vijf nieuwe deelstaten van de Duitse Bondsrepubliek en de overige Lid-Staten van de Gemeenschap?
2. de betrekkingen tussen Portugal en Spanje enerzijds en de overige Lid-Staten van de Gemeenschap anderzijds?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**
(31 maart 1992)

1. Door toe te treden tot de Bondsrepubliek Duitsland overeenkomstig artikel 23 van de Duitse Grondwet zijn de vijf Länder wezenlijk deel gaan uitmaken van de Bondsrepubliek en ipso facto deel gaan uitmaken van de Europese Gemeenschappen, zonder dat het nodig was de in artikel 237 van het EEG-Verdrag vastgestelde procedure te volgen. Bijgevolg is het Verdrag van Brussel van 27 september 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, dat op 30 oktober 1972 door Duitsland is geratificeerd, volledig van toepassing op de vijf nieuwe Duitse Länder.

2. Als gevolg van de toetreding van Spanje en Portugal tot de Europese Gemeenschappen hebben de Lid-Staten op 26 mei 1989 het Verdrag van San Sebastian⁽¹⁾ inzake de toetreding van de twee nieuwe Lid-Staten tot het Verdrag van Brussel gesloten. Overeenkomstig artikel 32, lid 1, treedt het Verdrag van San Sebastian in werking op de eerste dag van de derde maand die volgt op de datum waarop twee ondertekenende Staten, waarvan er een Spanje of Portugal is, hun akten van ratificatie hebben nedergelegd.

Het Verdrag is bijgevolg op 1 februari 1991 in werking getreden na te zijn geratificeerd door Nederland (11 januari 1990), Frankrijk (17 oktober 1990) en Spanje (22 november 1990).

Overeenkomstig artikel 32, lid 2, van het Verdrag wordt dit met betrekking tot elke andere ondertekenende Staat van kracht op de eerste dag van de derde maand volgende op de ratificatie. Deze regel is van toepassing op Ierland (ratificatie 31 juli 1991), het Verenigd Koninkrijk (ratificatie 13 september 1991), Italië (ratificatie 5 oktober 1991) en Luxemburg (ratificatie 7 november 1991).

De overige Lid-Staten zijn voornemens het Verdrag van San Sebastian binnenkort te ratificeren.

(¹) PB nr. L 285 van 3. 10. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3134/91

van de heer Stephen Hughes (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 januari 1992)

(92/C 162/90)

Betreft: Vrij verkeer van huisdieren in de Gemeenschap

Kan de Commissie in aansluiting op haar antwoord op vraag nr. 746/91 (¹) enige mededelingen doen over het welslagen van het door de Gemeenschap financieel gesteunde programma tot bestrijding van hondsdolheid?

(¹) PB nr. C 259 van 4. 10. 1991, blz. 27.

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(11 maart 1992)

Het door de Gemeenschap financieel gesteunde programma voor de uitroeiing van hondsdolheid verloopt gunstig.

De ziekte is uitgeroeid in Nederland en Italië (ofschoon eind 1991 drie besmette vossen uit Slovenië de grens zijn overgekomen). In België is het aantal gevallen verminderd van 842 in 1989 tot 2 in 1991 (tot november). In Luxemburg is het aantal gevallen afgenomen van 64 in 1990 tot 12 in 1991. Het aantal gevallen per vierkante kilometer is in de gebieden van Duitsland en Frankrijk waar wordt gevaccineerd, gedaald, tot zelfs met 90% in Frankrijk.

In 1992 zal worden gevaccineerd in alle besmette gebieden van de Gemeenschap.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3140/91

van mevrouw Caroline Jackson (ED)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 januari 1992)

(92/C 162/91)

Betreft: Handel in vogels

Wat voor onderzoek is er gedaan om aan te tonen dat de invoer in de Gemeenschap van vogels uit Indonesië die in bijlage C, deel 2, bij Verordening (EEG) nr. 3626/82 (¹) zijn opgenomen, de desbetreffende soorten niet in hun voortbestaan bedreigt?

(¹) PB nr. L 384 van 31. 12. 1982, blz. 1.

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(3 maart 1992)

Naar het oordeel van het Cites-comité en de wetenschappelijke werkgroep daarvan strookt de betrokken handel uit Indonesië niet met de bepalingen van artikel IV van de overeenkomst noch met artikel 10, lid 1, onder b), van Verordening (EEG) nr. 3626/82. Iedere invoer van specimina van soorten van bijlage C, deel 2, werd per 24 september 1991 opgeschort.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3145/91

van de heer Gérard Monnier-Besombes (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 januari 1992)

(92/C 162/92)

Betreft: Technieken voor het verwijderen van struikgewas

In haar antwoord op mijn vraag nr. 1864/91 (¹) wees de Commissie terecht op de rampzalige gevolgen die in bepaalde gevallen aan de ecosystemen kunnen worden berokkend door het toepassen van ongewenste middelen voor het verwijderen van struikgewas.

Nu heeft de Commissie in het verleden in de regio Provence-Alpes-Côte d'Azur bijgedragen aan de financiering van het project Scorpio (grootschalige verwijdering van struikgewas). Kan zij in dit verband mededelen of naar haar oordeel dit soort apparatuur geschikt is om struikgewas op een milieuvriendelijke manier te verwijderen?

Beschikt de Commissie over studies op grond waarvan het milieu-effect van deze techniek kan worden geëvalueerd en is zij op de hoogte van de publikaties van het laboratorium voor fyto-sociologie van de faculteit voor natuurwetenschappen St. Charles te Marseille, waarvan de conclusie is dat deze techniek zou moeten worden verboden?

Onderschrijft de Commissie deze conclusies, en wat denkt zij te ondernemen om haar standpunt kenbaar te maken en uitvoering te geven aan de consequenties daarvan?

(¹) PB nr. C 55 van 2. 3. 1992, blz. 40.

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(11 maart 1992)

De Commissie heeft inderdaad, zoals het geachte Parlements lid memoreert, in het begin van de jaren tachtig, in het kader van een onderzoekprogramma in Zuidoost-Frankrijk bijgedragen aan de financiering van een zware machine voor het verwijderen van struikgewas met gebruik van de biomassa.

Dit onderzoek had tot doel de uitvoerbaarheid van een techniek voor terugwinning en verkoop van biomassa voor energiedoeleinden te bestuderen, om op die manier de kosten voor het verwijderen van struikgewas te drukken.

Uit dit onderzoek is evenwel gebleken dat de grote afmetingen van de betrokken machine het onmogelijk maken om selectief te werk te gaan en dat ze veel schade kan berokkenen aan de bosopstanden.

Bovendien wordt voor de berekening van de verkoopprijs van het vermalen struikgewas uitgegaan van de aardolieprijs en dat maakt een investering in dit soort machine riskant, omdat immers de exploitatiekosten van het materieel gedeeltelijk zouden moeten worden gefinancierd met de opbrengst van de verkoop van het maaisel.

Er lijkt overigens geen verder gevolg te zijn gegeven aan deze actie.

Deze machine lijkt dus niet te beantwoorden aan de economische behoeften en aan het streven naar de vrijwaring van het milieu in deze regio.

De Commissie kent de door het geachte Parlements lid genoemde publikaties en beschikt over verschillende studies over dit onderwerp; zij blijft dit probleem aandachtig volgen en is van mening dat het gebruik van werktuigen voor het verwijderen van struikgewas de mogelijkheid kan bieden de kosten daarvan te verminderen, maar de grootte van deze machines, die sterk kan variëren, dient zodanig te zijn dat er selectief mee kan worden gewerkt zonder de verschillende soorten bosopstanden te beschadigen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3147/91

van mevrouw Anita Pollack (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 januari 1992)

(92/C 162/93)

Betreft: Vrouwenwerkloosheid in de Gemeenschap

In het verslag van de Commissie „Werkgelegenheid in Europa 1990” wordt medegedeeld dat het aantal werkloze

vrouwen in de Gemeenschap in de periode 1985 tot en met 1988 met ruim 400 000 is gestegen. Niettemin heeft het Sociaal Fonds bij zijn beroepsopleidingsprogramma's opgehouden prioriteit te verlenen aan vrouwen. Wat is hiervoor de reden en wanneer zal worden voorgesteld het probleem serieus te nemen door 50% van het Sociaal Fonds te bestemmen voor de ruim 50% van de bevolking die het meest behoefte aan het verwerven van beroeps-kwalificaties heeft — de vrouwen?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(9 maart 1992)

De Commissie erkent dat de hoge vrouwenwerkloosheid een groot probleem vormt en zij heeft, met name in het kader van het Europees Sociaal Fonds, reeds specifieke maatregelen vastgesteld die erop gericht zijn het werkloosheidspercentage bij vrouwen te verlagen.

Dank zij de gelijkheidsclausule die na de hervorming van de Structuurfondsen in alle communautaire bestekken (CB's) is ingevoerd, is de deelneming van vrouwen aan de mede door het Europees Sociaal Fonds gefinancierde maatregelen uitgebreid; van al diegenen waarvoor de in 1990 ontwikkelde acties waren gevoerd was namelijk gemiddeld 42% vrouw.

Gezien de toenemende werkloosheid bij vrouwen heeft de Commissie ook de nadruk gelegd op de noodzaak specifieke maatregelen te kunnen behoeven te nemen: de communautaire bestekken betreffende de doelstellingen 3 en 4 omvatten als prioritair thema de bevordering van de maatregelen die speciaal op vrouwen zijn gericht, waarbij acties zijn vastgesteld voor beroepsopleiding en opnemings in het arbeidsproces van reeds langdurig werkloze vrouwen en vrouwen die weer aan de slag willen na een lange onderbreking, alsmede maatregelen voor integratie in beroepen waar zij sterk ondervertegenwoordigd zijn. De Commissie heeft echter geconstateerd dat de Lid-Staten weinig maatregelen hadden vastgesteld in het kader van dit thema, vooral in de minst ontwikkelde regio's waar vrouwen met specifieke structurele problemen te maken hebben.

Om van haar belangstelling voor de problemen die verband houden met de opnemings van vrouwen in het arbeidsproces blijkt te geven en de doelmatigheid van de maatregelen te kunnen behoeven in de minst ontwikkelde regio's van de Gemeenschap te versterken, heeft de Commissie op 18 december 1990 het NOW-initiatief aangenomen (¹), dat erop gericht is de beroepsopleiding en de werkgelegenheid van vrouwen te bevorderen door de uitvoering van transnationale acties waarbij ervaringen kunnen worden uitgewisseld tussen de minst ontwikkelde regio's en die welke veel ervaring hebben met innoverende methodes ter zake. Er zijn ook aanvullende maatregelen voor de opvang van kinderen vastgesteld, zodat vrouwen met kinderen hun gezins- en beroepstaken kunnen combineren.

Door al deze specifieke maatregelen ten behoeve van vrouwen te ontwikkelen, bevordert de Commissie wezen-

lijk integratie of herintegratie in het arbeidsproces, zonder dat zij daarbij een quotastelsel oplegt dat misschien niet door alle Lid-Staten zou worden aanvaard.

(¹) PB nr. C 327 van 29. 12. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3157/91

van de heer Christos Papoutsis (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 januari 1992)

(92/C 162/94)

Betreft: Opneming van de Thriassion Pedion in het communautaire Recite-programma

De vlakte van Thriassos (Thriassion Pedion), die de gemeenten Eleusina, Aspropyrgos, Mantra en Magoula omvat, vormt een van de meest vervuilde gebieden van Europa, hetgeen duidelijke gevolgen heeft voor de gezondheid van de inwoners van niet alleen de Thriassion Pedion zelf, maar ook van het gehele bekken van Attica.

Kan de Commissie mededelen of zij voornemens is de Thriassion Pedion op te nemen in de verschillende communautaire programma's voor milieubescherming, en in het bijzonder het Recite-programma?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(27 maart 1992)

De Commissie heeft zopas de beoordeling beëindigd van de 229 projecten die zij in het raam van het Recite-programma ontvangen heeft. Elk project is onderzocht met de medewerking van een comité van onafhankelijke deskundigen. Daardoor is de eindselectie op doorzichtige en objectieve wijze verlopen.

Het project waarvan het geachte Parlementslid gewag maakt, is jammer genoeg niet voor financiering in aanmerking genomen. Wegens het grote aantal ingediende projecten konden met de beperkte financiële middelen voor dat programma uiteindelijk maar 21 projecten, ongeveer 10% van het totaal, geselecteerd worden.

Het bedoelde project maakt echter deel uit van een lijst waarvoor dit jaar nadere maatregelen worden voorgesteld binnen het bestek van hun informatie-uitwisselingsprogramma (post B 2-6001 van de Gemeenschapsbegroting), waarvan de mogelijkheden evenwel geringer zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3159/91

van mevrouw Christine Oddy (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 januari 1992)

(92/C 162/95)

Betreft: Faciliteiten voor gepensioneerden

Kan de Commissie mededelen welke speciale faciliteiten er in de Lid-Staten bestaan voor gepensioneerden:

1. voor wat betreft kijk- en luistergeld,
2. voor treinvervoer,
3. voor reizen per touringcar,
4. voor busvervoer,
5. op telefoongebied,
6. voor wat betreft elektriciteit en andere verwarmingssystemen?

Kan zij voorts mededelen welke andere faciliteiten er op dit gebied in de Lid-Staten nog bestaan en hoe het staat met de invoering van de seniorenpas?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(6 maart 1992)

De Commissie beschikt niet over volledige informatie inzake de speciale faciliteiten voor gepensioneerden in de Lid-Staten. De situatie is nogal ingewikkeld, aangezien de faciliteiten niet alleen per Lid-Staat maar vaak ook per regio en soms zelfs per stad verschillen.

De in de aanbeveling van de Commissie van 10 mei 1989 (¹) bedoelde Europese 60-plusserskaart beoogt de publikatie in elke Lid-Staat, van informatie over de faciliteiten voor gepensioneerden gekoppeld aan de invoering van de kaart. De Lid-Staten hebben de aanbeveling echter nog niet ten uitvoer gelegd en de Commissie onderhoudt met de nationale autoriteiten over dit onderwerp contact.

(¹) PB nr. L 144 van 27. 5. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3167/91

van mevrouw Brigitte Ernst de la Graete (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 januari 1992)

(92/C 162/96)

Betreft: Peace-programma — betrekkingen Gemeenschap-Palestina

In een Belgisch universiteitstijdschrift werd melding gemaakt van de oprichting van een uitwisselingspro-

gramma analoog aan Erasmus, genaamd Peace (Palestinian European Academic Cooperation in Education).

Kan de Commissie mij enkele informatie verstrekken over de inhoud van dit programma, het geplande budget en de datum waarop het in werking is getreden of zal treden?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(20 maart 1992)

De Commissie is zeer goed op de hoogte van de lancering van het Peace-programma, waarmee wordt beoogd het huidige academische isolement van de Palestijnse universiteiten in de Bezette Gebieden te doorbreken. Zij is niet bij de organisatie van het Peace-programma betrokken geweest, en heeft daarvoor ook geen middelen beschikbaar gesteld. Het Peace-initiatief werd genomen in het kader van de Coimbra-groep, een vereniging van sommige van Europa's oudste universiteiten.

De oorspronkelijke Peace-overeenkomst werd op 1 november 1991 te Jeruzalem getekend, met het oog op samenwerking tussen een eerste groep van twaalf Europese universiteiten en zes Palestijnse universiteiten in de Bezette Gebieden. Dit programma, waarvoor een budget van 200 000 ecu werd uitgetrokken, dient ter bevordering van academische uitwisselingen en wederzijdse steun, waarbij 25 studenten en 20 hoogleraren zijn betrokken. Het gaat in september 1992 van start.

De bij het Peace-programma betrokken Europese universiteiten zijn: Barcelona, Coimbra, Grenada, Leiden, Leuven, Napels, Namen, Pisa, Salamanca, Siena en Vitebo.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3176/91

van de heer John Cushnahan (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 januari 1992)

(92/C 162/97)

Betreft: De toekomst van het IRIS-netwerk voor opleidingsprogramma's voor vrouwen

Gezien de belangrijke rol die het IRIS-netwerk van opleidingsprogramma's voor vrouwen heeft gespeeld, zou ik willen vragen: is de Commissie voornemens een duidelijke toezegging te doen met betrekking tot de voortzetting hiervan na 1992?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(9 maart 1992)

De Commissie is zich bewust van de belangrijke rol die het IRIS-netwerk heeft gespeeld bij de verspreiding van informatie over vrouwentema's alsmede de bevordering

van innovatieve opleidingsprogramma's voor vrouwen, met name door op gebieden waar vrouwen ondervetegenwoordigd zijn contacten te bevorderen tussen opleidingsprojecten en deze een transnationale dimensie te verschaffen.

Wat de toekomst betreft, is het de bedoeling dat dit programma na 1992 wordt voortgezet, als een van de middelen om het Derde Actieprogramma inzake gelijke kansen voor vrouwen en mannen (1991—1995) ten uitvoer te leggen.

Momenteel worden de werkzaamheden van het netwerk geëvalueerd om de activiteiten voor de toekomst beter te kunnen definiëren. Het eindverslag van deze evaluatie wordt april 1992 verwacht. De netwerk-activiteiten zullen op basis van de resultaten van de evaluatie worden gereorganiseerd met het oog op het voornaamste doel: bewerkstelligen dat de vaardigheden van vrouwen beantwoorden aan de behoeften van de arbeidsmarkt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3182/91

van de heer Stephen Hughes (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 januari 1992)

(92/C 162/98)

Betreft: CEN

Kan de Commissie op de volgende vragen antwoorden:

1. Hoeveel technische comités van het CEN zijn momenteel betrokken bij de uitwerking van normen in het kader van de richtlijnen inzake werktuigen en persoonlijke beschermingsmiddelen en hoeveel vakbondsvertegenwoordigers zetelen in de respectieve technische comités?
2. Hoeveel werkgroepen van het CEN houden zich momenteel bezig met de richtlijnen inzake werktuigen en persoonlijke beschermingsmiddelen en hoeveel vakbondsvertegenwoordigers maken van deze werkgroepen deel uit?
3. Is de Commissie van oordeel dat het aantal vakbondsvertegenwoordigers borg staat voor een evenwichtige vertegenwoordiging van de sociale partners bij de uitwerking van geharmoniseerde CEN-normen in het kader van de richtlijnen inzake werktuigen en persoonlijke beschermingsmiddelen? Indien dit niet zo is, wat denkt de Commissie dan te doen om op nationaal en Europees niveau een evenwichtige vertegenwoordiging in de CEN-organen te garanderen?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(18 maart 1992)

1. Er zijn momenteel 40 technische comités betrokken bij de ontwikkeling van normen die verband houden met

de Richtlijn „Machines”. De volgende zijn actief krachtens een mandaat: CEN TC 114, 122, 123, 143, 144, 146, 148, 149, 151, 153, 186 en 231.

De volgende houden zich bezig met persoonlijke beschermingsapparatuur: CEN TC 79, 85, 158, 159, 160, 161 en 162.

Technische comités zijn samengesteld uit vertegenwoordigers van de nationale normalisatie-instituten. Laatstgenoemden zorgen ervoor dat rekening wordt gehouden met alle nationale belangen. Leden van de nationale delegaties kunnen vertegenwoordigers van vakbonden zijn, maar vakbonden als zodanig zijn niet in de technische comités vertegenwoordigd.

2. Het aantal binnen deze technische comités actieve werkgroepen belooft ongeveer 200 voor de Richtlijn „Machines”, waarvan 60 in het onder mandaten vallende gebied en nog eens 38 voor de richtlijn inzake persoonlijke beschermingsapparatuur.

Nationale normalisatie-instituten en legitieme, in Europa gevestigde belangengroepen zoals het European Trade Union Technical Bureau for Health and Safety (TUTB) kunnen zitting nemen in dergelijke werkgroepen. De samenstelling van de delegaties variëren dan ook. De Commissie kan derhalve geen uitvoerig antwoord geven.

3. De deelname van belanghebbende partijen aan het Europese normalisatieproces staan centraal in het Groenboek van de Commissie betreffende de ontwikkeling van Europese normen en haar mededeling betreffende normalisering in de Europese economie, dat aansluit bij het Groenboek. In deze mededeling zet de Commissie uitvoerig haar standpunt over de directe deelname uiteen en gaat in op het soort maatregelen welke zij heeft voorgesteld. Op het gebied van machines heeft de Commissie een mandaat voor de opstelling van een programma ingediend, in het kader waarvan aan de Europese normalisatie-instituten wordt verzocht ervoor te zorgen dat de belanghebbende partijen deelnemen aan de besprekingen over strategisch belangrijke normen op het gebied van machines. De werknemers worden vertegenwoordigd door het TUTB.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3183/91

van de heer Stephen Hughes (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 januari 1992)

(92/C 162/99)

Betreft: CEN

Kan de Commissie details verstrekken over de procedures die de Commissie en het CEN volgen om tot een oplossing te komen, wanneer blijkt dat een geharmoniseerde CEN-norm niet verenigbaar is met de in de richtlijn inzake werktuigen opgenomen basisvoorschriften op gezondheids- en veiligheidsgebied?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(18 maart 1992)

De Richtlijn „Machines” bevat in artikel 6 een bepaling krachtens welke de Commissie of een Lid-Staat, indien zij van mening zijn dat een geharmoniseerde norm niet geheel voldoet aan de fundamentele voorschriften, de kwestie aan het krachtens Richtlijn 83/189/EEG ingestelde comité kan voorleggen. Dit comité moet onverwijld advies uitbrengen. Nadat de Commissie het advies van het comité heeft ontvangen, stelt zij de Lid-Staten op de hoogte of het al dan niet noodzakelijk is deze norm te schrappen van de lijst van geharmoniseerde normen als gepubliceerd in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* en van de lijst van nationale normen, die door de Lid-Staten worden gepubliceerd en die het resultaat zijn van de omzetting van de geharmoniseerde normen.

Naast deze formele procedure onderhoudt de Commissie contacten met de Europese normalisatie-instituten over lopende kwesties aangaande normvaststelling. Ambtenaren van de Commissie wonen een aantal van de door de normalisatie-instituten georganiseerde technische besprekingen bij en voor de grote werkprogramma's worden onafhankelijke deskundigen door de Commissie benoemd, die erop moeten toezien dat problemen rond de interpretatie van de fundamentele voorschriften waarmee de technische comités worden geconfronteerd op de juiste wijze worden afgehandeld. Bovendien heeft de Commissie de Europese normalisatie-instituten verzocht een overzichtelijk en gestructureerd programma voor de normalisering op het gebied van machines vast te stellen, in het kader waarvan gegevens worden verschaft aangaande het type normen dat wordt ontwikkeld.

Zoals is aangegeven in het Groenboek betreffende de ontwikkeling van Europese normen en de recente mededeling betreffende normalisering in de Europese economie, is de Commissie er voorstander van dat de in Europa gevestigde legitieme belanghebbende partijen deelnemen aan het normalisatieproces. Een en ander draagt bij tot de ontwikkeling van zeer goede normen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3184/91

van de heer Stephen Hughes (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 januari 1992)

(92/C 162/100)

Betreft: CEN

Kan de Commissie voor elke Lid-Staat een overzicht geven van de specifieke financiële steun ten behoeve van vakbondsvertegenwoordigers als stimulans voor hun deelneming aan de werkzaamheden van de diverse technische comités en werkgroepen van het CEN?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(4 maart 1992)

De Commissie is niet in staat om voor iedere Lid-Staat aan te geven welke financiële steun aan vakbondsvertegenwoordigers wordt verleend om hun deelname aan de verschillende technische comités en werkgroepen van het CEN te vergemakkelijken. Ook is het haar onbekend hoeveel de vakverenigingen in hun eigen begroting uittrekken voor normalisatie.

De Commissie verleent financiële steun aan het Europees Verbond van Vakverenigingen om hen in staat te stellen aan de Europese normalisatie deel te nemen. Daarnaast vestigt de Commissie in haar mededeling over normalisatie in de Europese economie de aandacht op het feit dat er voor een grotere deelname van de vakverenigingen aan de normalisatie eventueel extra inspanningen in nationaal verband nodig kunnen zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3204/91

van de heer Max Simeoni (ARC)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 januari 1992)

(92/C 162/101)

Betreft: Opening in Brussel van een informatiecentrum van het Europees Bureau voor minderheidstalen

Naar aanleiding van de verhoging van de communautaire kredieten in 1991 voor minderheidstalen en -culturen in de Gemeenschap heeft het Europees Bureau voor minderheidstalen in Dublin de Commissie voorgesteld een informatiecentrum van genoemd bureau te openen in Brussel. Het lijdt geen enkele twijfel dat het publiek dank zij een dergelijk centrum beter zal kunnen worden geïnformeerd over maatregelen van de Gemeenschap ten bate van minderheidstalen en -culturen. Bovendien zou het centrum beantwoorden aan de unanieme wens van de nationale en regionale comités van het Europees Bureau in Dublin.

De Franse gemeenschap van België heeft het Europees Bureau ruimte ter beschikking gesteld. Er zijn serieuze kandidaten voor de twee posten die moeten worden bezet om het informatiecentrum te laten functioneren.

Uitgaande van deze omstandigheden zou het informatiecentrum in januari 1992 van start kunnen gaan.

Wanneer denkt de Commissie een besluit te nemen over de opening van het informatiecentrum en de nodige kredieten (circa 200 000 ecu) vrij te maken? Zullen deze kredieten ten laste komen van de communautaire begroting voor 1992?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(11 maart 1992)

De Commissie is het met het geachte Parlementslid eens dat het bevorderen van de uitwisseling van ervaring en gegevens op dit gebied nuttig kan zijn. Daarom heeft zij in het kader van de begroting 1991 een subsidie van 231 000 ecu toegekend voor de oprichting te Brussel van een informatiecentrum van het Europees Bureau voor minderheidstalen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3209/91

van de heer Jean-Pierre Raffarin (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 januari 1992)

(92/C 162/102)

Betreft: Zoetwaterhengelsport

De zoetwaterhengelsportverenigingen in Frankrijk met meer dan 2,5 miljoen leden worden geconfronteerd met chemische, thermische of pathologische vervuiling van watermilieu en waterkant.

Kan de Commissie Frankrijk ertoe aanzetten om overleg te plegen met de hengelsportverenigingen, met name over de communautaire richtlijnen en maatregelen uit hoofde van de hervorming van de Structuurfondsen (in het bijzonder de gebieden die vallen onder doelstelling 5 b)?

Langs welke weg kunnen de Europese zoetwaterhengelsportverenigingen gehoor vinden bij de Commissie?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(13 maart 1992)

Het geachte Parlementslid brengt de vraag ter tafel van de inbreng van de zoetwaterhengelsportverenigingen in het beleid van de Gemeenschap inzake visserij, plattelandsinrichting en de sanitaire en fysisch-chemische kwaliteit van het milieu.

Bij de opstelling van het beleid op de verschillende gebieden, dat vaak door uiteenlopende motieven wordt geïnspireerd, volgt de Commissie welbepaalde procedures met inschakeling van alle betrokken administratieve diensten van de Commissie zelf en van de Lid-Statens en van comités waarin ook de gebruikers worden gehoord.

Wat de zoetwatervisserij betreft en vooral de visserij- en aquicultuurmaatregelen van de door Frankrijk in het kader van doelstelling 5 b ingediende ontwikkelingsplannen voor de plattelandsgebieden, zijn er talrijke verwijzingen (*) waaruit duidelijk blijkt dat de verantwoordelijke personen van de hengelsportverenigingen toegang hebben bij de instanties die de plannen hebben opgesteld.

Het blijkt dus dat, hoewel er geen overlegstructuur in eigenlijke zin bestaat tussen de Commissie en de Europese zoetwaterhengelsportverenigingen, deze zich, ten minste wat Frankrijk betreft, toch hebben kunnen laten horen. Vele van hun ideeën zijn immers te vinden in de door de Franse Staat bij de Commissie ingediende programma's voor de ontwikkeling van de plattelandsgebieden.

Bovendien onderhoudt de Commissie contacten met de meest representatieve en op het niveau van de Gemeenschap georganiseerde Europese beroepsorganisaties van de betrokken sector, telkens wanneer dit nodig is voor de toepassing van het beleid van de Gemeenschap.

Deze contacten gebeuren overigens zowel op initiatief van de Commissie als van de Europese beroepsorganisaties.

(¹) Deze zullen rechtstreeks aan het geachte Parlements lid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement worden gezonden.

Raad dezer dagen het voorstel van de Commissie goedgekeurd op grond waarvan, in afwijking van artikel 20 quinquies van Verordening nr. 136/66/EEG, de bedoelde contracten in die landen kunnen worden gesloten door organisaties en unies in de zin van Verordening nr. 136/66/EEG die over passende installaties beschikken.

In combinatie met andere sedert het begin van het verkoopseizoen genomen maatregelen, en met name de aanzienlijke verhoging van de uitvoerrestituties, zal deze maatregel zorgen voor ondersteuning en stabilisatie van de olijfoliesector.

Daarom is er volgens de Commissie geen aanleiding om een wijziging van de interventieperiode in deze sector te overwegen.

(¹) PB nr. L 5 van 10. 1. 1992.

(²) PB nr. L 166 van 23. 6. 1978.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3255/91

van de heer Sotiris Kostopoulos (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 januari 1992)

(92/C 162/103)

Betreft: Afzet van olijfolie

Hebben de moeilijkheden waarmee de afzet van olijfolie gepaard gaat, alsmede de verwachte hoge produktie van dit soort olie in de Gemeenschap de Commissie gestimuleerd om de procedures voor de aanleg van voorraden door particulieren te bespoedigen?

Kan de Commissie mededelen of de intentie bestaat om Verordening nr. 136/66/EEG (¹), die betrekking heeft op de duur van de interventieperiode, te wijzigen, opdat deze kwestie effectief kan worden aangepakt?

(¹) PB nr. 172 van 30. 9. 1966, blz. 3025/66.

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(12 maart 1992)

In januari 1992 heeft de Commissie, gezien de ontwikkeling van de markt voor olijfolie sedert het begin van het verkoopseizoen 1991/1992, voor de producentenorganisaties en unies daarvan de mogelijkheid geopend om contracten voor particuliere opslag in de zin van artikel 20 quinquies van Verordening nr. 136/66/EEG te sluiten (Verordening (EEG) nr. 46/92 (¹)).

Deze contracten kunnen slechts worden gesloten door producentenorganisaties en/of unies daarvan, die overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1360/78 van de Commissie (²) zijn erkend.

Rekening houdend met de bijzondere situatie in Griekenland, Spanje en Portugal, waar nog niet voldoende dergelijke groeperingen en unies zijn opgericht, heeft de

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3268/91

van de heer Jesús Cabezón Alonso (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 januari 1992)

(92/C 162/104)

Betreft: Invloed van de gemeenschappelijke Europese markt op het gebied van het Cantabrische gebergte

Beschikt de Commissie over een studie waarin de positieve en negatieve gevolgen worden geanalyseerd van de gemeenschappelijke Europese markt voor de industriële sector in het gebied van het Cantabrische gebergte in Spanje (Baskenland, Cantabrië en Asturië)?

Beschikt de Commissie over gegevens betreffende de positieve of negatieve invloed van de gemeenschappelijke Europese markt op de werkgelegenheid in de industrie in bovengenoemd gebied?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(13 maart 1992)

De Commissie heeft een studie uitgevoerd over de sociaal-economische consequenties van de voltooiing van de interne markt voor de traditionele industriegebieden van de Gemeenschap. Een van de gebieden die daarbij meer in het bijzonder is bestudeerd, was het Baskenland. De studie geeft geen details over de gevolgen van de voltooiing van de interne markt voor de ontwikkeling van de werkgelegenheid, maar vestigt de aandacht op een aantal handicaps (bij voorbeeld de industriële structuur, OTO-capaciteit, voorzieningen op het gebied van de infrastructuur), die moeten worden aangepakt om de gebieden in staat te stellen volledig profijt te trekken van de mogelijkheden van de ene markt. Een samenvatting

van de belangrijkste conclusies van de studie wordt rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement gezonden.

De Commissie werkt thans aan een studie over de ontwikkelingsvooruitzichten van de achtergebleven regio's van de Gemeenschap en de gevolgen van de interne markt. Asturië valt onder deze studie. De uitkomsten van de studie zullen medio 1992 bekend zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 11/92

van de heer Virginio Bettini (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 februari 1992)

(92/C 162/105)

Betreft: De Europese ambtenaren

Op 18 oktober 1991 heeft de Commissie in haar instelling een „personeelsraadpleging” gehouden die zij de naam „referendum” verkoos te geven, over het „compromisvoorstel” van het Nederlandse Voorzitterschap van de Raad. Is het waar dat de voor het personeel verantwoordelijke commissaris, de heer Cardoso e Cunha, zelf het personeel heeft gevraagd zich voor dit compromis uit te spreken? Denkt de Commissie met de uitslag van dit zo sterk door haar gemanifesteerde „referendum” een rechtvaardiging te geven voor de herziening van haar aanvankelijke voorstel, waarover het Parlement zich al op 19 april 1991 gunstig had uitgesproken — een herziening waarvoor geen enkele objectieve rechtvaardiging lijkt te bestaan, afgezien van de duidelijke wil van het Nederlandse Voorzitterschap de salarissen van de Europese ambtenaren te verlagen?

Is het waar dat de heer Delors de heer Cardoso e Cunha gevraagd heeft deze raadpleging te organiseren omdat de vakbondsorganisatie, waarmee hij uitstekende betrekkingen onderhoudt, had toegegeven zelf niet in staat te zijn deze te organiseren, zoals zij wel gedaan heeft op het Secretariaat-generaal van de Raad (de waarde van een dergelijke raadpleging zou immers nog twijfelachtiger zijn indien door haar georganiseerd)?

Is het waar dat van de zes vakbonds- en beroepsorganisaties van Europese ambtenaren zich vier tegen dit „compromisvoorstel” hebben uitgesproken? Zo ja, waarom spreekt de heer Cardoso e Cunha dan, zoals op 23 oktober 1991 voor onze vergadering, over een „akkoord tussen de Raad en de vakbonds- en beroepsorganisaties”?

Is het waar dat een van de belangrijkste onderhandelaren met de Raad, behorend tot een vakbondsorganisatie van Europese ambtenaren, van Duitse nationaliteit, die aan de wieg staat van de „crisisheffing” in de periode 1981—1991, momenteel in aanmerking komt voor promotie tot directeur-generaal?

Is de Commissie van mening dat zij met haar initiatieven bijdraagt tot de oplossing van het conflict?

**Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie**

(18 maart 1992)

De door het geachte Parlementslid gestelde vragen hebben betrekking op een dossier dat door het Europese Parlement is behandeld, op basis van een door mevrouw Vayssade namens de Commissie Juridische zaken en rechten van de burger opgesteld verslag (verslag Vayssade A 3-344/91), waarover in de plenaire vergadering op 9 december 1991 een debat is gehouden en op 12 december 1991 een resolutie is aangenomen waarin het standpunt van het Europese Parlement is vastgesteld inzake de voorstellen van de Commissie betreffende met name de aanpassing van de bezoldigingen van de Europese ambtenaren.

Namens de Commissie heeft de heer Cardoso e Cunha zijn standpunt bekendgemaakt over de verschillende in deze schriftelijke vraag ter sprake gebrachte punten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 32/92

van mevrouw Carole Tongue (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 februari 1992)

(92/C 162/106)

Betreft: Beleidsinitiatieven op het gebied van de auto-industrie

De Commissie heeft enige initiatieven ontplooid ten einde de auto-industrie te steunen. Kan zij nadere gegevens over deze initiatieven bekendmaken, alsmede per initiatief de persoon noemen die in haar dienst ter zake verantwoordelijk is?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(4 maart 1992)

De Commissie zal alle instrumenten waarover zij beschikt blijven gebruiken om de aan de gang zijnde modernisering van de sector te begeleiden. Een mededeling over de recentste ontwikkelingen ter zake is in voorbereiding.

Gezien de omvang van de sector, het economisch, sociaal en regionaal belang daarvan voor de Gemeenschap, en de raakpunten daarvan met vrijwel alle onderdelen van het communautaire beleid, hebben alle diensten van de Commissie incidenteel of permanent te maken met vraagstukken die betrekking hebben op de auto- en auto-onderdelenindustrie en de autohandel in de Gemeenschap.

Het is de bedoeling van de Commissie om bij het bepalen van haar beleid zoveel mogelijk rekening te houden met de rechtmatige belangen van de sector.

Gezien de veelvuldige contacten van uiteenlopende aard tussen de sector en de Commissie, is het niet mogelijk voor elk onderwerp dat voor de industrie van belang kan

zijn een verantwoordelijke ambtenaar aan te wijzen. De diensten van het Directoraat-generaal Interne Markt en Industrie zullen echter blijven bemiddelen tussen de industrie en de diensten van de Commissie om voor alle aspecten bevoegde gesprekspartners te helpen vinden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 300/92

van mevrouw **Raymonde Dury (S)**

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(24 februari 1992)

(92/C 162/107)

Betreft: Veiligheid en hygiëne: informatie ten behoeve van het Comité van Luxemburg

Op grond van Beschikking 88/383/EEG van de Commissie (*) wordt het Raadgevend Comité voor de veiligheid, de hygiëne en de gezondheidsbescherming op de arbeidsplaats (het zogenaamde Comité van Luxemburg) periodiek op de hoogte gesteld van de nationale voorschriften op het gebied van de gezondheid en de veiligheid en van de maatregelen die de Lid-Staten op dit gebied overwegen te nemen.

Wordt deze beschikking uitgevoerd? Zo ja, op welke wijze? Zo neen, waarom niet en welke maatregelen worden genomen om alsnog uitvoering te geven aan deze beschikking?

(*) PB nr. L 183 van 14. 7. 1988, blz. 34.

Antwoord

(21 mei 1992)

Het ligt niet op de weg van de Raad zich uit te spreken over de tenuitvoerlegging van een beschikking van de Commissie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 346/92

van de heer **Carlos Robles Piquer (PPE)**

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(27 februari 1992)

(92/C 162/108)

Betreft: Verdere ontwikkeling van de hoge-definitietelevisie (HDTV): een taak van de Gemeenschap

Enkele dagen nadat in Japan de HiVision Day is georganiseerd, waarbij dit land van stapel ging met een dagelijks programma van 8 uur HDTV, schijnt de Raad van ministers van Telecommunicatie zich te hebben afgewend van het plan van de Commissie om op 1 januari 1992 een aanpassingsperiode te doen ingaan voor de invoering van de HD-MAC-norm. De Verenigde Staten, die op een laat tijdstip zijn gaan deelnemen aan de concurrentiestrijd bij de ontwikkeling van dit systeem,

zijn van mening dat zij voordeel kunnen trekken uit hun keuze voor een digitaal stelsel dat op den duur betere resultaten zal opleveren dan andere, vergelijkbare systemen.

Het is duidelijk dat de hoge-definitietelevisie een techniek zonder markt zal blijven zolang de produktiekosten ervan niet worden teruggedrongen. Maar voor hoeveel jaar nog denkt de Raad de belangen te kunnen verdedigen van het een of andere Europese land terwijl de mogelijkheden tot invoering van een communautaire norm in vergetelheid raken?

Antwoord

(21 mei 1992)

1. De Raad heeft op 10 februari 1992 met eenparigheid van stemmen en in overleg met de Commissie een gemeenschappelijk standpunt vastgesteld met het oog op de aanneming van een richtlijn inzake de vaststelling van normen voor het per satelliet uitzenden van televisiesignalen.
2. In artikel 2, lid 1, van dit gemeenschappelijk standpunt wordt bepaald dat voor de uitzending van een niet volledig digitale televisiedienst in hoge-definitieformaat uitsluitend de HD-MAC-norm mag worden gebruikt.
3. Met het oog op de aanneming van een gemeenschappelijk standpunt is op 15 juli 1991 een voorstel van de Commissie bij de Raad ingediend, gebaseerd op artikel 100 A van het Verdrag. Nadat het Europese Parlement op 20 november 1991 advies had uitgebracht, met bijdragen van minder dan vier commissies van het Parlement, heeft de Commissie haar voorstel overeenkomstig artikel 149, lid 3, van het Verdrag gewijzigd ten einde rekening te houden met de door het Parlement voorgestelde wijzigingen. De Raad heeft het advies van het Europese Parlement in aanmerking genomen en heeft in zijn gemeenschappelijk standpunt de overgrote meerderheid van de door het Parlement voorgestelde wijzigingen, hetzij naar de letter, hetzij naar de geest, overgenomen.
4. Nu het Europese Parlement het gemeenschappelijk standpunt van de Raad op 11 maart 1992 heeft goedgekeurd, zal de Raad de richtlijn inzake de vaststelling van normen voor het per satelliet uitzenden van televisiesignalen eerstdaags aannemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 369/92

van de heer **Juan Gangoi Llaguno (PPE)**

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(27 februari 1992)

(92/C 162/109)

Betreft: Omschakeling op douanegebied en grenssteden

Het Europa van 1993 zal een verlies van 100 000 arbeidsplaatsen teweegbrengen in de douanesector en de

daarmee in verband staande sectoren, zodat de grensstedes de hoogste werkloosheidscijfers van de Gemeenschap zullen kennen.

Is de Raad bereid, aangezien dit een probleem van communautaire oorsprong en communautaire omvang is, zich te beraden over een serieus en van verantwoordingszin getuigend specifiek plan voor de omschakeling van deze sector en in bovengenoemde steden?

Antwoord

(21 mei 1992)

De Raad volgt de ontwikkelingen op het door de geachte Afgevaardigde genoemde gebied van nabij, zonder een intern debat te organiseren. Tijdens zijn zitting van 25 februari 1992 heeft de Raad namelijk van gedachten gewisseld naar aanleiding van de mededeling van de Commissie over de aanpassing van douanebeambten en -expediteurs aan de interne markt. Het verantwoordelijke Commissielid, mevrouw Scrivener, heeft daarbij in het bijzonder melding gemaakt van een door het Europees Sociaal Fonds gefinancierde sectoriële studie, waarvan de resultaten worden verwacht in april 1992; op deze studie kunnen communautaire maatregelen ten behoeve van de bedoelde beroepsgroepen worden gebaseerd. Het gaat hier vooral om het gebruik van de instrumenten van het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds en het communautair initiatief betreffende grensgebieden (Interreg).

Het behoort tot de taak van de Commissie om in partnerschap met de betrokken Lid-Staten en regio's — met inachtneming van de verordeningen betreffende de Structuurfondsen — de maatregelen te nemen die eventueel nodig zijn om het hoofd te bieden aan mogelijke problemen op dat gebied.

Deze ingrepen hebben tot scherp protest geleid van de kant van de milieuorganisaties, zoals Quercus, omdat zij van mening zijn dat men geen lering heeft getrokken uit fouten die in het verleden zijn gemaakt en zij vrezen dat na de oevers van de Olival de oevers van de Seça het doelwit van deze „schoonmaakacties” zullen worden en dit gebied voor het storten van huishoudelijk en industrieel afval zal worden gebruikt, waardoor zeldzame dieren en plantesoorten die in dit rivierengebied voorkomen zullen worden uitgeroeid zonder dat deze acties voor de boeren van nut zijn.

Aangezien deze organisaties reeds alle wegen hebben bewandeld die hen open staan om protesten en verzoekschriften in te dienen, vraag ik de Raad, onder verwijzing naar de Conventie van Bern, of ons nu niets anders rest dan te vrezen dat dit soort aanslagen op het milieu en zeldzame dier- en plantesoorten kunnen plaatsvinden zonder dat de communautaire Instellingen hier ook maar iets tegen kunnen ondernemen?

Antwoord

(25 mei 1992)

Zoals het geachte Parlementslid ongetwijfeld weet, heeft de Raad, ernaar strevend het milieu in het algemeen te beschermen en zeldzame en bedreigde plante- en diersoorten in het bijzonder te behouden, reeds talrijke besluiten hiertoe aangenomen, zoals bijvoorbeeld de verordening LIFE en de richtlijn Habitat alsmede het besluit tot toetreding van de Gemeenschap tot het Verdrag van Bern dat terecht door het geachte Parlementslid wordt genoemd.

Het is echter de taak van de Commissie erop toe te zien dat de Lid-Staten deze besluiten naleven en opmerkingen over eventuele inbreuken erop door de Lid-Staten dienen dus in de eerste plaats tot deze Instelling te worden gericht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 489/92

van de heer Sérgio Ribeiro (CG)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(9 maart 1992)

(92/C 162/110)

Betreft: Behoud van met uitsterven bedreigde soorten

Rond de stad Ourém, die in het district Santarém (Portugal) ligt, bevindt zich een waterrijk gebied met een netwerk van kleine beekjes waar dier- en plantesoorten voorkomen die met uitsterven worden bedreigd.

Nadat vier jaar geleden eerst de natuurlijke bescherming van de oevers van de Caxarias was „schoongemaakt” om de bevoeiingskanalen te ontstoppen, waardoor de kans op stroomversnellingen en bodemerosie is toegenomen, is het nu de beurt aan de oevers van de Olival waar over een afstand van vijf kilometer alle populieren en elzen worden omgekapt, waardoor het voortbestaan van de visotters en rivierlampreien die hier leven ernstig wordt bedreigd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 562/92

van de heer Ernest Glinne (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(19 maart 1992)

(92/C 162/111)

Betreft: Gevaar van ernstige nucleaire ongevallen in Bulgarije

De heer Cousteau, die momenteel bezig is met een onderzoek in het stroomgebied van de Donau om meer inzicht te krijgen in het ecologisch systeem in die streek, heeft de aandacht van een groot aantal autoriteiten en correspondenten gevestigd op het feit dat door het Internationaal Atoomagentschap een zeer verontrustend communiqué is verspreid waarin wordt opgemerkt dat de deplorabele toestand van vier van de zes reactoren van de kerncentrale van Kozlodoej in Bulgarije het noodzakelijk maakt dat de Bulgaarse Regering onmiddellijk maatregelen neemt. De gevaren bedreigen een groot gebied en kunnen leiden tot een herhaling van de verschrikkelijke ramp van Tsjernobyl in 1986.

Kan de Raad mededelen welke initiatieven en steunmaatregelen hij heeft genomen om de dreigende ramp zo mogelijk te voorkomen?

Antwoord

(21 mei 1992)

1. De Raad is zich bewust van de ernstige problemen in verband met de nucleaire veiligheid van de kerncentrales van Kozlodoej.
2. Zo zijn er, afgezien van de hulp die bilateraal door de Lid-Staten wordt verstrekt of de samenwerking op lange termijn die in het kader van de „Europese” akkoorden met de landen van Midden- en Oost-Europa is aangegaan of zal worden aangegaan, ingevolge de conclusies van de Europese Raad van Rome (14/15 december 1990) programma's voor technische bijstand aan die landen vastgesteld of gepland.
3. De Raad heeft er herhaaldelijk op gewezen dat verbetering van de nucleaire veiligheid van de kerncentrales in de landen van Midden- en Oost-Europa dringend noodzakelijk is.
Hij heeft met name onderstreept dat deze problematiek hoge prioriteit heeft in het kader van de verlening van technische bijstand aan die landen.
4. Overeenkomstig de richtsnoeren die de Raad in dit verband heeft vastgesteld en de besluiten die hij ter zake heeft genomen, wordt er momenteel in het kader van het communautaire hulpprogramma Phare een belangrijk programma uitgevoerd voor het herstel van de kerncentrales van Kozlodoej. Dit programma wordt door de Commissie (in nauwe samenwerking met de IAEA) beheerd en valt eveneens binnen het internationale kader van de G-24-coördinatie van de bijstand die onder meer gericht is op de tenuitvoerlegging van de conclusies van de topontmoeting van de G-7 van Londen over de nucleaire veiligheid. Het programma wordt met middelen van de Gemeenschap gefinancierd (11,5 miljoen ecu voor het begrotingsjaar 1991) en strekt ertoe de nucleaire veiligheid van die centrales te verbeteren en de rol van de bevoegde Bulgaarse autoriteiten te versterken. Verder wordt er een algemeen economisch en technisch onderzoek uitgevoerd om mogelijke oplossingen aan te dragen voor de vraag wat er in de toekomst met die centrales moet gaan gebeuren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 617/92

van de leden **Rinaldo Bontempi (GUE),
Mauro Chiabrando (PPE) en Tullio Regge (GUE)**

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(23 maart 1992)

(92/C 162/112)

Betreft: Controles aan de Frans-Italiaanse grens

Ongeveer 300 dagen voor de datum die is vastgesteld voor de afschaffing van de interne grenzen in de Gemeenschap worden vele grensposten in de Gemeenschap (tussen Frankrijk en Duitsland en tussen de Benelux-landen) alleen nog maar bij uitzondering gebruikt voor controles of om bijzondere redenen en zijn in feite een anticipatie op de situatie na 1 januari 1993.

Andere grensposten daarentegen vertonen een toegenomen controleactiviteit waarbij uitgesproken nauwkeurig te werk wordt gegaan en waarbij zeer ernstige belemmeringen en eindeloze files worden veroorzaakt.

Dit is met name het geval aan de grens tussen Frankrijk en Italië in Monginevro, waar gedurende de wintermaanden het reizigersverkeer naar de twee wintersportgebieden sterk wordt belemmerd, zo niet onmogelijk wordt gemaakt door controles die kilometerslange filevorming veroorzaken met alle nadelen voor de bevolking van dien.

Kan de Raad, gezien deze situatie die in flagrante tegenspraak is met de legitieme belangen van de burgers wat betreft de tenuitvoerlegging van het vrije verkeer en die indruist tegen de legitieme doeleinden van het communautaire beleid, mededelen of zij het niet wenselijk acht in te grijpen om een einde te maken aan deze situatie?

Antwoord

(21 mei 1992)

In het kader van de naleving van de Verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen en de op grond daarvan vastgestelde besluiten is het aan de Lid-Staten te bepalen op welke wijze de controle aan hun grenzen plaatsvindt.